

Съдържание

I Резолуции, препоръки и становища

РЕЗОЛЮЦИИ

Комитет на регионите

104-та пленарна сесия, 28 и 29 ноември 2013 г.

2014/C 114/01	Резолюция на Комитета на регионите Политически приоритети на Комитета на регионите за 2014 г. въз основа на законодателната и работната програма на Европейската комисия	1
---------------	--	---

СТАНОВИЩА

Комитет на регионите

104-та пленарна сесия, 28 и 29 ноември 2013 г.

2014/C 114/02	Становище на Комитета на регионите — „Доклад за гражданството на ЕС за 2013 г.“	6
2014/C 114/03	Становище на Комитета на регионите — „Насоки на ЕС за държавните помощи за летищата и въздушните превозвачи“	11
2014/C 114/04	Становище на Комитета на регионите — „Добавена стойност на макрорегионалните стратегии“	18
2014/C 114/05	Становище на Комитета на регионите — „План за действие за конкурентоспособна и устойчива стоманодобивна промишленост в Европа“	23
2014/C 114/06	Становище на Комитета на регионите — „Спорт, увреждания и свободно време“	27
2014/C 114/07	Становище на Комитета на регионите — „Държавната помощ за рибарството и аквакултурите“	33
2014/C 114/08	Становище на Комитета на регионите — „Стратегически насоки за устойчивото развитие на сектора на аквакултурите на ЕС“	37

III Подготвителни актове

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

104-та пленарна сесия, 28 и 29 ноември 2013 г.

2014/C 114/09	Становище на Комитета на регионите — „Научни работници, студенти, доброволци и други групи граждани от трети страни“	42
2014/C 114/10	Становище на Комитета на регионите — „Фонд“Солидарност„на Европейския съюз“	48
2014/C 114/11	Становище на Комитета на регионите — „Рамка относно бъдещата пристанищна политика на ЕС“	57
2014/C 114/12	Становище на Комитета на регионите — Стратегии за интегриране на ромите	73
2014/C 114/13	Становище на Комитета на регионите — „Директива относно електронното фактуриране и цялостен електронен цикъл на обществените поръчки“	79
2014/C 114/14	Становище на Комитета на регионите — Укрепване на сътрудничеството между публичните служби по заетостта	85
2014/C 114/15	Становище на Комитета на регионите — Пакет „Интелигентни граници“	90
2014/C 114/16	Становище на Комитета на регионите — Регламент относно официалния контрол.	96

I

(Резолюции, препоръки и становища)

РЕЗОЛЮЦИИ

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

104-ТА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ, 28 И 29 НОЕМВРИ 2013 Г.

**Резолюция на Комитета на регионите Политически приоритети на Комитета на регионите за 2014 г.
въз основа на законодателната и работната програма на Европейската комисия**

(2014/C 114/01)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- като взе предвид Съобщението на Европейската комисия относно Работната програма на Комисията за 2014 г. ⁽¹⁾,
- като взе предвид своята Резолюция от 4 юли 2013 г. относно приоритетите на Комитета на регионите за 2014 г. въз основа на работната програма на Европейската комисия ⁽²⁾,
- като взе предвид Протокола за сътрудничество между Европейската комисия и Комитета на регионите, подписан на 16 февруари 2012 г.,

Основни политически приоритети за 2014 г.

1. смята, че главните предизвикателства пред Европейския съюз са: да създаде устойчив растеж, да осигури социално, икономическо и териториално сближаване, да създава работни места и да укрепва доверието на гражданите в европейския проект;
2. призовава за по-добра координация между икономическите и социалните политики за преодоляване на различията в конкурентоспособността на държавите членки; отново подчертава, че е неотложно да бъде решен въпросът с безработицата сред младите хора, както и да се премахнат съществуващите географски неравнопоставености между регионите в ЕС, за да се предотврати по-нататъшна загуба на човешки капитал;
3. призовава през 2014 г. да се извърши задълбочен средносрочен преглед на стратегията „Европа 2020“, който да включва: i) териториално измерение, позволяващо да се определят поднационални цели в съответствие с различните регионални особености; ii) управление с участието на местните и регионалните власти при определянето на целите и изпълнението на стратегията; iii) подходящо финансиране на дългосрочни инвестиции, които не трябва да бъдат жертвани в името на фискалната консолидация;
4. подчертава ключовото значение на демократичния процес в Европейския съюз през 2014 г. като година, през която ще се проведат избори, и ще разработи свой принос към текущите дискусии относно бъдещето на Съюза, с цел да се укрепи ролята на местните и регионалните власти в процеса на интеграция; поради това КР ще дава гласък на всички дискусии за реформиране на Договора, като организира политически дебати и изтъква по-ярко принципа на субсидиарност и концепцията за многостепенното управление като важни инструменти за постигането на тези цели;
5. призовава Европейската комисия — с оглед на принципа на субсидиарност като признато средство да се гарантира, че политическите решения се взимат на възможно най-близкото до гражданите равнище — да доказва по-убедително в законодателните си предложения добавената стойност на действието на ЕС; посочва приноса, който това ще има към наблюдението на субсидиарността на инициативите на ЕС, включени в работната програма на Комисията за 2014 г., които имат местно или регионално измерение;

⁽¹⁾ COM(2013) 739 final.

⁽²⁾ CdR 4044/2013.

6. приветства намерението на Комисията да се съсредоточи върху изпълнението на стратегията и постигането на нейните цели и се ангажира да допринесе за укрепването на териториалното измерение в оценката на въздействието;

Икономически и паричен съюз

7. подчертава, че трябва да се подобри координацията на икономическите политики, и поради това счита, че регионалните и местните власти трябва да бъдат включени в процеса на Европейския семестър на равнището на държавите членки, призовава също Комитетът на регионите да бъде включен на равнището на институциите на ЕС;

8. приветства признаването на необходимостта от укрепване на социалното измерение на ИПС, в частност чрез предложението на Комисията за създаване на таблица с резултатите по основни показатели за заетост и социални показатели, които да бъдат включени в процедурата при макроикономически дисбаланси (ПМД); очаква Комисията да обърне допълнително внимание на въпроса за качеството на публичните разходи;

9. очаква спешно необходимите предложения на Комисията за подготовка на Банковия съюз посредством реформа на европейския банков сектор, които да са насочени към подобряване на корпоративното управление, създаване на възможност за ефективното възстановяване и оздравяване на банки, укрепване на банковия капитал, фокусиране върху отпускането на кредити за реалната икономика, и да водят към задължително отделяне на дейностите по банкиране на дребно от инвестиционните дейности на банките;

10. подкрепя всички усилия, водещи към завършване на Банковия съюз, като отчита неговото местно и регионално измерение и решаващата роля на регионалните банки за предоставяне на капитал за малки и средни предприятия и за публични инвестиционни проекти;

Растеж, работни места и приобщаване

11. изразява съгласието си с Европейската комисия, че равнищата на безработица, особено сред младите хора, остават на нива, които са икономически и социално неустойчиви. Комитетът на регионите призовава Комисията да включи и да вземе предвид добрите практики на местните и регионалните власти в своите предложения за насърчаване на младежката заетост; приветства факта, че борбата с младежката безработица, която може да се окаже реална заплаха за европейския социален модел, се определя като ключов приоритет; отбелязва значението на гаранцията за младежта като мярка за осигуряване на равни възможности за младите хора на пазара на труда;

12. приветства заявлението на Комисията, че ще представи пакет за трудовата мобилност, който поставя акцент върху подобрата координация на социалноосигурителните схеми в различните държави членки, но смята, че условие за това е да се преодолее беззеходната във връзка с прилагането на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници⁽³⁾. Това би могло да доведе до необходимост от преразглеждани мерки за борба с измамите, например до преустановяване на признаването на формуляр А1. Очаква също така бъдещият пакет да съдържа законодателно предложение относно информирането и консултирането на работниците по отношение на прогнозирането и управлението на реструктурирането и да бъдат представени предложения за подобрена координация на системите за акредитация;

13. подкрепя Европейския парламент в неговите усилия за преразглеждане на системата на „тройката“, за да се гарантира демократичен контрол и отчетност;

14. призовава Европейската комисия и държавите членки да използват новите програми на МФР за справяне с демографските предизвикателства, по-добро съчетаване на професионалния и семейния живот и насърчаване на социалното сближаване;

15. приветства усилията за модернизиране на политиката в областта на държавните помощи, за да съответства по-точно на стратегията „Европа 2020“ и за да се намали бюрокрацията, като има предвид, че приоритетната цел би трябвало да бъде повишаване на конкурентоспособността на по-слабо развитите региони по отношение на промишлеността, бизнеса и високото равнище на безработица. Въпреки това отново отправя своето искане към Европейската комисия да бъде официално сезиран за становище относно допълнителни предложения за насоки за правилата на ЕС за държавните помощи, и по-специално подготвяните понастоящем разпоредби в областта на инфраструктурата;

16. приветства предвидения Европейски акт за достъпността и подчертава, че за хората с увреждания достъпността на стоки и услуги е ключов фактор за жизнения им стандарт;

⁽³⁾ Предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги, COM(2012) 131 final.

Политика на сближаване

17. призовава Европейската комисия да насърчава и следи внимателно участието на местните и регионалните власти в окончателното оформяне на споразуменията за партньорство и свързаните с тях оперативни програми, въз основа на прилагането на регламентите и на „кодекса за поведение“ и отправя искане до февруари 2014 г. да бъде изготвен доклад по този въпрос. Споразуменията за партньорство трябва да се превърнат в централен елемент на многостепенното управление при изпълнението на стратегията „Европа 2020“ или на всяка европейска стратегия за растеж и работни места;

18. отбелязва нарастващия брой разнообразни неkoordinирани инициативи на ЕС, които засягат градоустройствената политика; призовава за изготвяне на Бяла книга за интегрирана градоустройствена програма за ЕС и заявява намерението си да участва в този процес;

19. се ангажира да следва отблизо изпълнението на мерките по стълба за развитие на селските райони на реформираната Обща селскостопанска политика, особено по отношение на диверсификацията и модернизацията на икономическите дейности в селските райони, както и да подпомага тясното сътрудничество между селските и градските общини чрез териториални функционални партньорства;

20. настоятелно призовава държавите членки и Комисията да направят оценка на развитието на всички нови макрорегионални стратегии с оглед на общите предизвикателства и възможности на въпросните географски зони и тяхната европейска добавена стойност; подчертава значението на рационализирането на сегашните структури за управление и на укрепването на прилагането на принципа на многостепенното управление;

Бюджет на ЕС

21. призовава отново за реформа на съществуваща понастоящем система на собствени ресурси във вида, в който е предвидена в Договора, като начин за намаляване на преките вноски на държавите членки в бюджета на ЕС, повишаване на прозрачността и гарантиране на устойчивост на финансите на ЕС; поради това очаква групата на високо равнище, която се занимава със собствените ресурси, да получи мандат за представяне на предложения за реформа с оглед на средносрочния преглед на МФР;

22. се ангажира да изготви становище по изпълнението на бюджета на ЕС, като разгледа разходването на средствата от фондовете на ЕС в хоризонтален аспект от гледна точка на местните и регионалните власти;

23. посочва, че липсва консолидирана визия за бюджетните средства, налични в подкрепа на стратегията „Европа 2020“; отново заявява, че синергията между европейските, националните и поднационалните бюджети е от съществено значение за постигането на поставените цели; изразява загриженост по отношение на последиците от кризата върху наличието на финансови средства за финансиране на дългосрочни инвестиции и отправя искане към Европейската комисия да проучи това измерение в контекста на средносрочния преглед на стратегията „Европа 2020“;

Селско стопанство и морска политика

24. призовава Европейската комисия да преразгледа Директива 2004/18/ЕО относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки така, че „местното производство“ да бъде възприето като стандартен критерий за подбор при търгове за доставка на храни, например за училища, домове за възрастни хора и обществени учредения⁽⁴⁾;

25. призовава за внимателна оценка на териториалното въздействие на всички предложения за отмяна на механизмите за регулиране на пазара в селското стопанство, включително двустранните споразумения за търговия и споразумения за асоцииране, както и за това да се проверява дали тези предложения не противоречат на заложената в Договора от Лисабон цел за териториално сближаване;

Транспорт

26. отправя искане към Европейската комисия да наблюдава участието на регионите и местните власти в платформите за управление на приоритетните коридори на основната транспортна мрежа и да предоставя подкрепа за участието на тези власти в изготвянето на проекти, които оказват въздействие върху техните територии или имат трансгранично измерение;

27. ще участва активно в инициативите на Европейската комисия в областта на транспорта, които насърчават използването на ефективни мултимодални мрежи и допринасят за консолидиране на единното европейско железопътно пространство и единното европейско небе;

⁽⁴⁾ Вж. CdR 341/2010 final.

Околна среда, изменение на климата и енергетика

28. призовава Европейската комисия да представи амбициозна нова рамка за енергетиката и изменението на климата за периода до 2030 г., включително правно обвързващи цели за емисиите на парникови газове, енергийната ефективност и енергията от възобновяеми източници;
29. призовава за стабилни законодателни рамки на ЕС по отношение на правосъдието по въпросите на околната среда и защитата на почвата;
30. очаква в инициативата на Европейската комисия в областта на ефективното използване на ресурсите и отпадъците не само да се определят показатели за ефективно използване на ресурсите, но и цели въз основа на тези показатели;
31. призовава Европейската комисия да гарантира, че при прегледа през 2014 г. на законодателството в областта на отпадъците и на съществуващите цели по отношение на предотвратяването, повторната употреба, рециклирането, възстановяването и отклоняването от депониране като част от нейната инициатива за ефективно използване на ресурсите и отпадъците ще бъде надлежно взето предвид изготвеното по искане на Европейската комисия прогнозно становище на Комитета по тази тема; прегледът следва да съответства на „пожелателните цели“, заложи в пътната карта за ефективно използване на ресурсите, която очертава пътя към икономика, основаваща се на повторната употреба и рециклирането; настоява в контекста на прегледа през 2014 г. да се отдели внимание на пластмасовите отпадъци, като се отчете становището на Комитета по темата;
32. очаква Европейската комисия да предложи амбициозна програма за установяването на напълно интегриран и конкурентен вътрешен енергиен пазар; отправя искане към Европейската комисия да насърчава мерки, улесняващи разпространението на микропроизводството на енергия и неговото интегриране в разпределителните мрежи, и в рамките на този процес да гарантира, че потребителите на пазара на дребно могат да се възползват пълноценно от енергия на достъпни цени, както и че осъществяването на инвестиции в устойчива енергия на местно и регионално равнище се улеснява от модернизираните правила за държавна помощ в областта на енергетиката; по искане на гръцкото председателство ще представи предложения за стратегия на ЕС относно енергия на достъпни цени за всички;
33. призовава Европейската комисия да следи регулаторната рамка на национално равнище в енергийния сектор да продължава да бъде стабилна и съгласувана с целите, поставени от стратегията „Европа 2020“;
34. очаква с нетърпение предложенията на Европейската комисия за необходимата правна рамка относно шистовия газ/газа от находища в плътни скали за гарантиране на безопасността и устойчивостта на проучването на източниците на неконвенционални въглеводороди в Европейския съюз;

Научни изследвания и иновации

35. очаква с интерес инициативата на Комисията за „Научните изследвания и иновациите като нови източници на растеж“ и нейната оценка за това как иновационната икономика насърчава конкурентоспособността и предоставя фактологичен материал за идентифицирането на приоритетни инвестиции, които да бъдат съфинансирани от „Хоризонт 2020“;
36. ще продължи активното си участие в Платформата за интелигентно специализиране и свързаните с нея проекти в регионите и ще проследи следващия етап от разработването и прилагането на стратегии за интелигентно специализиране в регионите;

ИКТ

37. приветства акцента, поставен върху цифровата икономика, иновациите и услугите, и призовава Съвета и Комисията да продължат тази програма, така че да стимулират инвестициите в тази област, да завършат изграждането на цифровия единен пазар до 2015 г. и да поставят началото на мерки за повишаване на уменията и за намаляване на цифровото разделение между регионите на държавите членки. КР се ангажира да насърчава модернизацията на местните и регионалните публични администрации в предоставянето на услуги, като например електронно управление, електронно здравеопазване, електронно фактуриране и електронни обществени поръчки;

Образование, култура и туризъм

38. отдава голямо значение на това да се гарантира, че бъдещата програма „Еразъм +“ оказва адекватна подкрепа и предоставя равни възможности на всички целеви групи от предишните програми, и ще продължи да проследява аспекти от разпределението на финансирането и от управлението на програмата. КР ще подкрепи допълнителни мерки за подобряване на пригодността за заетост на младите хора като предложението за рамка за качество на стажовете и инициативи, насочени към модернизиране на училищните политики и преподавателските професии; очаква предложения от Европейската комисия за създаването на истинско европейско пространство на умения и квалификации;

39. отново отправя своето искане за съобщение относно устойчив и конкурентоспособен културен туризъм в ЕС, като защитава виждането, че ясна стратегическа рамка в тази област би могла да бъде от голяма полза за развитието на местните малки и средни предприятия, за насърчаването и запазването на многообразното европейско наследство и за по-нататъшната интеграция на европейските граждани;

Пространство на свобода, сигурност, правосъдие и граждански права

40. очаква реакцията на Европейската комисия на първата група от успешни граждански инициативи и отново отправя своето предложение да подпомага Европейската комисия при оценяването им и да участва в публичните изслушвания, организирани в Европейския парламент;

41. очаква предложенията на Европейската комисия за последващи действия във връзка с Програмата от Стокхолм и ще формулира своите очаквания за бъдещото развитие на пространството на свобода, сигурност и правосъдие;

42. призовава за всеобхватни политики на ЕС за миграция, мобилност и убежище, основани на зачитането на основните права и свободи на отделните граждани и позволяващи защитата на границите на ЕС, засилването на борбата срещу трафика на хора и незаконната имиграция, подобряването на сътрудничеството с трети държави на произход и транзитно преминаване, и изграждането на истинска солидарност между държавите — членки на ЕС, както и между местните и регионалните власти; по-специално призовава за преразглеждане на Регламент Дъблин II, за да се даде възможност за справедливо преразпределяне на лицата, търсещи убежище, в държавите членки; тези съображения следва да са приложими и към планираната стратегия на ЕС за морска сигурност;

43. възнамерява да допринесе за създаването на приоритетни действия, както беше поискано от Европейския съвет, за укрепване на европейската стратегия относно миграцията и интеграцията на мигрантите; във връзка с това счита, че миграционните потоци, особено в Средиземноморието, следва да се управляват по всеобхватен начин, за да се насърчат устойчивите решения с участието на всички заинтересовани страни, по-специално трети държави, държавите — членки на ЕС, както и регионалните и местните власти;

Европа на световната сцена

44. ще продължи да полага усилия за създаване на възможности за местните и регионалните власти от страните кандидатки и страните потенциални кандидатки в рамките на процеса по присъединяване; обръща внимание на работата и възможностите, които предлагат Евро-Средиземноморската асамблея на регионалните и местните власти (ARLEM) и Конференцията на регионалните и местните власти за Източното партньорство (CORLEAP) за укрепване на демокрацията чрез икономическо, социално и териториално сътрудничество със съседните на Европа страни;

45. приветства факта, че Комисията отново се ангажира да подкрепи процеса на демократичен преход в страните партньорки от Средиземноморието, и припомня, че за успешен преход е необходима ангажираност на всички равнища; изразява готовност да подкрепи усилията за децентрализация като инструмент за формулиране и прилагане на местни и регионални публични политики за увеличаване на икономическия растеж, социалното и териториалното сближаване;

46. приветства предложението и предстоящото решение за обявяването на 2015 г. за Европейска година за развитие с цел да се гарантират последващи действия във връзка с целите на хилядолетието за развитие и да се постави началото на нова международна програма за устойчиво развитие; отново подчертава необходимостта от пълноценно участие на местните и регионалните власти в изпълнението на бъдещата програма за периода след 2015 г. и в тематичната Европейска година за развитие; поради това отново отправя своето искане в бюджета да се предвиди адекватна финансова подкрепа за инициативите на местните и регионалните власти.

Брюксел, 29 ноември 2013 година

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

СТАНОВИЩА

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

104-ТА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ, 28 И 29 НОЕМВРИ 2013 Г.

Становище на Комитета на регионите — „Доклад за гражданството на ЕС за 2013 г.“

(2014/С 114/02)

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. припомня, че, независимо от начините на придобиване на национално гражданство, европейското гражданство не само позволява на различните национални идентичности да съжителстват в Европейския съюз, като приобщава гражданите към процеса на европейска интеграция, но и допринася за изграждането на европейската демокрация;
2. подчертава, че свободното движение е крайъгълен камък за по-нататъшното икономическо и политическо развитие на ЕС, разкрива професионални възможности и възможности за учене на гражданите на ЕС и създава по-тесни връзки между европейците, поради което е централен елемент от гражданството на Съюза;
3. подчертава необходимостта от съсредоточаване върху икономическото измерение, за да се осигури икономически силна Европа, която би могла да укрепи социалното измерение на гражданството на ЕС с оглед на все по-изострящата се дългова криза и повишаването на безработицата, която засяга все по-голям брой европейски граждани и особено младите хора;
4. взема предвид факта, че европейските граждани се чувстват дистанцирани от процеса на вземане на решения на европейско равнище и отново заявява, че решенията трябва да бъдат вземани възможно най-открито и близо до гражданите;
5. отбелязва, че поради своята близост до гражданите регионалните и местните власти са в най-добра позиция да насърчават по-доброто разбиране на понятието за европейско гражданство, да повишават неговата популярност и да изтъкват предимствата му за всеки отделен човек;
6. подчертава, че в момент, когато Икономическият и паричен съюз се задълбочава и същевременно се водят дискусии за укрепване на политическия съюз посредством евентуално преразглеждане на Договорите, по-задълбочената интеграция трябва да върви ръка за ръка с по-голяма демократична легитимност;

Политическа и правна рамка на европейското гражданство

7. отбелязва, че един основен и изпълнен със символика етап от изграждането на европейска идентичност и европейска демокрация беше въвеждането на „европейското гражданство“ с Договора от Маастрихт, което беше признато на всички граждани на държава — членка на Европейския съюз, а след приемането на Договора от Амстердам се счита и за допълващо националното гражданство;
8. изтъква също така, че правните нововъведения на Договора от Лисабон доведоха до укрепване на понятието за европейско гражданство, което понастоящем се добавя към (а не просто допълва) националното гражданство, без да го заменя. Европейското гражданство не се разбира като израз на предварително съществуващи връзки, които спояват политическия субект, а като регулаторна рамка, която превръща свободното движение от една държава в друга в крайъгълен камък на правата, а не на изключването;

9. отбелязва, че две десетилетия след установяването на правата на гражданите на ЕС с Договора от Маастрихт, тези права не винаги се прилагат реално в ежедневието на гражданите. Този факт беше потвърден от гражданите на ЕС при обширна обществена консултация относно европейското гражданство, в която 12 000 граждани на ЕС дадоха примери за бюрократичните пречки, с които все още се сблъскват при упражняването, например, на правото си на свободно движение ⁽¹⁾. Проучванията на Евробарометър относно правата на гражданите ⁽²⁾ и относно изборните права ⁽³⁾, както и редица непреки дискусии, проведени между гражданите и националните и европейските политици, и редица запитвания на обществеността относно европейските права, получени от информационната служба „Europe Direct“, сочат, че в тази област трябва да се положат по-големи усилия;
10. подчертава, че посочените в доклада права произтичат от Договорите на ЕС и се дават на гражданите на Европейския съюз, но много от тях са основни права, които се отнасят и до гражданите на трети страни;
11. отбелязва, че връзката между европейското гражданство и гражданството на държавите членки продължава да бъде неясна. От една страна, европейското гражданство зависи пряко от гражданството на държавите членки, което е единствено условие за придобиване на гражданство на ЕС, както постановява всяко национално законодателство. Този аспект на гражданството на ЕС ограничава ролята му до допълнителен източник на права спрямо гражданството на държавите членки. В същото време обаче гражданството на ЕС премахва обвързаността на понятието „гражданство“ с националната държава и премества акцента от принадлежността на индивида към дадена политическа общност към неговото пребиваване, към гарантирането на равни индивидуални, политически и социални права и към неговото свободно движение в качеството му на европейски гражданин;
12. подчертава, че придобиването на гражданство на държава членка — а оттам и на европейско гражданство, може да бъде основен инструмент за интегриране на гражданите на трети държави в европейските общества и с оглед на това трябва да е достатъчно достъпно за имигрантите, които пребивават законно в ЕС от дълго време. Предоставянето на гражданство на тези имигранти е основен инструмент за тяхното интегриране в европейските общества;
13. припомня, че още в становището си от 2010 г. относно гражданството на ЕС Комитетът призова ЕС да повиши демократичността и прозрачността на своите политики и на органите, които вземат решения. Той също така отправи искане да бъдат въведени механизми, които да засилят двустранния политически диалог и да приложат на практика принципа на демокрацията на участието;
14. признава, че в своя доклад Комисията прави равностойка на извършеното до момента и полага усилия да спазва ангажиментите си за насърчаване на европейското гражданство, предлагайки мерки в 12 тематични области;
15. отбелязва обаче, че докладът съдържа предложения, които се отнасят предимно за икономическото измерение на ЕС и отрездат второстепенна роля на политическото и социалното измерение на европейската интеграция. Така например не са включени конкретни и реални предложения за укрепване на правата на пациентите, за трансграничното предоставяне на здравни услуги, за засилване на културното многообразие, за насърчаване на една по-„социална Европа“ (напр. чрез борба с бедността и социалното изключване) или за постепенно изграждане на европейска идентичност;
16. отбелязва, че посочените в доклада дейности на пръв поглед съответстват на принципите на субсидиарност и пропорционалност. Необходимо е обаче Европейската комисия да прави задълбочена оценка на всяка отделна дейност в момента, в който я предлага официално, тъй като някои отделни предложения биха могли да се нуждаят от по-внимателно разглеждане (напр. издаването на незадължителни общи европейски образци на документи). Освен това набелязаните мерки не би трябвало да се превръщат в прекомерна административна и финансова тежест за съответните национални, регионални и местни власти;
17. подчертава, че с оглед на предстоящите избори за Европейски парламент през 2014 г. докладът трябва да бъде разгледан и в светлината на неотдавнашното съобщение и свързаната с него препоръка на Европейската комисия ⁽⁴⁾. Тези документи имат за цел да укрепят демократичните процеси и представителната демокрация в ЕС посредством засилване на участието в изборите за Европейски парламент;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/justice/citizen/files/eu-citizen-brochure_en.pdf.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_365_en.pdf.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_364_en.pdf.

⁽⁴⁾ COM(2013) 126 final, Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — „Подготовка за европейските избори през 2014 г.: подобряване на демократичността и ефикасността на тяхното провеждане“, и C(2013) 1303 final, Препоръка на Европейската комисия за „Подпомагане на демократичното и ефективно провеждане на изборите за Европейски парламент“.

18. припомня, че КР взе дейно участие в изготвянето на доклада и че в него се вземат под внимание резултатите и предложенията на изготвено по поръчка на КР проучване относно ролята на местните и регионалните власти за насърчване на гражданството на Съюза и на правата на европейските граждани ⁽⁵⁾;

Условия за ефективност на гражданството

19. предлага да се предприемат мерки за осигуряване на образование и обучение по въпросите на гражданството, както и на възможност за съзнателно и свободно упражняване на правата и изпълнение на задълженията на гражданите, за укрепване на социалното измерение на гражданството с оглед на задълбочаващата се криза и за преодоляване на конкретните пречки, които ограничават упражняването на правото на свободно движение от страна на европейските граждани;

20. изтъква колко е важно да се създаде истинско пространство на свобода, сигурност и правосъдие в служба на гражданите в днешния свят на нарастваща мобилност ⁽⁶⁾ и отбелязва, че гарантирането на безпрепятствено упражняване от страна на гражданите на ЕС на правото им на свободно движение и пребиваване е изключително важно, тъй като това е правото, произтичащо от Договора за ЕС, което гражданите ценят най-високо и което считат за най-важното постижение на европейската интеграция. Във връзка с това не е достатъчно само да се създават права, а е необходимо и да се гарантира, че всички равнища на управление работят съвместно, за да осигурят безпрепятственото им упражняване от страна на техните притежатели.

Ролята на местните и регионалните власти

21. припомня едно от важните заключения на доклада за 2010 г., а именно, че трудностите, с които се сблъскват гражданите на ЕС при упражняването на своите права, не се дължат толкова на пропуски в законодателството на европейско равнище, колкото на фактори, свързани с транспонирането и прилагането на това законодателство на национално равнище. С оглед на горното счита, че в доклада на Европейската комисия не се отделя подходящо внимание на приноса, който регионалните и местните власти могат да дадат за ефективността и качеството на европейското гражданство;

22. отбелязва, че регионалните и местните власти ще бъдат призвани да играят ключова роля в процесите на участие, които ще бъдат създадени с цел прилагане на действителен възходящ подход, позволяващ на гражданите да допринесат в значителна степен за разработването на политиките на ЕС като конкретен израз на техните права;

23. подчертава, че местните и регионалните власти могат да допринесат за справянето с проблемите, свързани с движението и пребиваването на европейските граждани, както и да дадат своя принос по въпросите, свързани с приема на имигранти, и признава възможността на органите на местното самоуправление да достигнат до групи, които често имат по-слабо участие в политическия процес, като например младите хора и имигрантите;

24. приветства предложението на Европейската комисия да се предприемат действия за справяне с недостатъчната информираност на местно и регионално равнище относно правата на европейските граждани — пропуск, който често води до грешно информиране на заинтересованите лица и затруднява упражняването на тези права — чрез създаването на инструмент за онлайн обучение на работещите в местната администрация. Предвид факта, че членовете на КР са запознати с нуждите и възможностите на работещите в органите на местното самоуправление в регионите, от които идват, Комитетът на регионите е готов да сътрудничи активно на Европейската комисия при създаването и популяризирането на този инструмент в държавите членки;

25. приветства новите инициативи на Комисията за премахване на пречките пред упражняването на правата, произтичащи от гражданството на Съюза, но същевременно отбелязва, че в държавите членки все още съществува разделение между приложимите правни разпоредби и реалното ежедневие на гражданите, особено в трансгранични случаи, и че на този проблем трябва да се обърне по-голямо внимание;

Измерения на гражданството на ЕС ⁽⁷⁾

Активно гражданство

26. счита, че укрепването на европейското гражданство започва от засилването на активното участие на гражданите в живота на местните общности и по-специално от участието на младите хора, които, в сравнение с другите категории, се отличават с по-голяма мобилност в европейското пространство;

⁽⁵⁾ Проучване на Комитета на регионите (2012 г.) на тема „Ролята на местните и регионалните власти за насърчване на гражданството на ЕС и правата на гражданите“. Обобщение на проучването е поместено на следния електронен адрес: <http://cor.europa.eu/en/events/forums/Pages/ey2013-toolkit.aspx>.

⁽⁶⁾ CdR 201/2009.

⁽⁷⁾ Това разграничение беше предложено в становището на КР относно „Доклад за гражданството на ЕС за 2010 г.: премахване на пречките за упражняване на правата на гражданите на ЕС“ (докладчик Roberto Pella (IT/ЕНП), CdR 355/2010 fin) и ще бъде използвано и в настоящото проектостановище.

Социално гражданство

27. счита за необходимо да бъдат укрепени на европейско равнище инициативите в подкрепа на социалното гражданство, тъй като достъпът до социалните права в някои случаи се свързва с изисквания и критерии на държавите членки, които благоприятстват различни форми на дискриминация, противоречащи на принципа на равенство и равно третиране, предвиден в законодателството на ЕС;

28. признава, че докладът на Европейската комисия включва някои мерки за укрепване на социалното гражданство (една от тези положителни мерки е създаването на рамка за качеството на стажовете); според нас обаче те биха имали смисъл само като насоки;

29. твърдо подкрепя ефективното укрепване на правото на свободно движение, особено когато става въпрос за мобилността на младите хора, предвид непрекъснато нарастващата безработица в държавите членки;

Граждански права

30. отбелязва, че в тази насока трябва да се предприемат допълнителни мерки. Така например, в специално проучване на Евробарометър⁽⁸⁾ едва половината запитани са заявили, че знаят за съществуването на европейския омбудсман и познават обхвата на неговите правомощия; те са били слабо запознати и с правото на петиция до Европейския парламент⁽⁹⁾.

31. с оглед на това предлага местните и регионалните власти да организират, с помощта на съответните европейски фондове, конкретни и ефективни действия за повишаване на осведомеността на европейските граждани относно европейския омбудсман и правото на петиция до Европейския парламент;

Политическо гражданство

32. отбелязва, че от 1979 г. насам процентът на участие в изборите за Европейски парламент непрекъснато намалява, достигайки 43 % през 2009 г.⁽¹⁰⁾ — факт, който затвърждава убеждението, че европейските граждани имат усещането, че мнението им остава нечуто при вземането на решения на европейско равнище (според Евробарометър подобно опасение изразяват 68 %);

33. отбелязва добрите практики⁽¹¹⁾, съгласно които местните и регионалните власти могат, с помощта на съответните европейски фондове, да организират информационни програми и кампании на местно и регионално равнище за запознаване на жителите на съответните региони с правото им да гласуват и да се кандидатира за избори за Европейски парламент. Освен това те могат да изиграят ролята на катализатор за информирането и повишаването на осведомеността, особено на учениците и студентите, подготвяйки ги за активно упражняване на избирателните им права;

34. подчертава необходимостта да се укрепят допълнително политическите права на гражданите на трети държави и насърчава държавите членки да не прилагат прекомерни ограничителни разпоредби по отношение на достъпа на граждани на трети държави до тяхното гражданство. В свои предишни становища КР от една страна признава очакването на имигрантите, пребиваващи законно в държавите членки, да придобият гражданство на Съюза, а от друга изразява мнението, че участието на легалните имигранти в политическите процеси е много силен фактор, който улеснява интегрирането им в местните общества;

35. призовава всички държави членки без изключение да улесняват гражданите при упражняването на правото им да избират и да бъдат избирани на национални избори, независимо от това дали пребивават или се намират на територията на своята държава. Упражняването на правото на свободно движение в рамките на ЕС не трябва да води до лишаване от политически права;

36. счита, че е напълно моментът да се проведе или задълбочи дебатът по въпроса за разширяването на правото на глас на гражданите на ЕС, като в него бъдат включени и регионалните и националните избори в държавата, в която пребивават, без да се засяга националният суверенитет на държавите членки (*ius domicili*);

⁽⁸⁾ Проучване на Комитета на регионите (2012 г.) на тема „Ролята на местните и регионалните власти за насърчаване на гражданството на ЕС и правата на гражданите“. Обобщение на проучването е поместено на следния електронен адрес: <http://cor.europa.eu/en/events/forums/Pages/ey2013-toolkit.aspx>, стр. 12.

⁽⁹⁾ Член 227 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

⁽¹⁰⁾ Проучване на Комитета на регионите (2012 г.) на тема „Ролята на местните и регионалните власти за насърчаване на гражданството на ЕС и правата на гражданите“, стр. 11.

⁽¹¹⁾ Пак там, стр. 11.

37. отбелязва динамиката, която може да внесе концепцията за европейско гражданство в процеса на разширяване на ЕС. Разширяването е не само процес на хармонизиране на икономиката и законодателството с достиженията на правото на ЕС, но включва и необходимостта от политическа намеса в страните, обхванати от процеса на разширяване, с цел укрепване на демократичните структури и на правовата държава. Перспективата за европейско гражданство може да придаде конкретно значение на тези мерки;

Административно гражданство

38. отново припомня, че е необходимо да се предприемат мерки за административно опростяване на местно и регионално равнище, за да се осигури реално упражняване на правата, произтичащи от европейското гражданство, и по-специално на правото на свободно движение, и да бъдат премахнати възпиращите практики и други съществуващи форми на дискриминация, които водят до различно третиране на европейските граждани, особено що се отнася до предоставянето на право на пребиваване. След като бъдат идентифицирани проблемите, пред които са изправени, местните и регионалните власти следва да могат да предложат подходящи решения;

39. признава, че обявените от Комисията действия са положителна стъпка в тази посока. Като се има предвид, че една от областите на действие предполага активното участие на местната администрация⁽¹²⁾, е необходимо да се изготви проучване за оценка на въздействието и да се предвиди финансиране от европейските фондове;

40. приветства предложенията на Европейската комисия да насърчи по-лесното трансгранично признаване на удостоверенията за техническа изправност на автомобили в рамките на ЕС, както и предложената хармонизация на изискванията за технически проверки на моторните превозни средства, които би трябвало да бъдат изпълнени възможно най-скоро и то по начин, който да гарантира, че гражданите могат да упражняват правото си на свободно движение, включително по-лесното прехвърляне на регистрации на моторни превозни средства от една държава в друга;

Култура на гражданството

41. предлага да се укрепят инициативите за сътрудничество, които повишават осведомеността на гражданите за правото на свободно движение, като побратимяването на градове, инициативите за трансгранично сътрудничество и т.н.;

42. отново отбелязва⁽¹³⁾, че в светлината на изборите за Европейски парламент през 2014 г. е много важно да се повиши осведомеността на всички граждани на Съюза по отношение на техните права, и по-специално на изборните им права в държавата членка, в която пребивават, и да се улесни упражняването на тези права;

Начини за финансиране на дейностите, възможности за свързване в мрежа и сътрудничество

43. с оглед на новата многогодишна финансова рамка за периода 2014 — 2020 г. изтъква, че програмите „Основни права и гражданство“ и „Европа за гражданите“ могат да дадат сериозен тласък на усилията за укрепване на европейското гражданство и на подкрепата за дейностите за насърчаване на познаването и прилагането на европейското законодателство и европейските политики в държавите членки;

44. настоява за по-прост и ефективен подход към финансирането на програмите, свързани с европейското гражданство, като се определят по-точно приоритетите, които следва да бъдат съобразени с политическите решения, и като се обърне внимание на разгласяването на резултатите от действията с цел да се засили техният отзвук, за да могат да се постигнат стратегическите и политическите цели. За тази цел е необходимо местните и регионалните власти да участват в планирането на съответните действия и по-специално в изготвянето и разработването на годишните работни програми.

Брюксел, 28 ноември 2013 година

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISÓ

⁽¹²⁾ По-конкретно: предоставяне на целеви и достъпни данни за ЕС посредством осигуряване на инструменти за онлайн обучение за местната администрация и предоставяне на лесна за ползване от страна на гражданите информация за начините за решаване на техните проблеми.

⁽¹³⁾ Вж. становището относно укрепването на гражданството, 2013 г.

Становище на Комитета на регионите — „Насоки на ЕС за държавните помощи за летищата и въздушните превозвачи“

(2014/C 114/03)

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки

1. отбелязва, че в контекста на мащабния процес на модернизация на правилата за държавните помощи, който Европейската комисия започна през 2012 г. ⁽¹⁾, въздушният транспорт беше един от първите сектори, за който се оказа, че е необходимо актуализиране на регулаторната рамка, с която се регламентира публичното финансиране по отношение на инфраструктурите и оперативната помощ за летищата, както и по отношение на помощите за започване на дейност за въздушните превозвачи ⁽²⁾;
2. посочва, че през 1994 г. ⁽³⁾ Европейската комисия въведе първото регламентиране на държавните помощи за сектора на гражданското въздухоплаване, след като приключи постепенното изпълнение на програмата за либерализиране на сектора на въздушния транспорт, която даде добър стимул за конкуренцията в него и по този начин създаде необходимост от намеса с цел регулиране, която да гарантира равнопоставеност на всички оператори в сектора;
3. подчертава, че консолидацията на либерализацията на въздушния транспорт през 2005 г. ⁽⁴⁾ и бързото развитие на сектора през следващите няколко години, включително появата на новия бизнес модел на нискобюджетните авиокомпани, базиращ се на малки летища, породиха необходимост от осъвременяване на съществуващата регулаторна рамка посредством нови насоки на Европейската комисия относно публичното финансиране на летищата и въздушните превозвачи, опериращи на регионалните летища;
4. отбелязва, че само за 8 години развитието на европейския пазар предопределиха радикална промяна на обема на въздушния трафик, дължаща се по-специално на експоненциалния ръст на влиянието, което нискобюджетните авиокомпани придобиха на пазара. Техният бизнес модел се базира основно на малките регионални децентрализирани летища, а не на традиционните национални летища и големи центрове;
5. изразява съгласие с Европейската комисия по повод на спешната необходимост от намеса в регулаторната рамка, с която се регламентира публичното участие в подкрепа на летищата. Тази намеса трябва да бъде съгласувана с целите на програмата за модернизация, насочена към предоставянето на държавите членки на актуализиран, стегнат и ефективен пакет за защита на конкуренцията и единния пазар за периода 2014 — 2020 г. За целта припомня препоръките, изразени в становището относно „Модернизация на държавната помощ на ЕС“ ⁽⁵⁾;
6. изразява задоволство във връзка с общественото допитване на Европейската комисия (неговият първи етап започна на 6 юни 2011 г., а вторият етап, който тече понастоящем — на 3 юли 2013 г.), с което се цели да се съберат становищата на всички заинтересовани страни относно преразглеждането на действащата регулаторна рамка и предложението за нови насоки; подкрепя подхода на Комисията за установяване на справедлива конкуренция между различните участници в европейския въздухоплавателен сектор, независимо от модела им на експлоатация, с цел да се осигури успехът и конкурентоспособността на европейския въздухоплавателен сектор;
7. въпреки това изразява съжаление, че европейското законодателство в областта на конкуренцията, което е от компетентността единствено на Европейската комисия, и прекомерният обем от регулаторни разпоредби и актове с незадължителна юридическа сила (soft law) пречат на местните и регионалните власти да допринесат съществено в ключови сектори на регионалното и местното развитие като регионалните летища и политиките в подкрепа на регионалното развитие;

⁽¹⁾ COM(2012) 209 final.

⁽²⁾ Обществено допитване, започнало на 7 април 2011 г. и приключило на 7 юни 2011 г.

⁽³⁾ 94/C 350/07.

⁽⁴⁾ 2005/C 312/01.

⁽⁵⁾ CdR 1528/2012.

8. обръща внимание на Комисията върху разнородната картина на летищата в европейското пространство, по-специално положението на най-отдалечените региони, чиято изолираност и отдалеченост не позволяват на разположените там летища, независимо от осъществения трафик на пътници, да бъдат финансово жизнени или да се конкурират с другите летища в ЕС, а още по-малко да представляват заплаха за други алтернативни методи на транспорт, било то автомобилен или железопътен;

9. припомня, че в тези сектори регионалните и местните власти са основни участници в териториалните политики за развитие и растеж, отчасти посредством държавните помощи, и разполагат със задълбочени знания за местната икономика благодарение на близостта си до икономическите и социалните действащи лица. Европейското законодателство не може да ги пренебрегне, ако иска наистина да бъде в служба на регионите и на тяхното сближаване в рамките на единния пазар, както и да постигне териториално сближаване в целия ЕС;

10. припомня съдържанието на становището относно „Насоки за регионалната държавна помощ за периода 2014 — 2020 г.“⁽⁶⁾: в процеса на предлагане на правила за държавните помощи Европейската комисия следва да се консултира предварително и системно с Комитета на регионите (КР)⁽⁷⁾, за да получи необходимите елементи за изготвяне на оценка на въздействието, в съответствие с принципа на многостепенното управление⁽⁸⁾;

Ролята на публичното финансиране на инфраструктурите

11. заедно с ЕИСК⁽⁹⁾ припомня на Комисията, че регионалните летища заемат централно място в европейското въздухоплаване: през 2010 г. около 60% от летищата на ЕС са обслужили по-малко от един милион пътници. Поради тази причина изразява желание това централно положение да бъде отразено и в новите насоки;

12. подчертава значението на регионалните летища за насърчаването на местното развитие и подобряването на достъпността, с което се допринася за постигането на целите на териториалното сближаване, икономическия растеж и заетостта. Достъпността — например подходящите въздушни връзки — е от изключително важно значение за това и слабо населените области на ЕС, както и на най-отдалечените региони (а също и тези, които са изцяло зависими от въздушния транспорт) да могат да участват активно на единния пазар;

13. счита, че тази роля е особено значима и стратегическа най-вече в настоящия исторически момент, в който Европейският съюз полага огромни усилия за преодоляване на икономическата криза. Още с първите си проявления през 2008 г. настоящата криза породила необходимост от категорична и решителна антициклична намеса на европейските и националните публични власти в икономиката. Тази необходимост беше призната и потвърдена от Европейската комисия посредством одобрението за широко използване на дерогация 107.3 б), предвидена в Договора за функционирането на Европейския съюз⁽¹⁰⁾. В условия на икономически затруднения следователно е особено важно да се насърчава подобряването на достъпността до всички части на пазара;

14. предвид съобщението на Комисията относно европейска летищна политика, припомня значението на регионалните летища⁽¹¹⁾, които позволяват значително да се намали все по-голямото претоварване на големите летищни центрове, представляващи сериозно бреме за местното население и за околната среда. Същевременно регионалните летища благоприятстват туризма в ЕС и улесняват достъпа на МСП до пазарите, като по този начин подобряват тяхната конкурентоспособност⁽¹²⁾;

15. поради това счита, че устойчивостта и ефективността на въздушния транспорт в ЕС зависят до голяма степен от наличието на подходяща инфраструктурна мрежа от малки летища;

16. споделя загрижеността на Европейската комисия⁽¹³⁾ във връзка с нарастващите потребности от инфраструктура, продиктувани от стратегията „Европа 2020“, която изисква съвременни, подходящи и гъвкави мрежови инфраструктури в енергетиката, ИКТ и транспорта, които да могат да допринесат за превръщането на Европа в икономика, основана на знанието, с ниски нива на въглеродните емисии и голяма конкурентоспособност;

⁽⁶⁾ CdR 2232/2012.

⁽⁷⁾ CdR 76/2005, стр. 1.

⁽⁸⁾ Вж. CdR 2232/2012, параграфи 18-20.

⁽⁹⁾ 2012/C 299/10.

⁽¹⁰⁾ Вж. Мерките, приети от Европейската комисия в отговор на икономическата и финансовата криза, считано от 2008 г.: http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/temporary.html.

⁽¹¹⁾ COM(2011) 823 final.

⁽¹²⁾ COM(2006) 819 final.

⁽¹³⁾ SEC(2011) 391 final.

17. изразява съгласие и с мнението, че пазарът невинаги е в състояние да предостави инфраструктурите, от които Европа има нужда, и че без публична намеса много от инвестициите, необходими за постигането на целите на европейската стратегия, няма да могат да бъдат направени или ще бъдат отложени за периода след 2020 г.;

18. приветства призива на Комисията за увеличаване на инвестициите на ЕС в инфраструктурата. Комисията оценява средствата, необходими за удовлетворяване на текущите потребности от транспорт през периода 2010 — 2020 г., на над 1,5 трилиона EUR, като подчертава силната корелация между географската достъпност и икономическия растеж на регионите;

19. отбелязва принципите, изработени от съдебната практика на Съда на ЕС във връзка с делото Лайпциг/Хале⁽¹⁴⁾, но подчертава специфичните обстоятелства, довели до тяхната поява. Поради това призовава Комисията да отчита в своите насоки голямото многообразие от публични намеси в подкрепа на инфраструктурите. Нерядко за да се гарантира успехът на по-големи инфраструктурни проекти като летищата, независимо дали крайната им употреба е с търговска цел или не, е жизнено необходимо в допълнение към частния капитал да има и елемент на участие на публичния сектор;

20. счита, че абсолютният брой на пътниците следва да се възприема като подходящ критерий за оценка на потенциалната рентабилност на дадено летище като инфраструктурен обект и за класифицирането му само като общо правило. Призовава за по-гъвкаво формулиране на правилата за съвместимост, така че да може да се вземе под внимание спецификата на всеки отделен случай;

21. посочва, че в настоящия момент на излизане на ЕС от кризата би било целесъобразно да се отдава приоритет на положителните въздействия на публичното финансиране на инфраструктурите върху сближаването, растежа и заетостта, и в процеса на оценка те да се отчитат по подходящ начин заедно с правилата за конкуренцията;

22. отбелязва принципа за поведението на икономическите оператори в условията на пазарна икономика, който Комисията използва като критерий; изразява обаче загриженост във връзка с резултатите от прилагането на този принцип по отношение на инфраструктурите, в които ролята на държавата е исторически и институционално незаменима. Предвид размерите на необходимите инвестиции и невъзможността разходите за реинвестиране да се прехвърлят изцяло върху ползвателите на инфраструктурата, голяма част от инвестициите в инфраструктурите са по принцип непосилни за частните инвеститори. Допускането, че държавата може да бъде уподобена на частен оператор и да не се ръководи от каквито и да било социални, политическо-регионални или секторни съображения е далеч от реалността и заплашва общото благо, ако се прилага по отношение на териториалните инфраструктурни проекти, които са основна част от задачата на публичните власти;

23. призовава Комисията да отчете факта, че публичните намеси за изграждане и разширяване на инфраструктурата⁽¹⁵⁾, както и тези, които имат за цел да компенсират ограничената достъпност на жителите, често представляват автентични мерки на икономическата политика и поради това не са държавни помощи, а мерки от общ интерес. Поради това настоятелно призовава Комисията да продължи да модернизира правилата за държавните помощи, като отчита надлежно базисните принципи, които са в основата на публичната политика и на институционалната роля на държавата; посочва, че летищата, също като пътищата и железниците, изпълняват функцията на публична инфраструктура;

Малки и микро летища, които не са обхванати от правилата за държавните помощи

24. настоятелно призовава Комисията да продължи модернизирането в посока на истинско опростяване, като насочва усилията към обстоятелства и събития, които нарушават конкуренцията и представляват реална заплаха за целостта на единния пазар;

25. изразява съгласие по повод необходимостта от правила, гарантиращи равнопоставеност в Европейското икономическо пространство на всички предприятия в сектора на въздушния транспорт, които да намалят до минимум изкривяващата публичната намеса и да предотвратят съревнованията по отпускане на субсидии между държавите членки;

⁽¹⁴⁾ Решение на Съда на ЕС от 19 декември 2012 г. — *Mitteldeutsche Flughafen AG, Flughafen Leipzig/Halle GmbH*/Европейска комисия, Федерална република Германия, *Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen ev.*

⁽¹⁵⁾ 94/C 350/07, стр. 1.

26. счита обаче, че усилията на Комисията трябва да бъдат насочени към големите летища и че подкрепата за малките летища със среден годишен трафик под 300 000 пътници трябва да бъдат извън приложното поле на държавните помощи, тъй като тази подкрепа не може да окаже въздействие върху търговията между държавите членки, поради факта че такива летища са структурно неспособни да покрият оперативните и капиталовите разходи. Подчертава, че Комисията вече призна за подходящ праг от 300 000 пътници в рамките на Решението от 20 декември 2011 г. относно прилагането на член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз за държавната помощ под формата на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на услуги от общ икономически интерес; тя обаче ограничи този праг до въздушните връзки с островите и пристанищата и определи по-нисък такъв за свързаните с летищата УОИИ. С оглед на това отправя искане към Комисията да възприеме по-съгласуван и опростен подход към праговете в различните правни основания и съответно да измени предложението за нови насоки, по-конкретно параграф 80, точка 1 и параграф 80, точка 2 относно класификацията на летищата, параграф 92 относно интензитета на помощта, в който следва да се предвиди създаването на отделна категория за летищата под 300 000 пътници, както и член 2, параграф 1, буква д) от решението;

27. приветства вниманието, което Комисията обръща на летищата с много намален от гледна точка на годишния пътничопоток капацитет, като признава структурната неспособност на тези летища и в по-общ план на онези, които обслужват до пет милиона пътници годишно, да покриват капиталовите и оперативните разходи без публично финансиране. Същевременно изразява съжаление, че не открива подобни съображения и следствия от тях във връзка с критериите за съвместимост на помощите за тези летища ⁽¹⁶⁾;

28. подчертава по-специално, че тези летища се отличават с:

- ограничени поток от пътници;
- затруднен достъп до регионите, в които са разположени летищата, по причини, свързани с тяхната отдалеченост, релефа или липсата на инфраструктури за алтернативна връзка с околните територии;
- малки размери на обслужваните райони и произтичащи от това ограничени перспективи за развитие.

Тези характеристики ги правят изцяло местни и лишени от трансгранична привлекателност;

29. посочва, че в редица случаи става въпрос за малки летища, които, от гледна точка на капацитета за превоз, е много трудно или невъзможно да бъдат заменени от алтернативни летища или от други обществени транспортни средства: евентуалното преразпределяне на пътниците от първите не би оказало никакво въздействие върху обема на трафика на вторите;

30. ето защо отбелязва, че финансирането на такива летища не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, тъй като не може да наруши конкуренцията и да даде отражение върху търговията между държавите членки, и поради това не би следвало да се включва в приложното поле на новите насоки;

31. предлага ⁽¹⁷⁾ преходният период от максимум десет години, по време на който Европейската комисия счита държавните помощи за функционирането на летищата за съвместими с договорите, да се прилага само по отношение на летищата с годишен трафик над един милион пътници. Предложената забрана не би следвало да води до масово затваряне на по-малки летища. Предлага също в таблицата за таваните на инвестиционните помощи категорията на летищата, обслужващи по-малко от 1 милион пътници, да бъде обозначена като обслужваща между 300 000 и 1 милион пътници годишно;

32. споделя мнението на Комисията, че следва да се избягва дублирането на нерентабилните летища и създаването на излишен капацитет, но смята, че когато няма правни предпоставки финансирането да се счита за държавна помощ, какъвто е случаят с малките летища от местно значение, подобни препоръки не бива да бъдат предмет на правилата за държавните помощи, с които се цели да се защити балансът в конкуренцията между държавите членки, а не да се оцени качеството на решенията, вземани от правителствата в областта на публичните разходи;

⁽¹⁶⁾ Вж. параграф 80, точка 1 и параграф 92 от Предложението за съобщение на Комисията – „Насоки за държавните помощи за летищата и въздушните превозвачи“ (2013 г.).

⁽¹⁷⁾ Пак там, стр. 102.

Услуги от общ икономически интерес

33. отбелязва, че Комисията разглежда изграждането и поддържането на летища като специален случай, при който може да бъде предоставена компенсацията, която се дължи за изпълнението на задълженията за предоставяне на услуга от общ интерес, но счита, че обхватът на прилагане е твърде тесен;
34. е на мнение, че е основателно да се разгледа въпросът за поддържането на летища и извън областите, които без летища биха били до такава степен изолирани от останалата част на ЕС, че тяхното социално и икономическо развитие би било поставено под въпрос;
35. обръща внимание на факта, че по принцип държавите членки и техните регионални и местни органи разполагат с автономия при определянето на задачите от общ икономически интерес и че Комисията може да извършва проверки само при наличието на явни грешки;
36. е на мнение, че изграждането и поддържането на летище съответства в най-голяма степен на услуга от общ интерес, най-вече когато по този начин се подобрява регион със слаба инфраструктура, като му се позволява изобщо да има перспектива за развитие;
37. счита за необходимо да се прилага на практика политика на сътрудничество между трансграничните европейски региони от гледна точка на координация и/или изграждане на летища с местно значение, които да обслужват региони в повече от една държава;

Помощи за инвестициите в летища, обслужващи между 300 000 и 1 милион пътници

38. отбелязва, че Европейската комисия признава, че наличието на помощи за функционирането на малките регионални летища зависи до голяма степен от тяхната неспособност да покриват собствените си оперативни разходи. Комисията смята също, че е възможно за период от максимум десет години тези региони да се насърчат да преминат към по-пазарно ориентиран стил на управление, който ще им даде възможност да генерират достатъчно средства за покриването на оперативните си разходи;
39. силно се съмнява, че такъв преход може да се осъществи преди трафикът да надхвърли 1 милион пътници годишно, и смята, че поради пазарните характеристики на малките регионални летища още по-малко вероятно е това да се случи по време на предвидения от Комисията период от 10 години;
40. по принцип е съгласен с насочения към пазара подход на Европейската комисия, при който публичните средства се отпускат въз основа на ефективни летищни модели, като се избягва дублирането на неефективни летища и се запазва конкуренцията между летищата и въздушните превозвачи;
41. въпреки това счита, че методът, по който Комисията възнамерява да постигне тези цели, е неподходящ. При него се игнорира фактът, че пазарната динамика варира много в зависимост от размерите и характеристиките на летищата и че предприятията, които управляват летищата, само на пръв поглед функционират на един и същи пазар;
42. обръща внимание на заключенията на Международния съвет на летищата (ACI) ⁽¹⁸⁾ в един неотдавнашен анализ, според които 80% от летищните разходи са фиксирани и не зависят от трафика на пътници, а се дължат както на инфраструктурите, така и на оперативните разходи, и до голяма степен се определят от задълженията по обезпечаване на сигурност. Поради това разходите за пътник на малко летище са много по-големи отколкото за пътник на голямо летище, което може да разпредели фиксираните разходи върху по-голям брой пътници. Това съществено затруднява постигането на рентабилност;
43. освен това подчертава, че малките летища имат структурни конкурентни недостатъци, които им пречат да компенсират своите фиксирани разходи с търговска дейност, тясно свързана с броя на преминаващите пътници или с повишаване на летищните такси, заплащани от въздушните превозвачи. Този втори подход би намалил още повече привлекателността на летищата, които и без това са ошетенени от малките размери на обслужваните райони и недостатъчните връзки, и би накарал въздушните превозвачи да се насочат към по-големите летища;
44. освен това подчертава, че голяма част от малките летища, обслужващи между 300 000 и 1 милион пътници годишно, имат тенденцията да си останат малки поради не особено благоприятните характеристики на териториите, на които са разположени (острови, планини, децентрализация, недостиг на инфраструктури, ограничени интермодални връзки и др.). Това е така независимо от факта, че имат 20% дял ⁽¹⁹⁾ от основната и обща мрежа ТЕМ-Т и изпълняват основна роля с оглед на бъдещето на трансевропейските мрежи и постигането на целите на стратегията „Европа 2020“ в областта на свързаността;

⁽¹⁸⁾ Летища и държавни помощи: Как да се защитят рътът и конкурентоспособността, ACI, 2013 г.

⁽¹⁹⁾ Пак там.

45. подчертава, че според неотдавнашни анализи ⁽²⁰⁾ общият обем на загубите на тези летища, обслужващи по-малко от 1 милион пътници годишно, е 445 милиона EUR, а приносът им, изразяващ се в увеличаване на БВП на ЕС, възлиза на 16,15 милиарда EUR годишно, като те осигуряват и 265 000 работни места;
46. поради това счита, че новите насоки не бива да забраняват помощите за функциониране на летищата с трафик под 1 милион пътници годишно, както и на летищата в най-отдалечените региони, дори след изтичането на период от максимум 10 години. Тези помощи са единственият инструмент за смекчаване на изкривяванията, дължащи се на гореупоменатите структурни недостатъци, и са напълно оправдани от положителните следствия, които генерират;
47. призовава Комисията да признае, че ползата, която публичната помощ за малките регионални летища носи на гражданите на ЕС, има превес над съображенията от чисто финансов и икономически характер;
48. припомня на Комисията основните положителни следствия от съществуването на голяма мрежа от малки регионални летища: увеличаване не само на националната, но и на транснационалната мобилност поради по-големия конкурентен натиск върху тарифите на въздушния транспорт и намаляването на разходите; консолидиране на социалното, културното и териториалното сближаване в ЕС;
49. е съгласен, че е необходимо да се упражнява контрол, така че държавните помощи за малките летища да не се превръщат в кръстосани субсидии за различни бенефициери от летищните инфраструктури;
50. предлага изтичането на преходния период да се възприеме като средносрочен преглед, който не изключва възможността помощта за функционирането да се предоставя и след преходния период, ако съответните условия все още са налице. Освен това предлага, в съответствие с това, което е предвидено за инвестиционните помощи, помощите за функционирането да бъдат пропорционални на капацитета на летищата и евентуалните стъпки за повишаване на ефективността на тяхното управление, като това не може и не бива да се обвързва твърдо с дела от 10% годишно, който се отпуска за всички летища, без да се прави разлика.
51. счита, че максималният срок от 24 месеца за създаване на нови маршрути не бива да се разбира като непрекъснат, тъй като бизнес моделът на сезонните полети, които често са свързани с туризма, е много разпространен на малките регионални летища;

Помощи за инвестициите в летища

52. е обезпокоен от факта, че предложеното от Комисията стриктно обвързване на квотите за държавните помощи за инвестиции в тези летища с размерите на тези летища не отчита спецификите на отделните случаи и поради това призовава Комисията, в съответствие със своята досегашна практика при вземането на решения, да отпуска финансовите помощи гъвкаво в случаите, когато дадено летище обслужва обща цел (по-специално транспортни връзки, регионално развитие), дава основания да се очаква рентабилност в дългосрочен план, предвид прогнозите за трафика и въз основа на бизнес план, и гарантира недискриминационен достъп на пътниците и въздушните превозвачи; счита също за неподходящо предложението за обвързване на държавните помощи за инвестиции в тези летища, за които има таван от 25%, с връщане на помощта, в случай че инвестицията се окаже успешна; предлага таванът от 25% да не се обвързва напълно с формата на подлежащия на възстановяване аванс;

53. обръща внимание на резултатите от анализа на сектора ⁽²¹⁾, от които става ясно, че летищата успяват да постигнат конкурентни икономии от мащаба само след като преминат прага от 5 милиона пътници годишно. Както признава самата Европейска комисия, летищата с капацитет между 3 и 5 милиона пътници годишно невината успяват да покрият всичките си разходи;

Финансиране на интермодалността на летищата

54. подкрепя насърчаването на планове за превръщане на съществуващите летищни инфраструктури в регионални центрове, което трябва да се координира с развитието на регионалната интермодалност на транспорта; съгласен е с оценката, изразена в Бялата книга за транспортната политика от 2011 г. ⁽²²⁾, че е спешно необходимо Съюзът да предприеме възможно най-бързо мерки в подкрепа на интермодалната интеграция на видовете транспорт и особено на комбинирането на железопътния и въздушния транспорт, и приканва Комисията да модернизира държавните помощи, така че новите правила да благоприятстват публичните мерки за коригиране на тези опасни недостатъци на инфраструктурата и на модалната разпокъсаност на системата на въздушния транспорт, считайки ги за неразделна част от публичната политика в подкрепа на мобилността на европейските граждани;

⁽²⁰⁾ Пак там.

⁽²¹⁾ Пак там.

⁽²²⁾ COM(2011) 144 final.

Предизвикателството на световната конкуренция

55. припомня основната роля на въздухоплаването в европейската икономика както по отношение на гражданите, така и по отношение на предприятията в ЕС. То осигурява над 5 милиона работни места и допринася с 365 милиарда EUR (2,4% от европейския БВП), като по този начин осигурява съществен принос за икономическия растеж, заетостта, туризма, контактите между хората, регионалното и социалното сближаване в ЕС и продължава да бъде от основно значение за свързването на Европа с останалата част на света;

56. изразява съгласие с мнението, че конкуренцията не бива да се нарушава от некоректни практики както в рамките на ЕС, така и извън него. Призовава Комисията да направи така, че усилията за изграждане на вътрешния пазар да не ограничат капацитета на ЕС за справяне с предизвикателствата на конкуренцията на световния пазар от страна на държави, които днес са сред нашите основни конкуренти и по отношение на които Комисията е регистрирала обезпокоителна тенденция за загуба на конкурентоспособност на европейското въздухоплаване⁽²³⁾;

57. счита, че конкуренцията за нови маршрути не се ограничава до Европа, а е глобална. За да могат периферните региони да станат или да продължат да бъдат икономически конкурентоспособни, е необходимо да се оказва подкрепа за подобряване на свързаността, за да се поделят рисковете, свързани с откриването на нови маршрути. Такива връзки извън територията на ЕС стават все по-важни за поддръжката и развитието на връзките със съществуващите и нововъзникващите пазари, както и с оглед на преките икономически ползи, които могат да донесат, и, при определени условия, също могат да бъдат подпомогани.

58. и че европейското въздухоплаване не може да бъде конкурентоспособно в световен план, ако се пренебрегват огромните публични средства, които Съединените щати, Азия и Близкият Изток продължават да влагат в летищните инфраструктури и въздушните превозвачи, поставяйки ЕС в положение на рискован конкурентен недостатък. Процесът на модернизиране не може да игнорира този сценарий и днес ЕС не може да си позволи да запази рестриктивен подход, по-специално по отношение на публичните помощи за инфраструктурите, който може допълнително да влоши конкурентоспособността на европейското въздухоплаване и на цялата икономика на ЕС.

Брюксел, 28 ноември 2013 г.

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

⁽²³⁾ COM(2012) 556 final.

Становище на Комитета на регионите — „Добавена стойност на макрорегионалните стратегии“

(2014/C 114/04)

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. приветства доклада на Комисията от 27 юни 2013 г. и направените в него оценки въз основа на двете настоящи макрорегионални стратегии (за региона на река Дунав и за региона на Балтийско море). Комитетът приветства и предложенията на Комисията за изясняване на концепцията, залегнала в основата на макрорегионалните стратегии, както и нейните препоръки за последващи мерки, като има предвид продължаващата работа по съществуващите макрорегионални стратегии и плана за действие за Атлантическия океан, разработваната понастоящем стратегия за региона на Адриатическо и Йонийско море, макрорегионалната стратегия за Алпите и евентуални други стратегии, които биха могли да бъдат разработени в бъдеще;
2. изказва благодарност на Съвета за заключенията му от 22 октомври 2013 г. относно добавената стойност на макрорегионалните стратегии, в които се откроява голямата роля на съществуващите макрорегиони и в които той, от своя страна, препоръчва на Комисията и на държавите членки да адаптират най-добрите практики на макрорегионалния подход и в областите на сътрудничество от по-малък мащаб и интензитет, когато това е целесъобразно;
3. изразява съгласие с Комисията за това, че стратегиите, насочени към макрорегионите и към морските басейни, имат сходни стремежи, тъй като на практика отговарят на една и съща философия, преследват едни и същи цели, прилагат един и същ набор от действия в съответните територии и принадлежат към една и съща европейска политическа рамка. И двата вида стратегии позволяват многосекторно сътрудничество и многостепенно управление. КР призовава Комисията да изясни по какъв начин може да се извличат взаимно поуки при бъдещото прилагане на двата подхода;
4. изразява задоволство от момента на представяне на доклада на Комисията във връзка с новия програмен период 2014-2020 г. и припомня, че КР в своето становище „Стратегия за района на Северно море-Ламанша“ (CdR 99/2010 fin) вече призова за Зелена книга, в която Комисията да разгледа по-подробно и да определи ролята и функцията на макрорегионите;
5. заявява отново подкрепата си за разработването и осъществяването на макрорегионални стратегии и подчертава политическото и стратегическото значение на свършената досега работа по стратегиите за региона на Балтийско море и региона на река Дунав за насърчаването на сътрудничеството в тези макрорегиони, както в рамките на ЕС, така и със страни извън ЕС. Тези стратегии проправят нов път като създават нови подходи към сътрудничеството и стимулират напредъка на европейската интеграция;
6. отбелязва, че основните принципи за работа по макрорегионалните стратегии включват синергиите, създадени от сътрудничеството в търсенето на решения на проблеми, засягащи един географски район или на идеи за използване на неговия потенциал. Подобряването на координацията на използването на наличните ресурси и засилването на сътрудничеството между съществуващите институции, по-специално по отношение на ролята, отредена на регионалните и местните власти, без създаване на допълнително административно равнище също са от ключово значение;
7. подчертава добавената стойност на ЕС при разработването и осъществяването на макрорегионални стратегии и отбелязва колко е важно Европейската комисия да запази ролята си на ключов участник в стратегическата координация на сътрудничеството между държавите членки за разработване и осъществяване на макрорегионални стратегии;
8. отбелязва значението на предложението на Комисията въпросите, свързани с макрорегионалните стратегии да се разглеждат редовно от съответните секторни съвети. Одобрявайки и насърчавайки дадена стратегия, Европейската комисия и Европейският парламент играят ключова роля;
9. призовава Европейската комисия и държавите членки да подкрепят създаването на иновативни системи за управление и да включат региони, общини и европейски структури като ЕГТС и други инструменти за териториално сътрудничество като например работните общности в процедура на действително съвместно вземане на решения, най-вече при изготвянето и прилагането на макрорегионални стратегии. Комитетът на регионите подчертава, че създаваната от ЕГТС добавена стойност би могла да се повиши още повече чрез включването на ЕГТС и други инструменти за териториално сътрудничество в макрорегионалните стратегии;

10. счита, че е важно сътрудничеството между местните и регионалните власти да бъде засилено и разширено, така че да обхване различните области на политиката на Съюза, както и различните сектори. Макрорегионалните стратегии следва да служат като инструменти за сътрудничество между местното и регионалното равнище, държавите членки и ЕС в подкрепа на тези цели;

Ефективно прилагане на подхода на макрорегионалната стратегия — резултати от доклада

11. отбелязва основните бележки в доклада на Комисията във връзка с извършената до момента работа по стратегиите в макрорегионите; това подобри целенасоченото използване на наличните ресурси за постигането на споделените цели, насърчи междусекторния подход, например към въпросите, свързани с околната среда и повишаването на конкурентоспособността на регионите, и засили сътрудничеството между участващите държави и между различните национални участници;

12. отбелязва въз основа на доклада, че подходът на макрорегионалните стратегии със сигурност осигурява добавена стойност по отношение на насърчаването на социалното, икономическото и регионалното сближаване в Европа;

13. отбелязва, че в настоящите макрорегионални стратегии се подчертават изчерпателно и от различни гледни точки приоритетите, които изискват тясно сътрудничество. Преразгледаната стратегия за региона на Балтийско море има общо 17 приоритетни области и пет хоризонтални действия, докато приоритетните области на стратегията за региона на река Дунав са 11. Темите обхващат необходимостта от сътрудничество в транспорта, околната среда, бизнеса и икономиката, уменията и културата и благосъстоянието. В плана за действие на стратегията за региона на Балтийско море са записани над 100 водещи инициативи, докато стратегията за региона на река Дунав включва над 400 съвместни проекта, 150 от които вече се осъществяват;

14. отбелязва колко е важно да може да се извършва преоценка на приоритетите на макрорегионалните стратегии в процеса на тяхното осъществяване, в случай на съществена промяна на обстоятелствата или ако извлечените поуки налагат това. По този начин ще се гарантира, че ресурсите се насочват ефективно по време на изпълнението;

15. отбелязва, че е важно макрорегионалните стратегии да бъдат насочени към постигането на ясно определени реалистични цели с макрорегионални аспекти; стратегиите следва да служат като основа за непрекъснато наблюдение и оценка с участието на всички съответни заинтересовани страни;

16. подчертава ключовата роля на практическите съвместни проекти за създаването на реална добавена стойност на макрорегионалните стратегии. При практическото изпълнение следва да се отделя по-голямо внимание на начините за генериране на нови и новаторски проектни дейности, спомагащи за целенасоченото постигане на макрорегионалните стратегически цели. Понастоящем сътрудничеството по проектите се основава повече на правилата за финансовите инструменти, което не оставя големи възможности за иновации. Този подход не е най-добрият начин да се подкрепи осъществяването на макрорегионалните стратегии. В бъдеще ще има нужда от гъвкавост както в рамките на отделните финансови инструменти, така и между тях, както и от възможности за подобряване на координацията между различните финансови инструменти. Следва да бъдат положени повече усилия за опростяване на правилата по отношение на финансовите инструменти. Във връзка с това той подчертава особеното значение на програмата INTERREG V, с която в периода 2014-2020 г следва да бъдат реализирани проекти за сътрудничество в макрорегионите;

17. подчертава, че в бъдеще следва да се използва по-стратегически подход към работата по проектите, който да бъде съгласуван със стратегията „Европа 2020“, общите насоки на програмния период на ЕС за 2014-2020 г. и с националните и регионалните стратегии и програми. В работата по проектите, с които се подкрепя прилагането на макрорегионалните стратегии, е важно да се даде възможност за сътрудничество между секторите и приоритетните области и да се осигури достатъчно гъвкавост и готовност за реакция, така че да може да се използват новите възможности и да се посрещат новите предизвикателства;

18. подчертава необходимостта от насърчаване на нови форми на сътрудничество и нови инициативи за проекти и отбелязва като пример значението на първоначалния капитал за развитието на нови инициативи за сътрудничество. По време на първия кръг от прилагането на Механизма за първоначален капитал по стратегията за региона на Балтийско море беше осигурено финансиране за общо 14 подготвителни проекта за разработване на съвместни проекти в подкрепа на осъществяването на стратегията. По стратегията за региона на река Дунав също беше успешно осигурена подкрепа за подготвителната работа по подобни проекти;

19. насърчава държавите членки, които са включени в макрорегионална стратегия, както и Европейската комисия, при програмирането на многогодишната финансова рамка на ЕС за периода 2014-2020 г. да обмислят заедно как най-добре да подкрепят насърчаването на дейностите по международни проекти като част от националните и регионалните си програми. Държавите членки, насочвани от Европейската комисия, следва ясно да покажат връзката между различните програми на ЕС за финансиране и осъществяването на макрорегионалните стратегии, и при възможност да определят национални финансови инструменти, които могат да се използват за тази цел;

20. подчертава изключителната важност на сътрудничеството между координаторите на приоритетните области и хоризонталните действия в стратегиите за регионите на Балтийско море и река Дунав и на сътрудничеството на регионално и местно равнище за създаването на нови портфейли от проекти, спомагащи за постигането на целите на макрорегионалните стратегии. За тези участници следва също така да се осигурят адекватни условия за работа. Европейската комисия и съответните заинтересовани страни се призовават да оценят всички възможности за опростена и надеждна финансова подкрепа на координаторите на приоритетните области и ръководителите на хоризонталните действия;

21. отбелязва, че макар и Комисията да е изяснила структурите на управление за стратегиите за регионите на Балтийско море и река Дунав и да е конкретизирала задачите и отговорностите на различните участници (национални точки за контакт, координатори на приоритетни области, ръководители на хоризонтални действия и ръководители на водещи проекти), според направеното от нея проучване управлението все още се смята за проблематично. Комитетът на регионите призовава Комисията и държавите членки да обмислят начини за усъвършенстване на сегашните структури за управление. Ролята на местните и регионалните власти следва да бъде засилена още повече;

22. подчертава значението на информирането на възможно най-голям брой заинтересовани страни за целите на макрорегионалните стратегии и текущото сътрудничество, за да се повиши осведомеността за европейското сътрудничество и да се постигне широка ангажираност с осъществяването на стратегиите. Комитетът изразява убеждението, че на макрорегионално и национално равнище следва да бъдат изготвени насоки в подкрепа на комуникацията и дейностите на заинтересованите страни. Възможностите, предлагани от цифровите информационни платформи за споделяне на опит и примери за най-добри практики, определени по време на проектите, следва да се използват по-пълноценно;

Ръководство

23. отбелязва, че участниците на високо политическо равнище трябва да демонстрират ясно ангажираността си и да поемат ръководната роля, за да бъде постигнат напредък в прилагането на стратегията във всички участващи държави. Ангажираността следва да бъде осигурена на равнище държава членка, за да се осигури възможно най-добрата подкрепа за местните и регионалните усилия за осъществяване на стратегията;

24. приветства отделния преглед на засилването на ръководството на настоящите стратегии, който следва да бъде извършен във връзка с годишните стратегически форуми през 2014 г.;

Многостепенното управление — жизненоважен елемент на прилагането

25. насочва вниманието към предходните си становища относно преразгледаната стратегия за региона на Балтийско море (2012 г.), стратегията за региона на река Дунав (2011 г.), териториалното сътрудничество в Средиземноморския басейн посредством Адриатическо-Йонийския макрорегион (2011 г.) и стратегията за района на Северно море-Ламанша“ (2010 г.), в които Комитетът изтъква категорично значението на многостепенното управление за осъществяването на стратегиите. Включването на всички заинтересовани страни по последователен и устойчив начин е жизненоважно за постигането на целите на стратегията и за нейния успех;

26. счита за целесъобразно предложението на Комисията да се обмисли включването на публични и други институционални форуми на ЕС в управлението на стратегиите, и препоръчва да се разгледа по какъв начин могат да бъдат използвани по-специално организациите. Различните организации и платформи за сътрудничество могат да действат още по-ефективно като инструменти за включване на участници в осъществяването на макрорегионалните стратегии. Комитетът е готов да изиграе своята роля в сътрудничеството в рамките на различни експертни форуми;

27. отбелязва, че една трета от участниците в извършеното от Комисията проучване за оценка посочват, че принципът на многостепенното управление не е намерил пълно отражение в държавите членки, в политическите насоки на равнище проекти или в решенията относно осъществяването на проектите. Комитетът счита, че следва да бъде поставено по-силен акцент върху засилването на принципите на многостепенното управление, особено при осъществяването на стратегиите. Това ще изисква действия, особено от страна на държавите членки, които участват в стратегията, за сътрудничество с Комисията;

28. предлага в съответствие с принципите на партньорство и прозрачност да се увеличат възможностите за участие в прилагането на макрорегионални стратегии не само на местни и регионални действащи лица, но и на такива от гражданското общество. На всички равнища на управление на прилагането на макрорегионалните стратегии следва да бъдат въведени редовни консултации с местните власти и представители на гражданското общество;

Нови стратегии

29. предлага положителният опит във връзка със съществуващите стратегии за регионите на Балтийско море и река Дунав да бъде взет предвид при работата по стратегията за региона на Адриатическо и Йонийско море и препоръчва, особено в този контекст, по-тясно сътрудничество между различните макрорегионални стратегии;

30. припомня приетото с единодушие становище „Стратегия за района на Северно море-Ламанша“ (CdR 99/2010fin), в което той изрично пледира за създаването на макрорегионална стратегия за района на Северно море-Ламанша, на фона на големите предизвикателства в този район, и изразява съжаление, че Комисията досега не е представила обявеното съобщение за прилагането на интегрираната морска политика в Северно море в широките му граници;

31. би приветствал също така една оценка на ефективността на „стратегии за морските басейни“ и сравнение между тях и опита по съществуващите макрорегионални стратегии, преди да бъдат разработени нови стратегии за морски басейни;

32. повтаря мнението си, изразено в предходни становища на КР, за начините за реално включване на различните участници в осъществяването на макрорегионалните стратегии — налице е необходимост от прозрачно вземане на решения, споделяне на всеобхватна информация и разработване на общ начин на действие на всички равнища;

33. призовава Европейската комисия и Съветът да подкрепят разработването на бъдещи макрорегионални стратегии и свързани с тях планове за действие в тясно сътрудничество със съответните заинтересовани страни. Това следва да включва също и новаторски управленски системи, предоставящи на местните и регионалните власти реална роля за съвместно вземане на решения при изготвянето и осъществяването на стратегиите;

34. подчертава, че макрорегионалните стратегии следва да продължат да бъдат ориентирани към регионални предизвикателства, които отделните държави членки не могат да решат в техния регион или срещат сериозни затруднения при разрешаването им, или които са толкова специфични за този макрорегион, че изискват специално разглеждане като част от по-широка политическа рамка на ЕС. Следователно макрорегионалните стратегии следва да бъдат насочени не само към общи регионални интереси, но и да отчитат специализирани стратегии за реакция на конкретни регионални предизвикателства. Ефективните транспортни връзки в рамките на определен макрорегион са една от основните предпоставки за сътрудничество и Комитетът изразява убеждението, че това следва да бъде взето предвид при разработването на нови стратегии; друг въпрос от жизнено важно значение за бъдещето на много европейски територии е демографското предизвикателство, чиито специфични проблеми могат да бъдат отнесени към географски макрорегионални рамки;

35. изразява съгласие с Комисията относно необходимостта да се потърсят подходящи методи за засилено сътрудничество и регионална интеграция и да се продължи подкрепата за доказалите своята полза и ефективност съществуващи форми на сътрудничество, когато сред които макрорегионалните стратегии са само просто една от алтернативите;

36. призовава държавите членки да оценяват разработването на нови макрорегионални стратегии с оглед на споделените предизвикателства и възможности на съответния географски район, като се отчитат принципите на социалното, икономическото и териториалното сближаване и се обръща специално внимание на селските райони, на районите, засегнати от индустриалния преход, както и на регионите, които са засегнати от сериозни и постоянни неблагоприятни природни или демографски условия, като например най-северните региони с много ниска гъстота на населението и островните, трансграничните и планинските региони. Местното и регионалното равнище следва да участват в обсъжданията на ранен етап от определянето на целите на стратегията, както беше например случаят с разработването на стратегията за региона на Балтийско море. Не бива да се забравя и включването на гражданското общество в този процес. Разбирането от страна на местното и регионалното равнище и на гражданското общество на нуждите и потенциала на даден регион, както и за съществуващите местни мрежи за сътрудничество, осигурява стабилна основа за изготвяне и осъществяване на стратегия;

Страните извън ЕС и осъществяването на макрорегионалните стратегии

37. отбелязва, че Съветът взе предвид мненията, изразени от Комитета в становището му относно преразгледаната стратегия на ЕС за региона на Балтийско море (CdR1272/2012 fin) когато препоръча продължаване на дейностите за пълноценно използване на Северното измерение и партньорствата по него при осъществяването на стратегията за региона на Балтийско море. Стратегията за региона на река Дунав е от ключово значение за засилването на сътрудничеството между 14 страни, които включват както държави членки на ЕС, така и трети страни;

38. подчертава, че макрорегионалните стратегии следва да засилват позицията на ЕС и макрорегиона и тяхното взаимодействие помежду им и с регионите извън ЕС. Въпреки че това са стратегии на ЕС, голяма част от техните цели не могат да бъдат постигнати без сътрудничество или известно сближаване на приоритетите с партньори извън ЕС. Сътрудничеството с региони извън ЕС е жизненоважно за действието на стратегиите за регионите на Балтийско море и река Дунав, не само за повишаването на икономическата конкурентоспособност и сближаването в макрорегиона, но и за развитието на външните отношения на ЕС. В същата перспектива външната проекция към трети страни, със съответните последиствия на равнището на политиката на съседство и на тази на разширяване, може да се окаже от самото начало ключов елемент за успеха на бъдещите макрорегионални стратегии;

Заклучения

39. подчертава, че работата по стратегиите до момента не позволява да бъдат формулирани мащабни заключения за въздействието на този подход по отношение на постигането на хоризонталните и интегрираните цели на ЕС;

40. отбелязва, че новият период на финансирането от ЕС, който започва през 2014 г., предоставя добри възможности за по-ефективна и продуктивна работа по стратегиите. Комитетът отправя призив за целево сътрудничество между различните държави членки и финансиращи органи, както на европейско равнище, така и като част от националните усилия в областта на развитието;

41. препоръчва Комисията да продължи последователно да наблюдава осъществяването на макрорегионалните стратегии, но и това на стратегиите за морските басейни, и да оценява тяхната добавена стойност за Европа като цяло, а не само от гледната точка на отделни макрорегионални стратегии.

Брюксел, 28 ноември 2013 г.

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите — „План за действие за конкурентоспособна и устойчива стоманодобивна промишленост в Европа“

(2014/C 114/05)

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. смята, че стоманодобивната промишленост играе определяща роля за цялостната икономика на Европейския съюз и представлява стратегически сектор от най-голямо значение с пряко въздействие върху икономическото, социалното и екологичното развитие на всички държави — членки на Европейския съюз;
2. е на мнение, че бъдещето развитие на европейската стоманодобивна промишленост има пряко въздействие и върху регионалното и местното развитие, както и че наличието на конкурентоспособна и устойчива стоманодобивна промишленост е едновременно условие и фактор за възстановяването на икономиката в много европейски региони;
3. смята, че е от изключително значение да се прилага политика за подкрепа на автономна европейска стоманодобивна промишленост, за да се гарантира дългосрочната сигурност на доставките в Европейския съюз. За да запази автономността си, стоманодобивната промишленост трябва да покаже, че е готова да приеме предизвикателствата на бъдещето посредством иновации и екологосъобразност. Евентуална подкрепа от страна на ЕС може да послужи единствено за това да се даде посилен тласък на процеса на промяна, който стоманодобивната промишленост сама трябва да предприеме;
4. подчертава, че при трудния икономически контекст Европейският съюз, с неговата обща производствена мощност, надхвърляща 217 милиона тона стомана годишно, и реално производство, което представлява около 11% от световното производство, е изложен на проблемите, които възникват в международен мащаб — свръхкапацитет и слабо пазарно търсене;
5. с оглед на факта, че „търсенето на стомана зависи от икономическото и финансовото състояние на няколко ключови отрасли, които използват стомана — например строителният и автомобилният отрасъл“⁽¹⁾, се позовава на своите становища за индустриалната политика⁽²⁾ и становището относно „CARS 2020: План за действие за конкурентоспособна и устойчива автомобилна промишленост в Европа“⁽³⁾;
6. отбелязва, че строителството действително е един от ключовите сектори по отношение на потреблението на стомана, и че е целесъобразно да се даде приоритет на всичко, свързано с устойчивото строителство и енергийната ефективност, поспециално в рамките на това, което би могло да се нарече „реновиране на обществения сграден фонд“ и което би могло да бъде осъществено преди всичко в контекста на европейската програма за социални жилища, за която КР и Европейският парламент многократно са отправяли призови;
7. припомня, че в резултат от силното забавяне на икономическия растеж в промишлената дейност през последните няколко години много от 500-те производствени обекти в 23 държави членки бяха принудени значително да намалят производството, други бяха окончателно закрити и за съжаление бяха загубени около 40 000 работни места;
8. отбелязва, че тези икономически затруднения повлияха отрицателно върху икономическото и социалното сближаване в засегнатите територии;
9. признава, че е необходимо да има европейска стратегия за бъдещето на стоманодобивната промишленост като цяло;
10. счита, че е от съществено значение в този процес да участват пряко регионалните и местните власти, като се зачитат териториалните особености и потенциал и като се отчита фактът, че те са в най-добра позиция да оценяват икономическите и социалните предизвикателства и необходимостта от допълнителни инвестиции и тяхната жизнеспособност за създаване или запазване на работни места, както и да посочат възможни източници на такива инвестиции; те са и по-добре запознати с проблемите, свързани с оценката на въздействието върху околната среда;
11. застъпва виждането, че усилията за укрепване на конкурентоспособността на ЕС следва да се основават на принципа на прозрачност и на добри рамкови условия за предприятията. Европейската стоманодобивна промишленост може да се отличи от конкурентите си най-вече благодарение на отличните умения, способността за иновации и качеството;

⁽¹⁾ COM(2013) 407 final.

⁽²⁾ Становище на КР от 11 април 2013 г. относно „По-силна европейската промишленост за растеж и възстановяване на икономиката“, докладчик: Claude Gewerc (ПЕС/FR), CDR2255-2012_00_00_TRA_AC.

⁽³⁾ Проектостановище на КР (докладчик: Christian Buchmann (ЕП/АТ), CDR1997-2013_00_00_TRA_PA.

12. застъпва се за проактивна индустриална политика, насочена към развиване на конкурентоспособността на стоманодобивната промишленост на ЕС и, при възможност, защита или разширяване на съществуващите производствени обекти и увеличаване на работните места, по-специално чрез поставяне на акцент върху екологосъобразните преработка и рециклиране, така че секторът да не загуби познанията и уменията в областта на металургията, които неговите работници са придобивали в продължение на десетилетия;
13. поради това изисква да бъдат въведени протоколи за непрекъснато професионално обучение с цел повишаване на квалификациите на работещите в стоманодобивния сектор, наети на обекти, засегнати от реструктуриране;
14. изисква също така да бъдат взети допълнителни мерки за преквалификация на работниците, засегнати от затваряне или реструктуриране на обекти, като се увеличат възможностите за използване на структурните фондове чрез преразглеждане на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) и като се предложат програми, пригодени към индивидуалните нужди и към териториалните особености, като същевременно се запазят и оползотворяват техните умения, свързани с този сектор;
15. призовава за създаването на система за финансова помощ за районите, засегнати от реструктурирането или закриването на производствени обекти, насочена към преквалификация на работниците и икономическо диверсифициране, и основана на ресурси, които се предоставят от публични и частни икономически субекти;
16. акцентира върху необходимостта от възприемането на подход за координиране на всички публични власти при изготвянето и изпълнението на мерките за реструктуриране на стоманодобивната промишленост;
17. приветства създаването на група на високо равнище по въпросите на стоманодобива на европейско равнище, но изразява съжаление, че честотата на провеждане на заседания е определена на едно заседание годишно; предлага в групата да се включи един представител на Комитета на регионите, както и представители на регионалните и местните власти, с оглед на насърчаването на сътрудничеството и обmena на информация и най-добрите практики сред основните заинтересовани участници в държавите — членки на ЕС;
18. освен това счита, че е необходимо да се предвиди извършването на оценка на плана за действие в рамките на 12 месеца от приемането му;
19. призовава за засилен социален диалог с цел преодоляване на кризата и пряко и непосредствено участие на социалните партньори в индустриалната политика като цяло и в европейската политика в полза на стоманодобивния сектор в частност;
20. отбелязва, че един цялостен индустриален модел, който се опира на иновации и значителни инвестиции в нови технологии, е предпоставка за устойчив растеж на Европейския съюз;
21. отбелязва, че европейската стоманодобивна индустрия трябва да предложи качествени новаторски продукти, които отговарят на пазарните изисквания и ѝ позволяват да се отличи от своите конкуренти. Този подход обаче изисква значителни инвестиции в скъпи видове производство или преработка и в научни изследвания и развойна дейност (НИРД);
22. счита, че е необходимо помощите за иновации да бъдат разширени върху всички дейности, свързани със стоманодобива. В този смисъл в рамките на програма „Хоризонт 2020“ трябва да се прилагат финансовите механизми на ЕИБ, за да се насърчи сътрудничеството в областта на научните изследвания, развойната дейност и иновациите между стоманодобивните предприятия и регионите, в които са разположени, за да се осигури стимул за устойчивостта и икономическата дейност;
23. отново призовава за инвестиране в умения и професионално обучение, за да се насърчат диверсификацията, специализацията и иновациите в стоманодобивния сектор, което да доведе до повишаване на конкурентоспособността му в бъдеще;
24. подкрепя усилията на Комисията да насърчава мерки за развиване на умения, както и целеви действие за заетост на младежите в стоманодобивния отрасъл, но изразява съжаление, че в съобщението на Комисията не се предлагат никакви мерки за насърчаване на трансфера на умения в рамките на отделните предприятия;
25. приветства факта, че в плана за действие се поставя акцент върху насърчаването на иновациите, насочени към развитие на по-чисти и по-ефективни по отношение на ресурсите и енергията технологии, за да се намалят разходите и да се спазват рамките на политиките на ЕС в областта на климата до 2030 г.;
26. приканва Комисията да насърчава на европейско равнище производството на стомана в електродръгови пещи, при което се отделят много по-малко емисии на CO₂ в сравнение с производството на стомана от желязна руда като основна суровина;

27. отново потвърждава подкрепата си за екологично-промишления подход, който е съсредоточен върху рециклирането на материали и контрола на потреблението на енергия;
28. във връзка с това подчертава, че стоманата подлежи в голяма степен на рециклиране, както и факта, че производството на стомана от скрап вместо от желязна руда намалява разходите за енергия с около 75% и спестява приблизително 90% от суровините;
29. отново заявява своята подкрепа за инвестиране в иновации, подобряване на условията за достъп до пазара, капитал, човешки ресурси и квалификации като стожери на стабилната индустриална политика;
30. насърчава Комисията да продължи да извършва оценка на регулаторните тежести, с които натоварва стоманодобивната промишленост, и да оценява тяхното въздействие върху конкурентоспособността;
31. подкрепя усилията на Комисията да започне обмислянето на начини за намаляване на производствените разходи за европейската стоманодобивна индустрия. Обсъжданията трябва да са насочени към иновации, енергийна ефективност и екологосъобразност.
32. подчертава по-специално необходимостта да се даде възможност на енергоемките промишлени отрасли да сключват дългосрочни договори за доставка на електроенергия, т.е. най-малко за 10-годишен период и с достатъчно строги клаузи за преразглеждане, за да се гарантират редовността на доставките в устойчива договорна рамка, контролът на разходите и оттам конкурентоспособността на отрасъла;
33. счита за необходимо да се развият мрежите за товарен превоз, което е от ключово значение за регионите, особено за периферните и трансграничните региони;
34. приветства предложението на Комисията за подкрепа на търсенето на произведена в ЕС стомана както в ЕС, така и извън границите му, най-вече чрез целенасочени действия за укрепване на търсенето в автомобилния сектор и в устойчивото строителство;
35. приканва Комисията да насърчи диверсифицирането на стоманодобивната индустрия, за да се намали зависимостта от търсенето и да се сведат до минимум произтичащите от това рискове;
36. подкрепя усилията за създаването на европейски стандарти за устойчиво производство на изделия от стомана за строителството и за въвеждането на сертифициране на качеството (със знака „SustSteel“), което може да доведе до увеличаване на добавената стойност и конкурентоспособността на европейските продукти;
37. припомня, че в интерес на икономическото и социалното сближаване в Европейския съюз и на конкурентоспособността на европейските предприятия на световния пазар е важно да се защитават европейските стандарти в областта на социалната политика, околната среда, опазването на климата, безопасността при работа и условията на труд;
38. подкрепя усилията на Комисията да действа с трети страни срещу неприятели търговски практики и да насърчава наред с другото равните изходни условия;
39. счита, че в дългосрочен план за отрасъла е важно да се гарантира свободна и отворена търговия със стомана и изделия от стомана и отбелязва, че въпреки усилията на Комисията за либерализация на международната търговия в рамките на СТО, оценките на промишлеността се основават на предположението, че приблизително 65% от световния пазар на стомана продължава да се сблъсква с протекционистки пречки от всякакъв вид;
40. споделя мнението на Комисията, че договарянето на двустранни търговски споразумения, по-специално договарянето на споразумения за свободна търговия (ССТ), може да бъде ключов инструмент за създаването на равностойни условия за предприятията в Европейския съюз;
41. призовава Комисията да се ръководи от принципа за реципрочност на стандартите в контекста на преговорите по споразумения, които се водят било на двустранна основа, било на равнището на СТО;
42. насърчава Комисията да не се колебае да прилага, когато е необходимо, категорично и решително мерките срещу неприятели търговски политики на трети държави, както и да модернизира постепенно инструментите си за търговска защита;

43. приканва Комисията да провери подробно дали системата „Surveillance 2“ дава поне същите гаранции за надзор и контрол върху нелоялните практики на субсидиране и дъмпинг, както системата за предварителен надзор върху вноса на някои железни и стоманени продукти (ЕС) № 1241/2009);
44. изразява освен това своята загриженост във връзка с продължителността на сроковете — средно две години, необходими на Европейската комисия, за да създаде антидъмпингови разпоредби, докато в случая на САЩ този срок е едва 6 месеца и призовава Комисията да предприеме необходимото, за да може да реагира по-бързо;
45. подкрепя Комисията в усилията ѝ да направи всичко, което е по възможностите ѝ, за да гарантира свободен достъп до първичните и вторичните пазари на суровини, по-специално до пазарите на желязна руда, коксови въглища и рециклируеми материали, и смята, че този свободен достъп е задължително условие, за да се гарантира конкурентоспособността на европейската стоманодобивна индустрия на световно равнище;
46. разглежда по-високата производителност, добрия инвестиционен климат и усилията за иновации като важни предпоставки за това стоманодобивната промишленост в ЕС да може да се развива и да оцелее в дългосрочен план. Освен това подобряването на енергийната ефективност също би бил подходящ път за намаляване на разходите за енергия, което може да допринесе за повишаване на конкурентоспособността;
47. отбелязва, че в съобщението на Комисията не се споменават логистичните разходи, свързани по-специално с морския транспорт, доставките на суровини, сигурността на доставките и икономическото развитие, свързано с пристанищните дейности;
48. споделя намерението на Комисията да положи усилия за по-добри рамкови условия, които са в основата на потенциала за растеж на стоманодобивната промишленост в Европейския съюз, включително сигурността на енергийните доставки и конкурентните цени на енергията, както и стимул за производство с по-икономично използване на ресурсите и по-ниски въглеродни емисии;
49. подкрепя всяка инициатива за гарантиране на надзора и контрола над пазарите на суровини, включително върху пазара на скрап, за да се води борба с незаконния износ на скрап;
50. призовава Комисията да направи анализ на ползите и разходите във връзка с предлаганите мерки за европейската стоманодобивна промишленост, както и да гарантира, че те не са в противоречие с други политики на ЕС, по-специално тези за защита на околната среда и климата и за устойчиво развитие;
51. смята, че обявените в плана за действие мерки за конкурентоспособна и устойчива стоманодобивна промишленост в Европа не са самоцел, а че трябва задължително да бъдат придружени от усилията на сектора да инвестира и да създава работни места в европейските производствени обекти;
52. отбелязва, че планът за действие в сегашния си вид не противоречи на принципите на субсидиарност и пропорционалност, доколкото съответства на член 173 от ДФЕС, който гласи, че ЕС е компетентен да осигурява подкрепа в областта на индустриалната политика;
53. настоява Комисията да използва, в съответствие с член 173 от ДФЕС възможностите, предоставени от Договора от Лисабон по отношение на индустриалната политика, особено като подема всякакви полезни инициативи, за да насърчава координацията на държавите членки във връзка с индустриалната политика, чрез установяване на насоки и показатели, организиране на обмен на най-добри практики и подготовка на необходимите елементи за периодичен надзор и оценка.

Брюксел, 28 ноември 2013 г.

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите — „Спорт, увреждания и свободно време“

(2014/C 114/06)

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Контекст

1. обръща внимание на факта, че в ЕС броят на хората с увреждания се оценява на приблизително 80 млн. човека, т.е. около 15 % от населението. Според оценките хората с намалена подвижност са над 40 % от общия брой на населението;
2. подчертава, че предвид увеличаване на риска от увреждания при възрастните хора и общото нарастване на хроничните заболявания, броят на хората с увреждания би могъл да се увеличи. В резултат на това европейските региони ще бъдат изправени пред нови предизвикателства в бъдеще;
3. отбелязва, че не съществува общо за ЕС определение на понятието „увреждане“, както и че законовите определения на това понятие са предмет на редица дебати и се тълкуват по множество различни начини. Увреждането е сложно явление и преживяване с много аспекти, отразяващо взаимодействието между физическите и интелектуалните характеристики на дадения човек и състоянието на обществото, в което той живее. Поради това е необходимо да се въведе понятието „хора с увреждания“;
4. отбелязва оскъдните познания и погрешните представи за реалните последици от уврежданията и посочва необходимостта да се акцентира върху способностите на хората с увреждания, които проличават особено ярко в контекста на спортните постижения;
5. посочва стойността и значението на физическата дейност и спорта за хората с увреждания, както и способността им да оказват ефективен принос за постигането на стратегическите цели на ЕС, включително целите на стратегията „Европа 2020“. Забелязва се, че в последните години адаптираният спорт и спортове, предназначени специално за хората с увреждания, бележат сериозен напредък. Последният пример за това са параолимпийските игри в Лондон през 2012 г., когато медиите положили много усилия за отразяване и популяризиране на параолимпийското движение;
6. привлича вниманието върху факта, че спортът безспорно допринася за общото благосъстояние на личността и въздейства положително върху възможностите за рехабилитация и приобщаване на хората с увреждания, както и че за тях възможността за практикуване на спортна дейност е преди всичко основно човешко право;
7. подчертава факта, че терминът „спорт за хората с увреждания“ обхваща широка гама от дейности, вариращи от високото спортно майсторство до спорта за удоволствие и от адаптираното физическо възпитание до рехабилитационните спортни подходи — гама, чието разнообразие е сравнимо със сложната задача да се дефинира понятието „спорт“, и дори я надхвърля. Това е и една от причините да съществуват различни определения в различните региони на Европа. По отношение на физкултурната дейност и спорта са налице редица нюанси, които обикновено определят дали дадената дейност се упражнява със спортна, развлекателна, здравословна или друга цел. Тази цел във всички случаи определя мотивите за практикуване на спорта, макар че по правило при упражняването на спортни дейности се наблюдава подобряване на здравословното състояние — физическо или психическо — при всички хора;
8. обръща внимание върху факта, че различните термини и концепции, свързани с този сектор или използвани от участниците в него, пораждават значителни дебати. В настоящия контекст използваният термин е този за „спорт(ове) за хора с увреждания“, като целта е подходът да бъде ориентиран към човека, но същевременно да има и общ обхват;

9. припомня необходимостта от пълно зачитане на принципа на субсидиарност и автономност на ръководните инстанции в областта на спорта, включително на независимите спортни организации. Целта на препоръките, отправени в настоящото становище, е да играят роля на катализатор за увеличаване на въздействието на действията, предприети от държавите членки и местните и регионалните власти, и за предизвикване на промяна в мисловните нагласи на хората с увреждания по отношение на техните способности в общността като цяло;

Политически контекст

10. изразява задоволство и подкрепа за признанието, засвидетелствано спрямо спорта за хора с увреждания в политиките на ЕС, по-конкретно в европейската стратегия за хората с увреждания за периода 2010 — 2020 г.⁽¹⁾, в съобщението на Комисията, озаглавено „Развиване на европейското измерение в спорта“⁽²⁾ и в Бялата книга на Европейската комисия за спорта⁽³⁾;

11. въпреки това изразява съжаление, че в първоначалното предложение на Европейската комисия за „Еразъм+“ — новата програма на Съюза за образование, обучение, младеж и спорт за периода 2014 — 2020 г., липсва каквато и да е препратка към хората с увреждания; във връзка с това настоятелно призовава за включване в новата програма, по която в момента все още се водят преговори, на ясно позоваване на необходимостта от насърчаване на устойчиви и приобщаващ растеж чрез улесняване на достъпа на хората с увреждания до спортни дейности;

12. смята, че националните, регионалните и местните власти могат, всяка в рамките на правомощията и финансовите възможности, с които разполага, да играят важна роля за развитието на спорта за хората с увреждания, по-конкретно що се отнася до популяризирането и инвестициите в спортна инфраструктура и устойчиви спортни дейности, и подчертава необходимостта от осигуряване на средства по проекти за онези региони, в които инфраструктурата на училищата и други образователни институции не е развита в достатъчна степен и децата с увреждания нямат изобщо или имат само ограничени възможности да практикуват спорт;

13. при използването на публични съоръжения публичните институции трябва да отчитат съответно потребностите на хората с увреждания във връзка със спорта, така че да се отговори на изискването за създаване на равностойни условия на живот за хората с увреждания. В това отношение въпросът за достъпността има съществено значение;

14. подчертава специалната роля, която имат лицата, активно ангажирани в областта на спорта за хора с увреждания, по отношение на това, да се използва потенциалът на спорта за насърчаване на социалното приобщаване, интеграцията и равните възможности;

15. отбелязва, че в редица случаи спортът за хора с увреждания се споменава конкретно само в контекста на социалното приобщаване. Призовава да се разграничават в по-голяма степен различните аспекти на спорта за хора с увреждания, като може да става въпрос за високо спортно майсторство, спорт за удоволствие, физическо възпитание, възможности за образование и обучение чрез спорт, адаптирана физическа дейност, рехабилитационен спорт или спортни дейности със специфична терапевтична цел;

16. настоява за по-голямо признание на дейността на квалифицираните представители на сектора във всички дейности за развитие и оценка на масовия спорт, подкрепяни от европейските институции. Би трябвало да се обмисли въпросът за предоставяне на специфични ресурси, които да направят възможно това участие, както и за специализирано обучение на техническите кадри от областта на спорта;

17. призовава за изготвянето на подробен стратегически документ, който да се основава на съществуващите политики, но да бъде специално посветен на спорта за хората с увреждания, за да може подходът да бъде приоритетно насочен към главните въпроси, характерни за този сектор;

Специфични предизвикателства: участие в спортни дейности

18. посочва, че въпреки нарастващия политически интерес в подкрепа на участието на хора с увреждания в спортни дейности, процентът на спортуващите продължава да бъде твърде нисък. Наред с другото, това се дължи на ограничения достъп до спортна инфраструктура, приспособена към нуждите на хората с увреждания;

⁽¹⁾ COM(2010) 636 final.

⁽²⁾ COM(2011) 12 final.

⁽³⁾ COM(2007) 391 final.

19. отбелязва, че освен от физически, социално-икономически и комуникационни бариери, участието в спортни дейности се затруднява и от културни пречки и психологически фактори, включително отношението на организаторите и участниците в масови спортни прояви към уврежданията. Това отношение е резултат от неосведомеността и липсата на ресурси за справяне с една различна ситуация; би следвало да се организират информационни и образователни кампании, които да улеснят приемането на хората с увреждания в спортните прояви. Препоръчва се мерките, целящи подобряването на достъпа до спортни дейности, да се изготвят след провеждане на надлежни консултации с представителите на този сектор, тъй като различните групи могат да се нуждаят от различен вид подкрепа;
20. подобряването на достъпността чрез осигуряване на подходящ физически достъп до спортните съоръжения и по-добра комуникация, е от съществено значение за повишаване на процента на спортуващите;
21. призовава за организирането на съгласувани кампании за популяризиране на съществуващите възможности за практикуване на спорт. Подобни кампании биха могли да бъдат организирани на европейско равнище, но трябва да бъдат адресирани към регионалното и местното равнище, където се откриват специфични възможности. Важно е те да имат насоченост и към хората с увреждания и да им предоставят информация. Най-добре би било тези кампании да се организират с подкрепата на ръководните органи в областта на масовия спорт, националния спорт и спорта за хора с увреждания, както и на организациите (в частност сдруженията) на хората с увреждания; освен това е важно да се организират информационни кампании, насочени не само към хората с увреждания, но и към всички останали, за да им помогнат да разбират, приемат и интегрират съгражданите си с увреждания и да се научат как да им помагат. Необходимо е да се създават максимално благоприятни условия за самостоятелност на хората с увреждания, както и да им се предоставят улеснения и подкрепа, за да могат те да предлагат, насърчават и организират провеждането на такива прояви;
22. посочва, че може да се наложи да се потърси индивидуален подход към различните целеви групи, като се имат предвид възможностите им, съответните възрастови категории и социалното им положение; особено важно е да се стигне до младите хора и да им бъде оказвана подкрепа. Освен това е важно да се зачита структурата на спортните дейности във всички държави членки, както и местните и регионалните особености. Би трябвало да се подкрепя предоставянето на качествена, достъпна и редовно актуализирана информация, за да може различните целеви групи да бъдат постоянно информирани за предлагането на спортни занимания, достъпни за тях. В това отношение, като се насърчава и подпомага създаването на организирани движения по места, може да се улесни както разпространението на информация за спортните дейности, така и достъпът до тях;
23. необходимо е на местно и регионално равнище да се изгради адаптирана транспортна мрежа, която да позволява на хората с увреждания да се придвижват до спортните съоръжения за практикуване на спортни дейности — както любителски, така и състезателни;
24. подчертава, че родителите имат основна роля в насърчаването на подрастващите да участват в спортни дейности, а доброволците са гръбнакът на този сектор. Ето защо е необходимо да се повиши осведомеността относно значението на доброволческия труд, а освен това трябва да се предвиди създаването на платформи за набиране и обучение на доброволци, както и мерки за признаване и възнаграждаване на техния принос;
25. препоръчва да се създаде информационна платформа за спортните съоръжения в ЕС, а също и напълно достъпна страница в интернет, с цел хората с увреждания да се информират за спортната инфраструктура, техническите възможности и др. в местата, където живеят;
26. обръща внимание на факта, че някои групи от населението са изправени пред двойна или тройна дискриминация, в случаите когато страдат не само от едно, а от множество увреждания, когато са от имигрантски или малцинствен произход или са жертви на социално изключване поради хомофобски прояви или по полов признак. Важно е на всички да се осигурят специфична подкрепа и равни възможности за достъп до спортни дейности;
27. посочва, че спортът за хората с увреждания не трябва да бъде разглеждан извън системата на масовия спорт и че поставянето му в неговите рамки, с други думи поделянето на отговорността за неговото организиране с масовите спортни организации, изглежда вече стои като първостепенна политическа цел. В този смисъл трябва да се следи за това да продължава включването на спорта за хората с увреждания в рамките на масовия спорт, както и да могат да се прилагат успоредно различни организационни модели, формули и структури, в зависимост от истинските възможности на хората с увреждания и от целта за интегриране;
28. за улесняване на участието в спортни дейности на хората с увреждания трябва да носят отговорност отделните федерации, към които принадлежи съответният вид спорт или спортна дисциплина, в сътрудничество със и при зачитане на ролята на спортните федерации, чиято основна дейност и същинско предназначение е да служат на хората с увреждания и чиято първостепенна роля в тази област трябва да бъде консолидирана;

29. спортните федерации би следвало да насърчават участието в тяхната работа със съвещателен глас на спортни организации, които без да са част от тях, имат за цел да дадат възможност на хората с увреждания да практикуват съответния вид спорт;

30. констатира на базата на съществуващи примери, че подходът, целящ съчетаване на туризма с приобщаващи развлекателни спортни дейности, представлява добър инструмент за установяване на първи контакт със спорта на всички хора с увреждания с цел увеличаване на процента спортуващи и запознаване на широката публика с техните възможности;

31. необходимо е да се предоставя качествена и актуална информация за наличието на спортни дейности, адаптирани за хора с увреждания, както и информация за транспорта и специалния достъп до спортните съоръжения с цел да се насърчава спортният туризъм;

Специфични предизвикателства: образование

32. отбелязва, че за подходящото развитие на спорта за хората с увреждания са необходими специалисти с добро ниво на образование и професионална подготовка;

33. счита, че дори и да не са обект на стигматизиране, хората с увреждания са изправени пред риска от социално изключване, защото мнозина не знаят как да ги приемат и включват в спортните дейности и структури. Настоява за съгласувана информация посредством инициативи в областта на образованието и обучението, насочена не само към хората, които участват пряко в организирането на спортни дейности, но също и в по-голям мащаб, за широката общественост, например чрез използване на лесно достъпни онлайн инструменти за обучение. Успоредно с това трябва да се повиши осведомеността за правата, потребностите и уменията на хората с увреждания;

34. подчертава, че всички ученици би трябвало да имат достъп до физическо възпитание и спорт и че уврежданията не следва да са пречка пред участието в училищните спортни програми. Често именно по време на часовете по физическо възпитание в училище младежите започват да харесват спортните дейности и се запалват по спорта, като същото се отнася и за младите хора с увреждания. Освен това спортната среда в училище предоставя възможност за възпитаване на учениците без увреждания и за запознаването им с възможностите на техните съученици. В този контекст трябва да се насърчава по-специално въвеждането на „спортни програми, достъпни за всички“. Идеята за интеграция с обратен знак, тоест включването на млади спортисти без увреждания в спорта за хора с увреждания, е добър пример, който дава възможност за промяна на отношението към способностите на другите участници. Също така следва да се подкрепят и развиват инициативи със съвместното участие на хора без увреждания и на хора с увреждания. За да се постигне тази цел е много важно да се осигури специално образование и обучение на преподавателите в образователните институции, по-специално на учителите по физическо възпитание, а на родителите на деца с увреждания да се предоставя достъп до информация относно различните налични спортни дейности;

35. констатира, че познанията и уменията на треньорите често не се използват поради липсата на обмен и координация между организациите, работещи в сферата на спорта за хората с увреждания и тези, работещи в сферата на масовия спорт. Предлага се да се създадат съвместни обучителни инициативи между тези организации с подкрепата на специализирани преподаватели и публичните власти;

36. препоръчва по-активно участие на представители на висшите учебни заведения в процеси за осъществяването на коригиращи мерки, благодарение на които да бъде предотвратено изключването на хората с увреждания. Целта на подобно участие би била да се внесат промени в обучението на бъдещите учители по физическо възпитание, като им се даде възможност да разберат по-добре различните здравни проблеми на техните ученици;

37. счита, че в много случаи е необходимо да се подобри имиджът на спорта за хората с увреждания, като се насърчава практикуването на елитен спорт от най-добрите спортисти с увреждания и се полагат усилия за изравняване на статуса им по отношение на елитните спортисти без увреждания. Широко застъпено е убеждението, че привличането на общественото мнение към елитните спортни постижения на спортисти с увреждания води до промяна на тези нагласи. В този контекст има особено значение комуникационната стратегия относно параолимпийските игри и спортните прояви на високо равнище за хора с увреждания;

38. отчита, че спортът за хората с увреждания зависи в много голяма степен от дейности, извършвани по доброволческа линия. Отбелязва, че трябва да продължи насърчаването на качествено обучение за доброволците. В някои отношения това обучение трябва да бъде пригодно към нуждите на заинтересованите страни. Освен това все по-голяма важност добива въпросът за управлението на дейността на доброволците. Организациите, занимаващи се със спорт за хора с увреждания, трябва да подобрят работата си чрез прилагане на инструменти за управление на човешките ресурси и за развитие на качеството. За подобряване на качеството е необходимо да бъдат обучени специалисти. Те са още по-необходими поради това, че става дума за целева група със специални нужди. Основната цел трябва да бъде извършването на истинска професионална работа;

39. изразява съжаление, че често се подценява потенциалът на хората с увреждания. Подчертава, че спортът може да укрепи личностното развитие у хората с увреждания и по този начин може да допринесе съществено за успешната им професионална интеграция;

40. одобрява насоките на ЕС относно двойната кариера на спортистите⁽⁴⁾, в които се подчертава, че „справедливото прилагане на мерки в подкрепа на двойната кариера за всички спортисти би било значителен напредък за спорта като цяло и в частност за този, практикуван от хората с увреждания“. КР също така напълно споделя изразеното в насоките виждане, че „тъй като много спортни дисциплини за хора с увреждания са интегрирани в големите спортни организации, трябва да се отдели специално внимание на тази група, така че да се гарантира справедливо отношение и да могат да се развият специални структури, когато е невъзможно да се използват структурите за спортистите без увреждания“;

41. подчертава, че секторът би трябвало още отсега да се старее да възпитава в самостоятелност най-младите си спортисти и да ги подпомага в професионалното им развитие. В тази връзка следва да се подкрепят специфичните образователни дейности, предлагани на младите спортисти по време на спортни прояви;

Специфични предизвикателства: здраве

42. отбелязва значението на спорта за насърчаването на образованието в областта на здравето и подчертава специфичната връзка между адаптираната физическа дейност и рехабилитацията на хората с увреждания от гледна точка на тяхното физическо и психическо здраве;

43. подкрепя работата на експертната група на ЕС по спорт, здраве и участие, на която Съветът възложи мандат да предложи мерки за насърчаване на укрепващата здравето физическа дейност и участието в масовия спорт, както и да определи съответните мерки до средата на 2013 г.; КР настоява адаптираната физическа дейност и спортът да бъдат изрично признати и подкрепени като терапевтични средства за хората с увреждания;

44. отбелязва резултатите от работата на експертната група на ЕС по антидопинг, на която Съветът възложи мандат да изготви проекта на бележки на ЕС по преразглеждането на Световния кодекс за борба с допинга, изготвен от Световната антидопингова агенция (WADA), и значението на „Доброто управление“ в спорта. КР препоръчва заинтересованите страни от параолимпийското движение да участват по-активно в нейната работа;

45. счита, че въпросът за достъпността на средата за хора с увреждания следва да бъде включен във всички финансови инструменти на новата многогодишна финансова рамка;

Специфични предизвикателства: финансова и структурна подкрепа

46. отбелязва бюджетната линия за спорта, предложена по програма „Еразъм+“, по която все още се водят преговори. При все това настоятелно призовава Европейската комисия да включи в насоките за бенефициерите на програма „Еразъм+“ изрично позоваване на спорта за хората с увреждания, както и да утвърди спорта за тази група като приоритет в рамките на действията в областта на спорта, заложи в програмата;

47. препоръчва Комисията да насърчава специфични действия в подкрепа на проекти за популяризиране на спорта сред хората с увреждания на местно и регионално равнище;

48. счита, че в сектора се наблюдава известна разпокъсаност между различните инструменти на ЕС, макар и те да имат сходни цели. Една по-добра хармонизация, съчетана с ангажименти за дългосрочно финансиране, поне за основните представители от сектора на европейско равнище, би била много полезна;

49. насърчава използването на структурните фондове за развитието на спортни инфраструктури, достъпни и открити за всички на местно и регионално равнище. Финансирането на научни изследвания в областта на технологиите, свързани със спорта за хора с увреждания, чрез програма „Хоризонт 2020“, също е от основно значение. Важни са и инвестициите в научни изследвания и иновации, най-вече посредством университетите и предприятията от сектора. Всъщност понастоящем много специалисти насочват докторските си дисертации към тази област. Особено внимание трябва да се обърне на спорта като терапевтично средство, например лечебната езда;

50. приканва институциите на ЕС да продължат да оказват дългосрочна подкрепа за спортните прояви, отворени за всички, в частност — за младите хора с увреждания;

Ролята на местните и регионалните власти

51. счита, че местните и регионалните власти имат съществена роля в развитието на европейското измерение на спорта за хората с увреждания в границите на своите институционални правомощия;

⁽⁴⁾ <http://ec.europa.eu/sport/library/documents/c3/dual-career-guidelines-final.pdf>.

52. подчертава необходимостта от активизиране на участието на местните и регионалните власти въз основа на програма, изготвена съвместно с Европейската комисия, Съвета и националните власти, отговарящи за спорта, за хората с увреждания и за спортните дейности, организирани за тях и насочени към тяхното интегриране в рамките на масовия спорт. Местните и регионалните власти имат потенциала да доближат ЕС до местното равнище, така че да се установи връзка с клубовете, училищата или родителските инициативи;

53. отбелязва, че на местно и по-специално на регионално равнище съществуват опит и структурирани партньорства за насърчаване на развитието на спорта и на спортуването за хора с увреждания. Настоява за обмен на тези добри практики и отбелязва, че самият той има възможност да ги разпространява със съответната подкрепа на европейските институции и на заинтересованите страни. Преводът на съществуващите материали на тази тема представлява значително предизвикателство и за преодоляването му би трябвало да бъде оказана подкрепа. Би следвало да се предвиди система за награждаване на „забележителните практики“;

54. подкрепя системата на регионалните отговорници за развитието на спорта за хора с увреждания. Те биха могли да бъдат в основата на обмена и прилагането на добри практики, например с помощта на ИТ инструменти, и да осъществяват връзката между европейските политики и регионалните реалности. Насърчаването и разработването на европейски проекти за обмен на добри практики ще позволи да се приложат успешни решения за общите проблеми, както и да се опознаят потребностите на други региони и държави;

Допълнителни заключения

55. отбелязва първите инициативи за насърчаване на „Европейска седмица на спорта“ и изтъква необходимостта в тази рамка да бъдат предвидени спортове, предназначени специално за хората с увреждания и включването им в масовите спортни дейности. Настоява освен това да бъде предвидено ежегодното провеждане на „Европейски ден на спорта за хората с увреждания“;

56. констатира липсата на сравнима информация на регионално равнище в този сектор и настоява за въвеждането на процедура за събиране на надеждни данни. За тази цел би могло например да се поръча проучване на Евробарометър за спорта за хората с увреждания или поне в бъдещите анкети на Евробарометър да се включат по-конкретни въпроси по темата за спорта и/или уврежданията;

57. силно насърчава създаването на европейска експертна група относно спорта за хората с увреждания, която да признава различната мисия на сектора и да дава възможност за получаване и разглеждане на информация, предоставяна от широк спектър участници от сектора. Тази европейска експертна група би могла да се заеме със следните полезни дейности:

— в областта на терминологичните определения:

— да предложи единно определение на понятията „спорт за хора с физически увреждания“, „спорт за хора с интелектуални увреждания“ и „спорт за хора със и без увреждания“, за да се улесни утвърждаването им;

— в технически план:

— да откроява и събира най-значителния регионален и местен опит, за да насърчава изработването на модели и тяхното разпространение;

— да се предоставят на отговорните политически лица техническите инструменти, необходими за повишаване на осведомеността им, както и да се даде възможност на Комитета на регионите да постигне амбицията си да бъде фактор, способстващ осъществяването на напредък в тази област, в която регионалните и местните власти играят водеща роля.

Брюксел, 29 ноември 2013 г.

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите — „Държавната помощ за рибарството и аквакултурите“

(2014/C 114/07)

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. приветства прегледа на правилата за държавна помощ за рибарството и аквакултурите и неотдавнашната обществена консултация, предприета от Европейската комисия в рамките на този преглед;
2. подчертава значението на това прегледът да се разглежда в контекста на (i) реформата на общата политика в областта на рибарството (ОПОР); (ii) преговорите относно Европейския фонд за морско дело и рибарство (ЕФМДР), другите европейски структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ) и други програми на ЕС за финансиране, свързани с рибарството и сектора на аквакултурите; и (iii) по-обширната програма за модернизация на държавната помощ, ръководена от ГД „Конкуренция“;
3. изразява силна подкрепа за водещите цели на реформата на ОПОР за напредък към устойчив риболов, и приветства политическото споразумение, постигнато по този въпрос в рамките на ирландското председателство на Съвета на ЕС;
4. отново изтъква, че реформата на регламентите за отпускане на държавна помощ за рибарството и аквакултурите трябва да бъде предприета въз основа на подкрепа за осъществяването на реформата на ОПОР и улесняването ѝ като фундаментален, основен принцип; по подобен начин преговорите относно ЕФМДР трябва да гарантират, че този фонд ще се използва за постигане на целите на ОПОР;
5. подчертава, че устойчивостта на сектора на рибарството означава дългосрочна жизненост и устойчивост на рибните запаси във водите в рамките на ЕС, както и социално-икономическо бъдеще на риболовните общности в ЕС, като трябва да се установи баланс в развитието на двата аспекта;
6. привлича вниманието към парадокса, пред който е изправен ЕС: от една страна висока зависимост от внос на рибни и аквакултурни продукти (около 60% от общото потребление) за задоволяване на търсенето и желанията на потребителите в ЕС, а от друга — съществена необходимост да се установи и да се спазва принципът за максимален устойчив улов на рибните запаси на ЕС, така че да се гарантира наличност за бъдещите поколения; във връзка с това припомня, че аквакултурните дейности допринасят за осигуряването на същия продукт като морския риболов, но с устойчиви методи и без да застрашават опазването на рибните запаси; освен това аквакултурите осигуряват високи равнища на заетост, изпълнявайки ролята на истински социален буфер в периоди на криза;
7. подчертава значението на ефективното насочване на помощта, така че дребномащабните флоти, които съставляват по-голямата част от общия флот на ЕС по отношение на броя на корабите, да получават дял от ОПОР и ЕФМДР, съответстващ на числеността им и социално-икономическото им представителство, при условие че практикуват устойчив риболов;
8. подчертава, че за да е налице по-устойчиво използване на държавни субсидии в сектора на рибарството, е необходима силна политическа воля и действия на всички равнища на управление в ЕС, както става ясно от неуспеха на реформите на ОПОР от 2002 г. да постигнат заявените екологични, социални и икономически цели, а именно: само 22% от рибните запаси се експлоатираха на нива, съответстващи на максималния устойчив улов, 35% — се свръхексплоатираха и 43% — се експлоатираха извън безопасните биологични граници (източник: проучване за Европейския парламент на Института за европейска политика в областта на околната среда от 2011 г.);
9. отбелязва, че в Специалния доклад № 12/2011 на Европейската сметна палата се преценява, че свръхкапацитетът на риболовния флот продължава да бъде една от основните причини за неуспеха на ОПОР да осигури устойчива риболовна дейност;
10. признава, че постигането на тази цел за устойчивост изисква структурни промени и диверсификация в самия сектор на рибарството, и подчертава, че правилата и мерките за държавна помощ трябва да улесняват тези промени, с акцент по-специално върху подкрепата за развитието на крайбрежната икономика (преработваща промишленост, устойчиви аквакултури, местни рибни пазари, нови продукти, местни вериги за доставка и др.), нови и устойчиви форми на риболов в моретата и океаните на Европа (подчертавайки по-специално ролята на малките крайбрежни рибарски флоти и на непромишления, традиционен риболов, като същевременно се обръща специално внимание на селективността, енергийната ефективност и т.н. на другите сегменти на флота, които допринасят за снабдяването с рибни продукти на Европейския съюз, особено когато тези продукти са предназначени за консумация от човека) и морската и аквакултурната икономика в по-широк план. Държавната помощ не трябва да се използва в подкрепа на неустойчиви риболовни практики;

11. признава стойността и значението на сектора на рибарството за ЕС, като отбелязва високата концентрация на заетост в някои територии и региони на Европа и въздействието, което реструктурирането на сектора на рибарството оказва пряко върху тези общности;
12. разбира, че натискът върху селските, крайбрежните и рибарските общности е изключително силен в контекста на настоящата социално-икономическа криза в Европа и че това означава, че целевата подкрепа на териториално равнище е изключително важна за дългосрочния просперитет и жизнеността на подобни общности;
13. отбелязва, че секторът на рибарството, както много други сектори, получава субсидии и че това представлява съществено предизвикателство — по отношение на прекалената зависимост от публично финансиране — и в същото време възможност, тъй като това позволява на Европейската комисия, държавите членки и местните/регионалните власти да използват публични ресурси при осъществяването на реформи в сектора;
14. изтъква отново необходимостта да се използват всички налични ресурси по възможно най-ефективния начин и призовава в подготовката на споразуменията за партньорство и бъдещите оперативни програми за ЕСИФ да се отдава голям приоритет на подкрепата за крайбрежните и риболовните общности, в контекста на една реформирана регулаторна рамка за държавната помощ, която отчита и реагира на икономическите потребности на такива общности;
15. призовава за гъвкавост при използването на ЕСИФ, за да се гарантира насочването на ресурсите към селските, крайбрежните и рибарските общности, и призовава Европейската комисия да поеме недвусмислено ангажимента при прегледа на правилата за държавните помощи да се гарантира, че тези правила позволяват практическото постигане на тази цел, а не го възпрепятстват;
16. смята, че ако бъдат мобилизирани ефективно и ефикасно, тези ресурси предоставят възможност за трансформиране на секторите на рибарството и аквакултурите и спомагат за напредък към тяхното устойчиво развитие, като едновременно с това подкрепят по-обширните амбиции на стратегията за син растеж за укрепване на морската и аквакултурната икономика и нейните връзки с наземната икономика, по-специално повишавайки стойността на улова посредством развитието на крайбрежната икономика, местните пазари, иновативните продукти и информираността на потребителите (особено по въпроси като т.нар. „къса верига на доставки“, сезонността, неповторимостта на продукта и др.);
17. призовава Европейската комисия, държавите членки и другите публични власти в Европа да се възползват от възможността и да използват периода 2014 — 2020 г. за постигане на истинска промяна;
18. отбелязва, че регламентът за помощ *de minimis* и регламентът за групово освобождаване не представят цялата картина на субсидиите за рибарството и сектора на аквакултурите, тъй като държавите членки имат възможността да установяват „схеми за държавни помощи, предмет на уведомление“ (които изискват предварителното одобрение на Европейската комисия);
19. отбелязва, че секторът на рибарството също е облагодетелстван от освобождаването от данъци върху горивата, което осигурява пряка полза по отношение на оперативните разходи на риболовните плавателни съдове, които се оценяват на около 1,5 милиарда евро в ЕС годишно; едновременно с това помощта *de minimis* също предоставя възможности за отпускане на субсидии за горива за корабите;
20. изтъква проучване, възложено от ГД „Рибарство и морско дело“ през 2009 г., в което се прави прогнозата, че около 718 милиона евро ще бъдат на разположение в съответствие с Регламента за минимална помощ („Регламентът *de minimis*“), въпреки че действителните данни относно помощта *de minimis* трудно могат да бъдат събрани поради липсата на ефективен мониторинг на равнището на ЕС; изчислено е, че допълнителни 8 милиона евро годишно ще бъдат отпуснати в съответствие с Регламента за групово освобождаване в сектора на рибарството;
21. отбелязва, че в проучване от 2009 г. на ГД „Рибарство и морско дело“ също се изтъкват редица рискове при прилагането на Регламента *de minimis*, сред които: (i) потенциалното пагубно въздействие върху използването на Европейския фонд за рибарство (ЕФР) в държавите членки, където се отдава приоритет на подкрепата *de minimis*; (ii) потенциалното отрицателно въздействие на променливото използване на помощта *de minimis* от различни държави членки, и (iii) рискът помощта *de minimis* да бъде използвана в подкрепа на активната дейност на плавателните съдове противно на по-обширните цели на реформата за намаляване размера и мащаба на риболовния флот;
22. приветства прозрачността, внесена по отношение на помощта *de minimis* чрез включването на свързаните с нея данни в изготвяните от държавите членки годишни доклади относно държавната помощ, като важен фактор за гарантиране на прозрачността на схемата;

23. признава, че Европейската комисия трябва да постигне баланс в своите усилия за намаляване на бюрокрацията и въвеждането на изисквания за наблюдение, като едновременно с това осигурява достатъчно прозрачност и мерки за контрол, и отново изтъква, че водещите цели на реформите на ОПОР предоставят достатъчно основания за по-стабилно и по-прозрачно наблюдение на използването на държавните помощи в този сектор;

24. отбелязва, че съществуват призови за повишаване на настоящите прагове за помощта *de minimis* (30 000 евро за предприятия за период от три данъчни години), така че на местните и регионалните власти да се предостави по-голяма гъвкавост за подкрепа на интервенциите на териториално равнище, които са считани за изключително важни предвид високата концентрация на риболовна дейност в определени региони и общности; отбелязва, че при всяко преразглеждане на праговете за помощта *de minimis* трябва да се вземе предвид необходимостта от спазване на правилата в областта на конкуренцията и общия пазар;

25. заявява обаче, че съществува риск повишаването на праговете за помощта *de minimis* да предостави допълнително възможности за подкрепа на неустойчиви риболовни практики, с което да се подкопае основната цел на реформите на ОПОР за постигане на устойчив риболов в ЕС; при все това този риск може да бъде предвиден в конкретни случаи и с национален обхват, при които липсата на устойчивост не се дължи на причини, свързани със сектора на производство или улов;

26. следователно призовава Европейската комисия в своята оценка на въздействието на преразгледаните регламенти и като част от нейната оценка на отговорите от консултациите да предостави подробен анализ на потенциалното въздействие (във връзка с осъществяването на по-машабните реформи на ОПОР) от (i) запазване на праговете за помощи *de minimis* в сектора, (ii) увеличаване на праговете за помощи *de minimis* и (iii) намаляване или забрана на прагове за помощи *de minimis* като цяло;

27. смята, че в тази оценка на въздействието би трябвало също да се разгледа ролята, която имат мерките за помощ *de minimis* като част от по-обширната тема за публичната намеса в сектора, по-специално какво те правят по отношение на „пропуските“ в разпоредбите, които не могат да бъдат отстранени с новия ЕФМДР, общия регламент за групово освобождаване на рибарството и сектора на аквакултурите и одобрените схеми за помощ за този сектор;

28. подчертава необходимостта за по-ефективно използване на ЕФМДР през периода 2014 — 2020 г., както беше случал досега с ЕФР, като се има предвид, че ЕФМДР е основен механизъм за финансиране, посредством който може да се насочва подкрепа към секторите на рибарството и аквакултурите с цел постигане на основните цели на реформите на ОПОР;

29. смята, че би било от полза да се проучи потенциалът на това подкрепата за преработката и маркетинга на продукти от риболов и аквакултури да бъде изключена от обхвата на секторните регламенти *de minimis*/за групово освобождаване и вместо това да бъде включена в рамката на общите регламенти за помощ *de minimis* и групово освобождаване;

30. смята, че подобна промяна се вписва в логиката на целта на Европейската комисия да утвърди сектор на рибарство и аквакултури, който е с по-силна търговска и бизнес ориентация, и да се проучат начините за добавяне на стойност към продуктите на рибарството, посредством развитието на вериги за доставка, разгръщането на крайбрежната икономика и прилагането на нови и иновативни подходи;

31. отбелязва, че преместването на подкрепата за крайбрежните дейности на секторите на рибна преработка и на устойчиви аквакултури в обхвата на общия регламент *de minimis* ще позволи подобни мерки да се възползват от по-високите прагове за намеса, предвидени в този регламент (понастоящем 200 000 евро), което ще спомогне за преодоляване на пречките пред инвестициите в крайбрежната икономика и ще допринесе за желаната цел за постигане на максимална потенциална „добавена стойност“ на продуктите на рибарството за местните рибарски общности;

32. призовава Европейската комисия да вземе това предвид при прегледа на регламентите за държавна помощ за рибарството и аквакултурите, по-специално като оцени потенциалните икономически ползи, които подобен подход би имал за крайбрежната икономика и рибарските общности, като оцени също в каква степен подобна промяна може да доведе до „нежелани последици“, например увеличаване на неустойчивите риболовни практики;

33. призовава Европейската комисия да преразгледа списъка от мерки за помощ, които се съдържат в Регламента за групово освобождаване, за да се гарантира, че са в съответствие с реформата на Общата политика в областта на рибарството и че не съществуват възможности нито в регламентите за държавни помощи (нито в ЕФМДР) за подкрепа на неустойчиви риболовни практики;

34. изтъква разпоредбите, съдържащи се в Регламента за групово освобождаване, които са предназначени в подкрепа на редица мерки за опазване и съхраняване на водната среда и призовава Европейската комисия да запази и разшири обхвата на регламента, така че да създаде възможности за инвестиции, които опазват, съхраняват и подобряват морската и аквакултурната среда, включително подкрепа за морски/аквакултурни изследвания, събиране на данни, подкрепа за сектора в конкретни случаи с национален обхват, при които липсата на устойчивост не се дължи на причини, свързани със сектора на производство или улов и др.;

35. призовава държавите членки, местните и регионалните власти и други заинтересовани страни да подхождат творчески към възможностите, които тези регламенти (и ЕФМДР) представят, така че да се осигури оптимизирането на всички мерки, които засилват устойчивостта на сектора на рибарството, аквакултурите, морската среда и крайбрежните общности.

Брюксел, 29 ноември 2013 г.

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите — „Стратегически насоки за устойчивото развитие на сектора на аквакултурите на ЕС“

(2014/C 114/08)

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. приветства съобщението на Европейската комисия „Стратегически насоки за устойчивото развитие на сектора на аквакултурите на ЕС“, като същевременно подчертава, че производството на аквакултури следва да се смята за стратегическо (подобно на други производства от първичния сектор), за да се отговори на бъдещите предизвикателства в областта на изхранването, природните ресурси и териториите;
2. подчертава важността на синия растеж и абсолютната необходимост от европейска стратегия за устойчиво развитие на аквакултурите с оглед постигане на целите по отношение на заетостта и увеличаване на производителността в този сектор, в съответствие със стратегията „Европа 2020“ за възстановяване на икономиката в ЕС;
3. призовава намаляването на незаконния, недеклариран и нерегулиран риболов посредством подход на многостепенно управление да бъде основна цел на насоките;
4. припомня, че е подкрепял аквакултурите в редица вече приети становища, като отправя искане тази политика да бъде призната като такава и да бъде финансирана и насърчвана по подходящ начин, за да се превърне в алтернатива на традиционните риболовни дейности. По тази причина Комитетът следва да бъдат признат като ключов партньор за насърчване на тази политика;
5. насочва вниманието към оценките на ФАО, съгласно които понастоящем 47% от всички риби, предназначени за консумация от човека, произлизат от аквакултури и изразява съжаление, че производството на аквакултури в ЕС представлява само 2,3% от обема и 4% от стойността на производството в световен мащаб ⁽¹⁾;
6. изразява дълбоката си загриженост от факта, че Европа, която беше лидер в производството на риба, отгледана в рибни стопанства, сега трябва да внася повече от 60% от продуктите на аквакултурите, макар и да е напълно способна да произвежда тези храни на територията на Съюза, като осигурява работни места на своите граждани и спазва по-високи стандарти;
7. признава необходимостта от разгръщане на потенциала на сектора на аквакултурите, за да се превърне този намиращ се в стагнация сектор в процъфтяващ икономически отрасъл;
8. приветства признаването на необходимостта от намаляване на разликата между обема на рибни продукти, потребявани на пазара на ЕС, и обема на улова от риболовните дейности в ЕС и признаването на ролята, която секторът на аквакултурата трябва да играе в постигането на тази цел;
9. подчертава, че на европейско равнище устойчивостта на развитието се е превърнала в неотменен елемент на всеки социално-икономически процес на растеж, към който да бъдат ориентирани, сектор по сектор, политическите ангажменти и ресурси;
10. смята, че устойчивостта на развитието на аквакултурите придобива стратегически смисъл, предвид прекия интерес на всички региони и местни общности (включително тези, които не са морски) и взаимозависимостта между политиките в областта на околната среда, качеството на водите (морски и вътрешни) и икономическата ефективност на отрасъла;
11. припомня, че европейският сектор на аквакултурите не е хармонизиран, а се характеризира с редица разнородни развъдни техники, сред които системи със затворен и отворен цикъл, екстензивни или интензивни; припомня, че аквакултури се отглеждат на сушата, в езера, блата, долини или водохранилища, по крайбрежието или в открито море, и че секторът включва развъждане на сладководни и соленоводни риби и ракообразни, като се разпростира от студените води на Скандинавия до умерено топлите на южноевропейските морета. Независимо от тези различия обаче, европейските аквакултури трябва да бъдат подпомагани, за да се превърнат в конкурентоспособен и стойностен икономически сектор, както и в източник на заетост, ноу-хау и гордост на местно равнище;

⁽¹⁾ *Facts and Figures on the Common Fisheries Policy 2012* (Факти и цифри за Общата политика в областта на рибарството за 2012 г.).

12. признава необходимостта от комуникационна кампания, която да изтъква богатството и разнообразието и да предлага по-голяма прозрачност при етикетването на продуктите на аквакултурите, позволяващо да се прави разграничение между продуктите на интензивното рибовъдство и тези от развъдници с условия, по-близки до естествените (например резервоари в морето и др.);
13. изразява идеята, че ЕС трябва да поеме водеща роля в развитието на екологично и устойчиво рибовъдство, проправяйки пътя към „синята революция“ благодарение на използването на разработени в рамките на Съюза новаторски системи и технологии за производство, хранене, излюпване и събиране на рибата;
14. споделя загрижеността относно застоя на производството на аквакултури в ЕС, което продължава да не се възползва в достатъчна степен от конкурентното предимство, изразяващо се във високото качество и стандарти за хигиенна безопасност на европейските хранителни рибни продукти;
15. препоръчва ЕС да запази най-високо равнище на контрол спрямо вносните продукти от аквакултури, които често са суровини за по-нататъшна преработка от европейските предприятия, и да гарантира стандартизирана рамка от здравни, санитарни, трудови и екологични условия както за вносните продукти, така и за продуктите, „произведени в ЕС“;
16. обръща внимание на положителните последици в икономически и социален план, които може да възникнат вследствие на продължителен растеж на отрасъла на аквакултурите (и на производствените вериги, свързани с него), предвид възможността да се отговори на нарастващото вътрешно търсене, което днес се задоволява чрез внос, и да се предизвикат процеси на растеж на заетостта в Европейския съюз;
17. приветства ангажимента, поет от Комисията, за задействане на процес на доброволно сътрудничество, при което държавите членки участват в изготвянето на многогодишните национални стратегически планове; въпреки това препоръчва създаването на показатели за измерване на напредъка да не води до прекомерно увеличаване на бюрократичните тежести за предприятията и местните администрации;
18. изразява съжаление, че не се споменава ролята, която местните и регионалните власти могат да играят за устойчивото развитие на аквакултурите, например чрез насърчаване на информираността за продуктите от аквакултури посредством информационни програми в училищата и за поощряване на потреблението на местни и сезонни продукти (къса верига на доставки);
19. препоръчва се приносят на регионите, които в някои държави членки разполагат с правомощия в областта на икономическото развитие, да може да бъде засилен в рамките на Консултативния съвет по аквакултури, който се предлага да бъде създаден;
20. оценява се значението, което спазването на законодателството на ЕС в областта на околната среда, общественото здраве, защитата на потребителите и устойчивостта на околната среда може да има за устойчивото развитие на аквакултурата; въз основа на това законодателство трябва да бъдат последователно набелязани общите цели на многогодишните национални стратегически планове;
21. подкрепя също така необходимостта от масово насърчаване на прилагането на европейското законодателство в областта на околната среда, без налагане на излишни тежести за операторите от сектора; от решаващо значение в това отношение може да се окаже ноу-хаут на самите производители и на местните и регионалните власти в рамките на Консултативния съвет по аквакултури;
22. подчертава важността на проведените консултации със заинтересованите страни и изразява желание да се направят повторни консултации до края на 2017 г. по повод предстоящата междинна оценка на националните планове;
23. подкрепя основните предизвикателства, набелязани от Комисията и съответстващите им насоки, фокусирани върху необходимостта от: а) намаляване на административната тежест; б) улесняване на достъпа до пространството и водата; в) увеличаване на конкурентоспособността на сектора и г) допринасяне за осигуряването на равнопоставеност чрез възползване от конкурентните предимства, предлагани от аквакултурите на ЕС;
24. посочва, че повече от 90% от дейностите във връзка с аквакултурите се извършват от малки и средни предприятия, чиято обща рентабилност и устойчиво развитие зависят от прозрачността, ефикасните административни процедури и предсказуемостта. Без ясна рамка икономическите оператори не са в състояние да направят информиран избор, за да инвестират и да разширяват дейностите си, създавайки работни места и насърчавайки производството;

Опростяване на административните процедури

25. изразява съжаление, че пречките пред създаването на нови аквакултурни стопанства, вече посочени в съобщението от 2002 г. и съответното становище на КР, не само продължават да съществуват, но дори още по-силно възпрепятстват достъпа до тази търговска дейност. Прекомерната средна продължителност от 2-3 години на нужната процедура за създаване на ново рибовъдно стопанство (в сравнение с едва 6 месеца в Норвегия, производител — европейски лидер в този отрасъл) обезсърчава много потенциални предприемачи и поставя целия ЕС в неизгодно положение спрямо конкурентите му в света. Законодателство, което да може да намали средната продължителност и различията между държавите членки изглежда все по-необходимо;
26. призовава Комисията да вземе под внимание максималния устойчив улов в стратегическите си насоки;
27. изразява съгласие с възможността Комисията, въз основа на данните, събрани от държавите членки, да работи с компетентните органи, за да идентифицира добрите практики и да бъдат постигнати възможни подобрения по отношение на административната ефективност; освен това този анализ би трябвало да се прилага и по отношение на процедурите, свързани с отпускане на помощите от Общността за предприятията за аквакултури;
28. припомня, че в Европа често местните и регионалните власти имат правомощия за издаването на лицензите за рибовъдните стопанства и подкрепата за малките и средните предприятия за аквакултури, работещи на тяхна територия. Изправени пред строги стандарти за опазване на околната среда, пред натиска на НПО в областта на околната среда и на сектора на туризма, от една страна, и икономическия упадък в традиционния риболов и нарастващата безработица, от друга, местните и регионалните власти биха могли да извлекат полза от ясни насоки за устойчивото развитие на европейските аквакултури;
29. изтъква, че и по отношение на насърчаването на добрите административни практики, местните и регионалните власти могат да дадат значителен принос, като се започне от задължението да предоставят информацията, която държавите членки са приканени да събират до края на 2013 г.;

Гарантиране на устойчивото развитие и растеж на аквакултурите чрез координирано пространствено планиране

30. изтъква, че тенденцията е аквакултурите да са по-уязвими по отношение на замърсяването на околната среда в сравнение с риболова и че е важно да се насърчават държавите членки да изготвят „карти на риска“ и „карти на въздействието“ за вътрешните зони, териториалните води и крайбрежната ивица; тези карти биха могли да бъдат предадени на Европейската агенция за морска безопасност и би трябвало да включват информация за инфраструктурите и начините на използване с потенциално отражение върху качеството на водата, прилагани смекчавачи мерки, кампании за наблюдение, нови големи проекти и др.;
31. признава, че секторът на аквакултурите би извлякъл полза от координираното планиране на пространството, което е от основно значение и в областта на морското дело за намаляване на конфликтите между припокриващите се начини на използване, за увеличаване на устойчивостта им, намаляване на несигурността, улесняване на инвестициите и ускоряване на развитието на предприятията за аквакултури;
32. препоръчва да се използва максимално възможността групи за действие в крайбрежните райони (GAC) да се привлекат за участие в териториалното планиране. Тези групи могат да позволят включването на териториалните власти в планирането и управлението на ресурсите, като изпълняват ролята на говорители на голям брой заинтересовани страни;
33. подчертава важното значение на сътрудничеството между аквакултурите и рибарството, чието синергично развитие се отразява благоприятно на предприятията, на крайбрежните и островните общности, предвид това, че работните звена, напускащи рибарството, могат да бъдат усвоени от нарастващ сектор на аквакултурите; освен това, ако се развива в синергия, сътрудничеството между сектора на аквакултурите, от една страна, и преработващата промишленост и търговската дейност, от друга, може да създаде добавена стойност за продуктите от аквакултури;
34. призовава Комисията да изиска от държавите членки при изготвянето на многогодишните национални стратегически планове да обърнат повишено внимание на въздействията върху работещите в крайбрежната ивица предприятия в сферата на аквакултурите, на мерките за смекчаване на въздействието и на компенсационните мерки, които могат да бъдат от полза на самите дружества;
35. изразява съгласие със значението, което може да има определянето на зоните, по-подходящи за сладководни аквакултури, като се надява измежду добрите национални практики, които държавите членки следва да набележат, да има поне няколко, които да засягат сладководните аквакултури;
36. изразява съгласие относно възможността за намаляване на административната тежест за предприемачите, подчертавайки като част от процеса на пространственото планиране темата за екологичното въздействие на предприятията за аквакултури;

37. би искал в стратегическите насоки да може да се включи напомняне за значимостта, която в рамките на съгласуваното планиране на крайбрежната ивица може да придобие разработването на басейни с бракична вода (блата и лагуни), които могат значително да допринесат за социално-икономическата устойчивост в период на криза, както и за повишаване на производството на аквакултури в ЕС;

Насърчаване на конкурентоспособността на производството на аквакултури в ЕС

38. споделя оценката на положителните последици по отношение на предприятията за аквакултури от една по-ефективна организация на пазара и от по-добре структурирани организации на производителите;

39. призовава Комисията да продължи преките консултации с организациите на производители, работещи в сектора на аквакултурата, насочени към изтъкване на главните пречки пред развитието, с които се сблъскват самите организации и механизмите, чрез които те евентуално са били премахнати;

40. признава, че производствените и търговски планове, изготвени от организациите на производителите, са основни инструменти за подобряване на конкурентоспособността на предприятията за аквакултури (заедно със споразуменията на производствената верига в сектора, междубраншовите споразумения и марковите политики), както и за предоставяне на ефикасен отговор на нарастващите очаквания на потребителите по отношение на качеството и разнообразието на хранителните продукти;

41. подчертава ролята, която местните и регионалните власти и техните агенции (работещи в областта на научните изследвания и изпитвания) могат да играят както за подпомагане на пазарноориентирана научноизследователска дейност, иновации и трансфер на знания, така и в подкрепа на държавите членки при насърчаването и осъществяването на синергии между различните национални научноизследователски програми;

42. насърчава Комисията и напред да обръща повишено внимание на сериозния проблем за екстензивните аквакултури и биологичното разнообразие, който се изразява във въздействието на птиците, които се хранят с риба, и други животински видове, които се хранят с риба (например европейската видра), и да извърши оценка на ефективността на дерогациите, евентуално възприети от държавите членки при прилагането на Директивата относно опазването на дивите птици и Директивата за опазване на естествените местообитания; в допълнение следва също да се разгледа незабавно и въпросът за това дали строгото опазване на хранещите се с риба „проблематични животински видове“ в някои конкретни региони все още изглежда съобразено със законодателството на ЕС, за да може необходимите изключения в държавите членки да бъдат лесно обосновавани въз основа на изменените класификации;

43. оценява като много подходяща подкрепата и разработването на съобразени с нуждите на пазара на аквакултури програми за професионално образование и обучение, оказвана от държавите членки и местните и регионалните власти, от които трябва да се изисква да предоставят информация за текущото предлагане и следваните насоки за развитие;

44. по отношение на трансфера на знания, добри практики и иновации смята, че Комисията може да действа както чрез изграждане на предвидената Европейска обсерватория на пазарите, така и чрез насърчаване на държавите членки да насочват бъдещите оперативни програми към по-всеобхватна подкрепа на предприятията за аквакултури (особено колективните), които изпълняват проекти за трансфер на знания и иновации;

Насърчаване на равнопоставени условия на конкуренция за операторите от ЕС чрез използване на техните конкурентни предимства

45. признава необходимостта потребителите да бъдат надлежно информирани за качеството на всички продукти от аквакултури, европейски или не; точната информация само ще укрепи конкурентоспособността на сектора;

46. смята за уместно, в областта на етикетването и схемите за доброволно сертифициране, многогодишните национални стратегически планове да съдържат актуализирана рамка и цялостна оценка за моментното състояние, а също така да насърчават хармонизирането на равнище ЕС;

47. изразява желание в рамките на стратегическите насоки за устойчивото развитие на аквакултурите в ЕС да се подчертае ролята, която организациите на производителите и групите за действие в крайбрежните райони (GAC) могат да играят за интегрираното насърчаване на производството на аквакултури и на териториите, където това производство се извършва — цели, за които регионите могат да дадат конкретен принос;

48. що се отнася до възможностите за проследяване на продуктите и късите вериги на предлагане на храни, смята, че държавите членки и регионите трябва да се възползват от положителния опит, натрупан от сектора на селското стопанство, и да улеснят неговото прилагане от предприятията за аквакултури с цел подобряване на тяхната конкурентоспособност;
49. смята, че местните планове за управление на рибарството трябва да бъдат разглеждани и с оглед на синергиите със сектора на аквакултурите, предвид това, че засягат въпроси като зоните за възпроизводство, сезонността на производството, зареждането на пазарите, работните единици, излизачи от риболовния сектор и др.;
50. подчертава, че е важно да се обръща максимално внимание на приноса, който растящото търсене на продукти на биологичното производство може да даде по отношение на растежа на сектора;
51. изразява съгласие с разпределението на целите (за държавите членки; Комисията и Консултативния съвет по аквакултури); смята, че сред целите за държавите членки може да се включи и насърчаването на местни публично-частни партньорства, от които се зараждат GAC (групи за действие в крайбрежните райони), които могат да допринесат за устойчивото развитие на сектора на аквакултурите;

Ново управление в подкрепа на аквакултурите в ЕС

52. изразява задоволство от факта, че Комисията е взела предвид препоръката на КР (отправена в становище CdR20/2003) за създаване на отделен консултативен комитет за аквакултурите, имащ за задача да предоставя обективна информация на вземащите решения. Освен това припомня, че Комитетът „изразява готовност да стане форум за разпространение и гарант за участието и осведомяването на обществеността относно свързаните с аквакултурата аспекти, за да допринесе [...] за подобряването на управлението на сектора аквакултура“⁽²⁾.

Брюксел, 29 ноември 2013 г.

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

⁽²⁾ ОВ С 141, 29.5.2010 г., стр. 37 – 44.

III

(Подготвителни актове)

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

104-ТА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ, 28 И 29 НОЕМВРИ 2013 Г.

Становище на Комитета на регионите — „Научни работници, студенти, доброволци и други групи граждани от трети страни“

(2014/С 114/09)

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки

1. отбелязва, че Договорът от Лисабон предвижда укрепване на ролята на Европейския съюз в политиката в областта на имиграцията и интеграцията на граждани на трети страни, като има за цел ефективното управление на миграционните потоци, справедливото третиране на гражданите на трети страни, пребиваващи законно в държавите членки, както и предотвратяването на незаконната имиграция и трафика на хора. За целта Договорът предвижда Европейският парламент и Съветът да предприемат мерки, по-конкретно във връзка с условията за влизане, пребиваване и свободно движение на територията на ЕС, както и да приемат правила за издаване от държавите членки на визи и разрешителни за дългосрочно пребиваване, в това число и правила за събиране на семейството. Относно интегрирането на граждани на трети страни в Договора се казва изрично, че ЕС може да определя мерки в подкрепа на държавите членки, но че няма за цел хармонизиране на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите членки;
2. констатира, че държавите членки продължават да отговарят за определянето на броя на имигрантите от трети страни, които приемат на територията си с цел работа. Интеграцията на имигрантите като цяло е от компетентността на националните органи в повечето от държавите членки, но главно националните, регионалните и местните власти са тези, които имат задачата да прилагат интеграционните политики в области като образованието, здравеопазването, жилищното настаняване и пазара на труда;
3. припомня, че в Програмата от Стокхолм, която определя приоритетите на Съюза в областта на правосъдието, свободата и сигурността за периода 2010–2014 г., се признава, че добре управляваните миграционни потоци могат да имат положителен принос за изграждане на справедливо и приобщаващо общество и конкурентоспособна икономика; подчертава важността на ефективната социална, икономическа и културна интеграция на легалните имигранти, за да се осигурят ползи от имиграцията както за имигрантите, така и за приемащите общества;
4. отново изтъква, че в новата Европейска програма за интеграцията на гражданите на трети страни се изразява оценката, че имиграцията допринася положително за развитието на ЕС и в нея се предлагат мерки за по-добра интеграция на имигрантите. Европейската комисия разглежда интеграцията като процес в развитие, който е обща отговорност на различните равнища на управление и който изисква от заинтересованите страни непрекъснати, съобразени с протичащите процеси усилия и постоянно сътрудничество;
5. смята, че едно от предизвикателствата, пред които Европа е изправена в наши дни, е застаряването на населението, което в съчетание с неотдавнашната световна икономическа криза води до липса на квалифицирана работна ръка и оттук — до намаляване на европейската икономическа динамика, конкурентоспособност, креативност и иновативност. В този контекст приемането на граждани на трети страни с цел научни изследвания, образование, стаж, доброволческа дейност, участие в програми за обмен или работа като „au pair“ спомага да се удовлетворят нуждите от човешки капитал;

6. посочва, че европейските страни са изправени пред дефицит на работна сила в някои сектори и имат незаети работни места, които не могат да бъдат попълнени с местни работници или работници от ЕС с подходяща квалификация, особено в конкретни области като здравеопазването, науката и технологиите;
7. отново отбелязва, че укрепването на човешкия капитал беше еднозначно посочено като политическа цел на стратегията „Европа 2020“ за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж на ЕС;
8. отбелязва, че Директива 2005/71/ЕО предвижда ускорена процедура за приемане на научни работници — граждани на трети страни, които са подписали споразумение за прием с одобрена от държавата членка научноизследователска организация. Споразумението за прием гарантира, че съществува реален научноизследователски проект и че научният работник има необходимата научна компетентност, за да го реализира и разполага с достатъчно средства и здравна застраховка. Освен това научните работници могат да пребивават в друга държава членка в рамките на научноизследователския проект и да преподават в съответствие с националното законодателство;
9. посочва, че в Директива 2004/114/ЕО се установяват задължителни разпоредби за приема на студенти от трети страни. Прилагането на директивата по отношение на учениците, доброволците и неплатените стажанти е оставено на преценката на държавите членки. Ако отговарят на условията, студентите имат право на разрешително за пребиваване, разполагат с определени права по отношение на заетостта и могат да се придвижват между различните държави членки за целите на образованието си;
10. отбелязва, че няма директива за приема на неплатените стажанти и работещите като „au pair“ и държавите членки не разполагат с единна или сходна правна рамка, която да урежда работата им, както и че голяма част от държавите членки не са приели Конвенцията на Международната организация на труда (МОТ) относно домашните работници, която ще влезе в сила през септември 2013 г.;
11. отбелязва, че настоящото становище се основава на рамката, създадена от предходни становища на КР, и има за цел да представи гледната точка на КР относно начина, по който се уреждат влизането и пребиваването на граждани на трети страни на европейска територия с цел научни изследвания, образование, ученически обмен, платен и неплатен стаж, доброволческа дейност и работа по програми „au pair“. Освен това в становището се правят предложения за ефективно сътрудничество с регионалните и местните власти, както и за ефикасното приложение на директивата;

Основни принципи

12. подчертава, че политиките за приемане на граждани на трети страни трябва да са в съзвучие с основните европейски ценности като зачитането на правата на човека и на многообразието, борбата с дискриминацията или насърчаването на равните възможности и толерантността. Освен това тези политики трябва да съответстват на основните европейски политики в областта на сближаването, заетостта, развитието, външните отношения, както и в областта на свободата, сигурността и правосъдието;
13. смята, че прилагането на принципа на равно третиране е от решаващо значение за качеството на демократичните системи, както и че това представлява фундаментално достижение и е неразделна част от културата на Европейския съюз;

Метод

14. смята, че методът на многостепенното управление е най-подходящ за постигане на максимално добри резултати относно влизането и постоянното пребиваване на граждани на трети страни. Този подход следва да е съобразен с принципа на субсидиарност, на който се основава сътрудничеството между Европейския съюз, държавите членки и местните и регионалните власти;
15. изразява убеждение, че за да се получат конкретни резултати от инициативите в областта на миграцията, всички те следва да се основават на стратегическите цели и съвместните ангажименти с трети държави. Усилията за повишаване на привлекателността и достъпността на Съюза за гражданите на трети страни трябва да се полагат през призмата на диалога на ЕС с трети страни и в съответствие с целите на външната му политика и политиката му в областта на миграцията по външните му граници, формулирани в обновения Глобален подход към миграцията и мобилността (ГПММ);

Подобряване на законодателната рамка и отстраняване на слабости

16. счита, че е целесъобразно да се обърне внимание на слабостите в сегашната законодателна рамка, за да се стимулира мобилността на научните работници и студентите от трети страни чрез насърчаване на тяхното насочване към ЕС. Нарастващите миграционни потоци от висококвалифицирани работници от трети държави ще помогнат на Съюза да покрие нуждите си;

17. подкрепя предложението за директива (СОМ (2013) 151) относно подобряването на приложимата правна рамка за гражданите на трети страни, които желаят да влязат и да пребивават временно в ЕС за период над три месеца с цел научни изследвания и образование, за да придобият опит и/или да участват в различни дейности, за да подобрят уменията и компетенциите си, наред с останалото, като научни работници, студенти, доброволци, платени или неплатени стажанти или работещи по програми „au pair“;
18. подкрепя усилията на ЕС да остане привлекателен за студентите и научните работници. Европейският съюз продължава да има значителен потенциал в областта на уменията и инфраструктурата, които са жизненоважни за развитието на международните центрове за върхови постижения в различни сектори на научноизследователската дейност и клонове на науката. За да остане ЕС конкурентоспособен в международен план, неговите държави членки трябва да разширят икономическото и научното сътрудничество помежду си и да приемат общи програми и цели. Освен това, като има предвид, че други части на света на свой ред стават все по-привлекателни за студенти, научни работници и висококвалифицирани имигранти, ЕС трябва да преодолее ефективно и директно пропуските, които бяха идентифицирани по отношение на привличането в Европа на съответните групи;
19. смята, че директивата е подходящият правен инструмент за отстраняване на слабостите от съществуващия режим и за осигуряване на съгласувана правна рамка. Тя предвижда въвеждането на обвързващи общи правила относно критериите за прием, процедурите и одобренията, но все пак оставя на държавите членки необходимата свобода на действие по отношение на нейното прилагане;
20. изразява съжаление, че Европейската комисия не говори директно за приемане на модел на подход към темата отдолу нагоре и че в извършената оценка на въздействието не се отчитат специфичните последици от политиката за влизането и пребиваването на граждани на трети страни върху местното и регионалното равнище;
21. приветства факта, че с новата директива се създава обща рамка за всички разглеждани групи граждани на трети страни. Една система, която ефективно привлича таланти имигранти, трябва задължително да се основава на общи и опростени условия и изисквания за прием;
22. признава необходимостта от създаване на прозрачна и съгласувана законодателна рамка относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети страни, ако Съюзът стане по-привлекателен и по-достъпен за гражданите на тези страни. Законодателството на ЕС трябва да обхваща условията за влизане и престой, за издаване на визи и разрешителни за пребиваване с голяма продължителност, правата на гражданите на трети страни, които пребивават законно в страна от ЕС, както и разпоредбите, определящи тяхната мобилност в Съюза;
23. изразява задоволство от факта, че общите разпоредби на директивата ще се прилагат към платените стажанти и към работещите като „au pair“, и смята, че създаването на правен статут на тези две категории ще предостави нужните гаранции за справедливото третиране на гражданите на трети държави;
24. подкрепя създаването на процедурни гаранции за предоставянето или отказа на разрешение за пребиваване (член 29);
25. оценява като положително приемането на мерки, които засилват мобилността в рамките на Съюза за всички съответни групи, като за бенефициерите на европейските програми за мобилност като „Еразмус Мундус“ и „Мария Кюри“ се въвеждат по-благоприятни правила (член 29);
26. изразява съгласие с опростяването на процедурите за получаване на разрешения за пребиваване и приветства задължението за предоставяне на информация от страна на държавите членки относно условията за влизане и пребиваване (член 30);
27. изразява съгласие с въвеждането на принципа на пропорционалност при налагането на такси за разглеждане на молбите (член 31);
28. изразява задоволството си от факта, че на всички групи се признава правото на равно третиране спрямо гражданите на приемащата страна по отношение на достъпа до стоки и услуги, с изключение на процедурите за придобиване на жилище (член 21, параграф 2);
29. подкрепя разпоредбите, с които на студентите се предоставя правото на работа най-малко 20 часа на седмица в приемащата страна, а на членовете на семействата им се осигурява достъп до пазара на труда, като след приключване на техните проучвания на научните работници ще им бъде разрешено да пребивават в съответната държава за максимално дванадесет месеца, за да търсят работа;

30. изразява съгласие с разпоредбите на членове 32 и 33, чиято цел е да се събират статистическите данни, необходими за определяне на броя на гражданите на трети страни, които получават разрешения за влизане съгласно новата директива;

31. смята за важно това, че спрямо научните работници не се прилагат ограниченията, предвидени в Директива 2011/98/ЕО относно единното разрешение във връзка със социалното осигуряване;

Предложения за осъществяване на целите

32. смята, че е необходим интегриран подход, за да се постигнат целите на директивата, чиято крайна цел е развитието на конкурентоспособна европейска икономика в международната среда. Усилията за привличане на човешкия потенциал от трети страни не се свеждат единствено до условията за влизане и пребиваване на гражданите на тези държави, а се отнасят и до мерките за подкрепа, необходими за тяхното интегриране в местното общество, които могат да се отнасят до широк кръг от политики, като например в областта на образованието, заетостта, здравеопазването, икономическото, социалното и териториалното сближаване;

33. насърчава държавите членки да осигурят подходяща правна рамка, за да се гарантира равното третиране на платените стажанти и работещите като „au pair“, и ги призовава да приемат Конвенцията на Международната организация на труда относно домашните работници;

34. смята, че прилагането на многостепенното управление е съществена предпоставка за регулиране на успешното влизане и пребиваване на граждани на трети държави на европейска територия. Комитетът на регионите би искал да подчертае, че за ефективното изпълнение на политиката за привличане на талантиви имигранти, местните и регионалните органи играят активна роля в насърчаването на мобилността на групи от лица, посочени в предложението за директива. Определянето на условията за влизане и пребиваване на граждани на трети страни в ЕС и впоследствие — за тяхното приемане и интегриране в обществата на държавите членки, е важна сфера на дейност и представлява интерес за местните и регионалните власти. Регионалните власти играят решаваща роля за създаването на подходящи условия за осигуряване на гражданите на трети страни на достъп до информация и услуги в областта на образованието, здравните грижи, заетостта, жилищното настаняване и другите обществени услуги;

35. изразява убеждението, че постигането на съгласуван европейски подход следва да се придружава от анализ на разходите, така че да се отчете финансовата и административната тежест, която би могла да бъде породена от прилагането на новите разпоредби за държавите членки и за местните и регионалните власти. КР напомня, че МРВ са свързващото звено, което дава възможност на имигрантите да изградят силна и конструктивна връзка с приемното общество. Тази роля би могла да наложи допълнителни разходи на регионите и общините, които често са натоварени със задачата да се справят с предизвикателствата на интеграцията — особено трудна задача, която е още по-необходима в период на икономически спад и строги бюджетни ограничения.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Съображение 6

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Директивата следва също така да има за цел насърчаването на контактите между хората и на мобилността, предвид на важното им значение като елементи на външната политика на Съюза, по-специално спрямо държавите от европейската политика за съседство или стратегическите партньори на Съюза. Тя следва да позволи по-добър принос към Глобалния подход към миграцията и мобилността и неговите партньорства за мобилност, които предоставят конкретна рамка за диалог и сътрудничество между държавите членки и трети държави, включително за улесняването и организирането на законната миграция.</p>	<p>Директивата следва също така да има за цел насърчаването на контактите между хората и на мобилността, предвид на важното им значение като елементи на външната политика на Съюза, по-специално спрямо държавите от европейската политика за съседство или стратегическите партньори на Съюза. Тя следва да позволи по-добър принос към Глобалния подход към миграцията и мобилността и неговите партньорства за мобилност, които предоставят конкретна рамка за диалог и сътрудничество между държавите членки и трети държави. <u>Това сътрудничество, в което участват и местните власти и гражданското общество, е от ключово значение за развитието и допринася включително</u> за улесняването и организирането на законната миграция.</p>

Изложение на мотивите

Вж. параграф 34 от становището.

Изменение 2

Съображение 32

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Разпоредбите за имиграция на Съюза и неговите програми, включващи мерки за мобилност, следва да се допълват повече. Научните работници и студентите от трети страни, обхванати от подобни програми на Съюза, следва да имат правото да се придвижват в предвидените държави членки въз основа на разрешението, издадено от първата държава членка, при условие че пълният списък на тези държави членки е известен преди влизането в Съюза. Такова разрешение следва да позволява на гореспоменатите групи да се придвижват, без да трябва да предоставят допълнителна информация или да извършват други процедури за кандидатстване за разрешение. Държавите членки се насърчават да улеснят мобилността в рамките на Съюза на доброволци от трети страни в случаите, когато доброволческите програми включват повече от една държава членка.</p>	<p>Разпоредбите за имиграция на Съюза и неговите програми, включващи мерки за мобилност, следва да се допълват повече. Научните работници и студентите от трети страни, обхванати от подобни програми на Съюза, следва да имат правото да се придвижват в предвидените държави членки въз основа на разрешението, издадено от първата държава членка, при условие че пълният списък на тези държави членки е известен преди влизането в Съюза. Такова разрешение следва да позволява на гореспоменатите групи да се придвижват, без да трябва да предоставят допълнителна информация или да извършват други процедури за кандидатстване за разрешение. Държавите членки <u>и техните публични власти от всички равнища</u> се насърчават да улеснят мобилността в рамките на Съюза на доброволци от трети страни в случаите, когато доброволческите програми включват повече от една държава членка.</p>

Изложение на мотивите

Вж. параграф 34 от становището.

Изменение 3

Съображение 35

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Разпоредбите на настоящата директива не засягат компетентността на държавите членки да регулират обема на приетите граждани на трети страни с цел трудова заетост.</p>	<p>Разпоредбите на настоящата директива не засягат компетентността на държавите членки да регулират обема на приетите граждани на трети страни с цел трудова заетост, <u>като вземат предвид условията на пазара на труда на местно и регионално равнище.</u></p>

Изложение на мотивите

Вж. параграф 34 от становището.

Изменение 4

Член 14

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Специфични условия, приложими по отношение на работещите като „au pair“</p> <p>Освен общите условия, посочени в член 6, гражданинът на трета страна, кандидатстващ да бъде приет за работа като „au pair“, трябва:</p> <p>а) да е най-малко на 17, но не и на повече от 30 години или, в отделни обосновани случаи, да е на повече от 30 години;</p> <p>б) да предостави доказателство, че приемашото семейство поема отговорност за него за целия му престой на територията на съответната държава членка, и по-специално по отношение на покриването на разходите му за издръжка, настаняване, здравни грижи, майчинство или риска от злополука;</p> <p>в) да представи споразумение между работещия като „au pair“ и приемашото семейство, в което се определят неговите права и задължения, включително предвиденото относно получаването на джобни пари и подходящи условия за посещаването на курсове, както и участието му в ежедневните семейни задължения.</p>	<p>Специфични условия, приложими по отношение на работещите като „au pair“</p> <p>Освен общите условия, посочени в член 6, гражданинът на трета страна, кандидатстващ да бъде приет за работа като „au pair“, трябва:</p> <p>а) да е най-малко на 17, но не и на повече от 30 години или, в отделни обосновани случаи, да е на повече от 30 години;</p> <p>б) да предостави доказателство, че приемашото семейство поема отговорност за него за целия му престой на територията на съответната държава членка, и по-специално по отношение на покриването на разходите му за издръжка, настаняване, здравни грижи, майчинство или риска от злополука;</p> <p>в) да представи споразумение между работещия като „au pair“ и приемашото семейство, в което се определят неговите права и задължения, включително предвиденото относно получаването на джобни пари и подходящи условия за посещаването на курсове, както и участието му в ежедневните семейни задължения.</p> <p>г) <u>в споразумението между работещия като „au pair“ и приемашото семейство се предвижда поне един цял свободен ден седмично.</u></p>

Изложение на мотивите

Целта на предложеното изменение е да се гарантира равното третиране на работещите като „au pair“ и останалите работници относно седмичните периоди за почивка, като се гарантира на работещия като „au pair“ поне един цял свободен ден за седмична почивка.

Брюксел, 28 ноември 2013 г.

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите — „Фонд“Солидарност„на Европейския съюз“

(2014/С 114/10)

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки

1. счита, че фонд „Солидарност“ на Европейския съюз (наричан по-долу „Фондът“) е основният инструмент, който дава възможност на Съюза да реагира при големи природни бедствия в държави членки или в страни кандидатки за присъединяване и да засвидетелства по този начин своята солидарност със засегнатите страни, региони и общини (в съответствие с член 222 от Договора за функционирането на Европейския съюз);
2. установява, че в настоящия си вид Фондът като цяло е доказал своята ефективност, но функционирането му би могло да се подобри, по-специално като се опростят административните процедури, необходими за мобилизирането на средства от Фонда, за да се намали съществено периодът от време от настъпването на природното бедствие до отпускането на помощта. Правилата, по които работи Фондът, биха могли да се формулират по-ясно и самият Фонд би могъл да бъде насочен така, че да отговаря по-добре на нуждите на засегнатите зони;
3. изразява съжаление, че Европейската комисия предлага максималното годишно финансиране за Фонда да остане непроменено спрямо размера за 2002 г., или 500 милиона евро (по цени от 2011 г.), което излага на риск възможността му да отпуска помощ веднага след настъпването на значително природно бедствие, още повече че подобни събития стават все по-чести;

Субсидиарност и пропорционалност

4. счита, че настоящият регламент и предложените изменения са в съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност;

Уместност на местно и регионално равнище

5. отбелязва, че големите природни бедствия оказват разрушавашо въздействие най-вече върху засегнатите от тях общини и региони. Много често в пострадалите зони природните бедствия нанасят сериозни щети на основните инфраструктури, а също и на природното и културното наследство;
6. припомня, че местните и регионалните власти по правило са собственици на засегнатите инфраструктури и следователно носят отговорност за възстановяването на тяхното функциониране. Те трябва също да поемат услугите по спасяване и временно настаняване на евакуираните лица и почистването на пострадалите зони;
7. поради това смята, че въпреки че основните бенефициери на подкрепата на Фонда са държавите членки или страните кандидатки, отпусканата помощ позволява в крайна сметка да се финансират мерки, прилагани на регионално и местно равнище;
8. подчертава, че най-важните аспекти за регионалните и местните власти са бързината, с която реагира Фондът, и възможността наличните ресурси да се насочват така, че да отговорят по-добре на реалните нужди;
9. поради това приветства горещо предложенията на Комисията, които допринасят за ускоряването и по-доброто насочване на отпусканата от Фонда помощ, и отправя някои препоръки, които са от значение най-вече за местните и регионалните власти;
10. обръща внимание върху необходимостта да бъде взето предвид особеното положение на най-отдалечените региони, които са по-уязвими към екстремните метеорологични явления;

Обхват на подкрепата, оказвана от Фонда (член 2)

11. приветства уточняването на обхвата на оказваната от Фонда подкрепа, което позволява да се премахне съществуващата правна несигурност и да се избегне подаването на заявления, които не отговарят на условията;

Мобилизиране на средства от Фонда в случай на изключително регионално природно бедствие (член 2)

12. одобрява усилията на Комисията за опростяване на определението на понятието „регионално природно бедствие“ посредством въвеждането на ясен критерий, основан на БВП. Това ново определение ще улесни оценяването на заявленията от страна на Европейската комисия и ще допринесе за повишаването на прозрачността и ефективността на Фонда. Потенциалните заявители ще могат по-лесно да извършват предварителна оценка за това дали природното бедствие дава право на мерки за помощ;

13. предлага дадено природно бедствие да бъде определяно като „регионално природно бедствие“, ако размерът на шетите надхвърля 1,0% от регионалния БВП за регионите на ниво NUTS 2. Според Комитета този критерий би отразил по-добре волята за предоставяне на помощ с приблизително еднакъв обхват в случай на регионално природно бедствие;

14. счита, че посочените показатели следва да бъдат коригирани в случай на природни бедствия на някой от островите от архипелазите, региони на равнище NUTS 2, с цел да се предотврати ситуация, в която съображение от изключителен регионален характер би направило невъзможно действието на фонда на тези места;

Определяне на регионален критерий за мобилизиране на средства от Фонда на ниво NUTS 3 (член 2)

15. обръща внимание на факта, че природните бедствия все по-често засягат зони, които значително се различават от регионите на ниво NUTS 2 (в някои държави членки те са определени само в административен план) и че дори преминават през границите на няколко от така определените региони. Следователно ако регионалният критерий отчита единствено границите на регионите на ниво NUTS 2, има опасност той да не бъде обективен;

16. предлага да се въведе критерий за регионалните природни бедствия, засягащи зони от ниво NUTS 3, за случаите, в които няколко региона на ниво NUTS 3, разположени в непосредствено съседство и засегнати от едно и също природно бедствие, образуват територия, чийто размер отговаря на ниво NUTS 2 (население най-малко 800 000 жители). В този случай съответният процент от БВП се изчислява въз основа на среднопретеглените стойности на отделните региони на ниво NUTS 3;

Трансгранични природни бедствия от изключителен характер (член 2)

17. отбелязва, че поради трансграничния характер на много от природните бедствия евентуална намеса на ЕС в тези случаи би имала голяма добавена стойност и би означавала ясен положителен сигнал за гражданите;

18. предлага за определянето на понятието „трансгранично природно бедствие от изключителен характер“ да се използва упоменатият по-горе критерий за ниво NUTS 3, според който съседни региони на ниво NUTS 3 биха могли да принадлежат на различни държави членки;

Определяне на дейностите, отговарящи на условията за отпускане на средства (член 3)

19. приветства възможността Фондът да се използва не само за „непосредствени“ дейности, но и за такива, които са пряко свързани с природното бедствие, но поради своя характер трябва да се осъществяват в по-дългосрочен план;

20. подчертава, че вследствие на природните бедствия на местно и регионално равнище съществува реална необходимост от възстановяване на функционирането на инфраструктурите така че те да бъдат по-устойчиви при бъдещи бедствия; в някои случаи може дори да се наложи преместване на инфраструктурите на по-подходящо място;

21. предлага списъкът на дейностите, които отговарят на условията за отпускане на средства от Фонда, да се допълни и в него да се включи не само възможността за възстановяване на инфраструктурите, но и за възстановяване на функционирането им по такъв начин, че да станат по-устойчиви при следващи природни бедствия. Предлага също към дейностите, които отговарят на условията за отпускане на средства от Фонда, да се добави и преместването на инфраструктурите, разположени на места, които в бъдеще отново ще бъдат застрашени от природни бедствия;

Техническа помощ (член 3)

22. обръща внимание на факта, че за някои местни и регионални власти външната техническа помощ често е безусловно необходима, за да могат да се справят с природното бедствие и да извършат необходимите дейности, свързани с възстановяването на засегнатите зони;

23. предлага разходите, свързани с външната техническа помощ, да бъдат включени в разходите, които отговарят на изискванията за отпускане на средства от Фонда, в размер на най-много 2% от общото финансиране от Фонда;

Срок за подаване на заявленията (член 4)

24. отбелязва, че подготвянето на заявлението се оказва твърде продължителна процедура за публичните власти, по-специално що се отнася до оценката на щетите и събирането на факти в подкрепа на заявлението, и че тези действия следва да бъдат извършени в момент, когато публичните власти трябва да предприемат необходимото за справянето с последствията от природните бедствия. Трудността нараства в случаите на природни бедствия, които се развиват в продължение на дълъг период от време, като засушаванията, но също и при явления като наводненията, които понякога могат да продължат няколко седмици или дори месеца. Щетите могат да бъдат оценени едва след оттичането на водите. Следователно сериозността на природното бедствие може да бъде установена едва впоследствие;

25. поради това одобрява предложението на Комисията да се отчита спецификата на природните бедствия, които се развиват през продължителен период от време;

26. обръща внимание и на факта, че по отношение на останалите природни бедствия в законодателното предложение се запазват действащите разпоредби и не се разрешават проблемите, свързани с подготвянето на заявлението в случай на продължителни наводнения;

27. затова предлага в случай на продължително наводнение да се даде възможност заявлението да се внесе в срок от десет седмици, считано от момента, в който приключи заплахата от природно бедствие (например, когато бъде преустановено извънредното положение, обявено от дадена държава членка или орган на регионално самоуправление и др.);

Разпоредби относно превенцията на природни бедствията (член 4)

28. споделя виждането на Европейската комисия за това, че по отношение на природните бедствия вземането на необходимите мерки за превенция е абсолютно наложително и че трябва непрекъснато да се полагат усилия за подобряването на тези мерки;

29. изразява опасение, че задължението за включване в заявлението на информация за предотвратяването на рисковете от природни бедствия може да представлява увеличена административна тежест за заявителя и да забави изготвянето и обработването на заявленията, което би противоречало на първоначалната цел, а именно опростяване на административните процедури за мобилизиране на средства от Фонда;

30. предлага на етапа на разглеждане на заявлението от заявителя да се изисква само кратко описание на прилагането на законодателството на ЕС (член 4, параграф 1, буква д), като се премахне задължението за предоставяне на допълнителна информация (член 4, параграф 1, буква е), тъй като тя би трябвало да бъде включена в доклада за усвояването на средствата от Фонда;

Възможност за авансово изплащане на суми (член 4, буква а)

31. присъединява се към предложението на Комисията за въвеждане на възможност за авансово изплащане на суми, което би позволило на Фонда да реагира бързо; предлага обаче системата за авансово изплащане на суми да остане извън многогодишната финансова рамка и конкретно предложените структурни фондове;

Удължаване на срока за усвояване на средствата от Фонда (член 8)

32. приветства намерението на Комисията да ускори административната процедура за одобряване на отпускането на средства от Фонда, така че помощта да достига по-бързо до засегнатите региони; във връзка с това обаче обръща внимание на факта, че реалният срок за усвояване на средствата от Фонда е по-кратък;

33. предлага срокът за усвояване на средствата от Фонда да се удължи до 24 месеца, най-вече поради времето, необходимо за възстановяването на основните инфраструктури, както и за възстановяването на жизненоважните услуги и доставки, заради задължението за осигуряване на необходимата документация и за спазване на правилата за обществените поръчки.

Използване на инструменти за опростяване

34. Европейските органи и националните, регионалните и местните власти неведнъж са давали становището си относно необходимостта от максимално опростяване на управлението, така че да се даде възможност за оптимизиране на резултатите ⁽¹⁾. Това опростяване е още по-важно при Фонд „Солидарност“, който действа в изключително спешни ситуации и сред чиито допустими разходи се нареждат тези, насочени към задоволяване на непосредствени лични нужди. Затова следва да се позволи използването на единични цени за разходи, свързани с нуждите на засегнатото население, които нямат връзка с възстановяването на инфраструктурата.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ**Изменение 1**

Съображение 11

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Фондът следва да спомага за възстановяване на функционирането на инфраструктурата, за почистване на зоните, засегнати от бедствие, както и за финансиране на разходите за спасителни операции и временно настаняване на пострадалото население през целия период на изпълнение на действията. Следва да се определи и срокът, за който настаняването на хората, останали без жилища поради бедствието, може да се счита за временно.	Фондът следва да спомага за възстановяване на функционирането на инфраструктурата <u>или за възстановяването ѝ по състояние, в което да може по-добре да устоява на природни бедствия, включително и за преместването ѝ</u> , за почистване на зоните, засегнати от бедствие, както и за финансиране на разходите за спасителни операции и временно настаняване на пострадалото население през целия период на изпълнение на действията. Следва да се определи и срокът, за който настаняването на хората, останали без жилища поради бедствието, може да се счита за временно.

Изложение на мотивите

Изменението отразява предложеното от докладчика изменение 7 на член 3, параграф 2.

Изменение 2

Съображение 13

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Следва също така да се уточни, че допустимите за финансиране действия не могат да включват разходи за техническа помощ.	~~Следва също така да се уточни, че допустимите за финансиране действия не могат да включват разходи за техническа помощ.~~

Изложение на мотивите

За някои местни и регионални власти външната техническа помощ често е безусловно необходима, за да могат да се справят с природното бедствие и да извършат необходимите дейности, свързани с възстановяването на засегнатите зони. Затова Комитетът на регионите предлага разходите, свързани с външната техническа помощ, да бъдат включени в разходите, които отговарят на условията за отпускане на средства от Фонда, в размер на най-много 2% от общите средства, отпуснати от Фонда. Предложеното изменение на член 3, параграф 5 е свързано с настоящото изменение.

⁽¹⁾ Сред тях и становището на Комитета на регионите относно „Препоръки за оптимизиране на разходите“, октомври 2013 г. (CDR 3609-2013_00_00_AC).

Изменение 3

Съображение 15

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Катастрофалните последици от някои видове природни бедствия, като например засушаванията, се проявяват постепенно, с течение на времето. Следва да се предвиди разпоредба, която да позволи използването на Фонда в такива случаи.	Катастрофалните последици от някои видове природни бедствия, като например засушаванията, се проявяват постепенно, с течение на времето. <u>От друга страна наводненията са бедствия с голяма продължителност.</u> Следва да се предвиди разпоредба, която да позволи използването на Фонда в такива случаи.

Изложение на мотивите

Подготвянето на заявлението се оказва твърде продължителна процедура за публичните власти, по-специално що се отнася до оценката на щетите и събирането на факти в подкрепа на заявлението — действия, които следва да бъдат извършени в момент, когато публичните власти трябва да предприемат необходимото за справянето с последствията от бедствията. Трудността нараства в случаите на природни бедствия, които се развиват в продължение на дълъг период от време, като засушаванията, но също и при явления като наводненията, които понякога могат да продължат няколко седмици или дори месеца. Щетите могат да бъдат оценени едва след оттичането на водите. Следователно сериозността на природното бедствие може да бъде установена едва впоследствие. Въпреки че предложението за регламент отчита спецификите на природните бедствия, които се развиват през продължителен период от време, по отношение на останалите природни бедствия се запазват действащите разпоредби и не се разрешават проблемите, свързани с подготовката на заявлението в случай на продължителни наводнения. Във връзка с това се предлага да се добави нов параграф в член 4.

Изменение 4

Член 2, параграф 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
За целите на настоящия регламент „регионално природно бедствие“ означава всяко природно бедствие, което в регион от ниво NUTS 2 на държава членка или държава, която е в процес на преговори за присъединяване към Съюза, предизвиква преки щети в размер на над 1,5% от брутния вътрешен продукт (БВП) на този регион. Когато бедствието засяга няколко региона на ниво NUTS 2, прагът се прилага към среднопотегления БВП на тези региони.	За целите на настоящия регламент „регионално природно бедствие“ означава всяко природно бедствие, което в регион от ниво NUTS 2 на държава членка или държава, която е в процес на преговори за присъединяване към Съюза <u>или на равнището на няколко непосредствено съседни региона на ниво NUTS 3, които, взети заедно, представляват територия, отговаряща на минималния критерий за ниво NUTS 2,</u> предизвиква преки щети в размер на над ~~1,5%~~ <u>1%</u> от брутния вътрешен продукт (БВП) на този регион. Когато бедствието засяга няколко региона на ниво NUTS 2 <u>или NUTS 3,</u> прагът се прилага към среднопотегления БВП на тези региони.

Изложение на мотивите

Основната причина, поради която прагът за природно бедствие беше определен на 1,5%, беше волята да се постигнат почти същите резултати като тези вследствие на решенията, взети в миналото въз основа на относително неточни критерии. Но прилагането на този критерий нямаше да позволи да се предостави помощ в случая с две регионални природни бедствия, за които заявленията на практика бяха приети (става въпрос за изригването на вулкан в Сицилия през 2003 г., при което размерът на щетите възлизаше на 1,36% от БВП на региона и за наводнението в делтата на Рона през 2004 г., което причини щети, възлизащи на 1,05% от регионалния БВП). Толкова високи прагове няма да позволят да се гарантират резултатите, очаквани от гражданите, пострадали от тези бедствия. Затова Комитетът предлага праговата стойност да се намали на 1,0% от БВП.

Що се отнася до определението за регионално природно бедствие, предложението за регламент използва референтната единица NUTS 2. Като се има предвид фактът, че бедствията все по-често засягат зони, които значително се различават от регионите на ниво NUTS 2 (в някои държави членки те са определени само в административен план) и че дори преминават през границите на няколко от така определените региони, то ако регионалният критерий отчита единствено границите на регионите на ниво NUTS 2, има опасност той да не бъде обективен. Това е причината, поради която Комитетът предлага критерият да се разшири и да обхване регионите на ниво NUTS 3 в случаите, когато няколко непосредствено съседни региона на ниво NUTS 3 образуват, взети заедно, територия, чиито характеристики биха отговаряли най-малко на минималния критерий, определящ регион на ниво NUTS 2 (население, възлизащо най-малко на 800 000 души). В този случай съответният процент от БВП се изчислява въз основа на среднопретеглените стойности на отделните региони на ниво NUTS 3.

Изменение 5

Член 2. Създава се нов параграф след параграф 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<p><u>За целите на настоящия регламент „трансгранично природно бедствие“ означава всяко природно бедствие, причиняващо на територията на държави членки или страни в процес на преговори за присъединяване към Съюза, на равнището на няколко непосредствено съседни региона на ниво NUTS 3, които, взети заедно, представляват територия, отговаряща на минималния критерий за ниво NUTS 2, преки шети в размер на над 1,0% от среднопретегления брутен вътрешен продукт (БВП) на тези региони.</u></p>

Изложение на мотивите

Много бедствия имат трансграничен характер. В тези случаи интервенция на ЕС би имала голяма добавена стойност и би означавала ясен положителен сигнал за гражданите. Поради това Комитетът на регионите иска да бъде включен нов критерий, определящ „трансграничното природно бедствие“. Този критерий би се оценявал на равнището на региони на ниво NUTS 3, принадлежащи към територията на различни държави членки или страни в процес на преговори за присъединяване към ЕС. В този случай мащабът на бедствието би се оценявал на равнището на няколко непосредствено съседни региона на ниво NUTS 3, които, взети заедно, представляват територия, отговаряща на критерия, определящ регион на ниво NUTS 2 (население, възлизащо най-малко на 800 000 души). В този случай съответният процент от БВП би се изчислявал въз основа на среднопретеглените стойности на отделните региони на ниво NUTS 3. Бенефициерите биха били държавите членки, на чиято територия се намира така очертаният регион.

Изменение 6

Член 2, параграф 4

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>4. Помощ от Фонда може да се мобилизира и за всяко природно бедствие в отговаряща на условията държава, което е голямо природно бедствие в съседна държава членка или държава, която е в процес на преговори за присъединяване към Съюза.</p>	<p>4. Помощ от Фонда може да се мобилизира и за всяко природно бедствие в отговаряща на условията държава, което е голямо природно бедствие <u>или регионално природно бедствие</u> в съседна държава членка или държава, която е в процес на преговори за присъединяване към Съюза.</p>

Изложение на мотивите

Необходимо е възможността съседна държава членка да може да претендира причинените ѝ от „голямо природно бедствие“ щети, без самата тя да спазва условията, да важи и за „регионални природни бедствия“. Иначе би било несъвместимо с европейската идея.

Изменение 7

Член 3, параграф 2

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Целта на Фонда е да допълни усилията на засегнатите държави и да покрие част от техните публични разходи с оглед да се подпомогне отговарящата на условията държава да извърши следните основни спешни действия и действия по възстановяване в зависимост от вида на бедствието:</p> <p>а) възстановяване на функционирането на инфраструктурата и предприятията в сферата на енергетиката, водоснабдяването и отпадъчните води, телекомуникациите, транспорта, здравеопазването и образованието;</p> <p>б) предоставяне на временно настаняване и финансиране на спасителни операции, които да посрещнат нуждите на засегнатото население;</p> <p>в) осигуряване на превантивна инфраструктура и приемане на мерки за защита на културното наследство;</p> <p>г) почистване на засегнатите от бедствието области, включително природните зони.</p> <p>За целите на буква б) „временно настаняване“ означава настаняване, което трае, докато пострадалото население бъде в състояние да се върне в първоначалните си жилища, след като те бъдат ремонтирани или реконструирани.</p>	<p>Целта на Фонда е да допълни усилията на засегнатите държави и да покрие част от техните публични разходи с оглед да се подпомогне отговарящата на условията държава да извърши следните основни спешни действия и действия по възстановяване в зависимост от вида на бедствието:</p> <p>а) възстановяване на функционирането на инфраструктурата и предприятията в сферата на енергетиката, водоснабдяването и отпадъчните води, телекомуникациите, транспорта, здравеопазването и образованието;</p> <p>б) предоставяне на временно настаняване и финансиране на спасителни операции, които да посрещнат нуждите на засегнатото население;</p> <p>в) осигуряване на превантивна инфраструктура и приемане на мерки за защита на културното наследство;</p> <p>г) почистване на засегнатите от бедствието области, включително природните зони.</p> <p><u>За целите на буква а) под „възстановяване на функционирането“ се разбира възстановяване на състоянието по начин, позволяващ по-добро устояване на природно бедствие, включително преместване на инфраструктурни обекти, които очевидно се намират на място, което в бъдеще отново ще бъде застрашено от природно бедствие.</u></p> <p>За целите на буква б) „временно настаняване“ означава настаняване, което трае, докато пострадалото население бъде в състояние да се върне в първоначалните си жилища, след като те бъдат ремонтирани или реконструирани.</p>

Изложение на мотивите

По принцип Фондът позволява да се финансира възстановяване на функционирането на инфраструктурни обекти, претърпели щети, до първоначалното им състояние. Опитът на регионите показва, че различните инфраструктурни обекти като пътните артерии или основните железопътни връзки от надрегионално значение трябва да бъдат премествани, като се отчитат новите знания във връзка с мерките, необходими за защита срещу природни бедствия. Освен това ремонтът на някои силно повредени елементи на инфраструктурата като мостовете изисква инвестиции за премахване на риска от повреда при бъдещо природно бедствие. В такива случаи обикновеното възстановяване на функционирането на подобни инфраструктурни обекти се оказва недостатъчно и контрапродуктивно.

Изменение 8

Член 3, параграф 5

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Техническата помощ, в това число управление, наблюдение, информация, комуникация, разглеждане на жалби, контрол и одит, не отговаря на условията за отпускане на средства от Фонда.</p>	<p><u>Външната Техническата помощ, в това число управление, наблюдение, информация, комуникация, разглеждане на жалби, контрол и одит, отговаря на условията за отпускане на средства от Фонда в размер до най-много 2% от общото финансиране от Фонда.</u></p>

Изложение на мотивите

За някои местни и регионални власти външната техническа помощ често е безусловно необходима, за да могат да се справят с природното бедствие и да извършат необходимите дейности, свързани с възстановяването на засегнатите зони. Затова Комитетът на регионите предлага разходите, свързани с външната техническа помощ, да бъдат включени в разходите, които отговарят на условията за отпускане на средства от Фонда, в размер на най-много 2% от общото финансиране от фонда.

Изменение 9

Член 4, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Във възможно най-кратък срок и не по-късно от десет седмици от първите шети, предизвикани от природно бедствие, държавата членка може да подаде до Комисията заявление за отпускане на средства от Фонда, предоставяйки цялата налична информация, която включва най-малко следното:</p> <p>а) общите преки щети, причинени от бедствието, и влиянието им върху засегнатите население, икономика и околна среда;</p> <p>б) прогнозните разходи за действията, посочени в член 3, параграф 2;</p> <p>в) други източници на финансиране от Съюза;</p> <p>г) други национални и международни източници на финансиране, включително обществено и частно застрахователно покритие, което може да повлияе върху разходите за отстраняване на щетите;</p> <p>д) прилагането на законодателството на Съюза относно свързаните с характера на бедствието дейности по предотвратяване и управление на риска от бедствия;</p> <p>е) всякаква друга информация относно мерките за предотвратяване и ограничаване на риска, предприети съобразно характера на бедствието.</p>	<p>Във възможно най-кратък срок и не по-късно от десет седмици от първите шети, предизвикани от природно бедствие, държавата членка може да подаде до Комисията заявление за отпускане на средства от Фонда, предоставяйки цялата налична информация, която включва най-малко следното:</p> <p>а) общите преки щети, причинени от бедствието, и влиянието им върху засегнатите население, икономика и околна среда;</p> <p>б) прогнозните разходи за действията, посочени в член 3, параграф 2;</p> <p>в) други източници на финансиране от Съюза;</p> <p>г) други национални и международни източници на финансиране, включително обществено и частно застрахователно покритие, което може да повлияе върху разходите за отстраняване на щетите;</p> <p>д) <u>кратко описание на прилагането на законодателството на Съюза относно свързаните с характера на бедствието дейности по предотвратяване и управление на риска от бедствия;</u></p> <p>е) ~~всякаква друга информация относно мерките за предотвратяване и ограничаване на риска, предприети съобразно характера на бедствието.~~</p>

Изложение на мотивите

Задължението за включване в заявлението на информация за предотвратяването на рисковете от бедствия може да представлява увеличена административна тежест за заявителя и да забави изготвянето и обработването на заявленията, което би противоречало на първоначалната цел на настоящия инструмент, а именно опростяване на административните процедури за мобилизиране на Фонда. Затова Комитетът на регионите предлага да се запази буква д) от член 4, като изискването се ограничи до кратко описание на прилагането на европейското законодателство, и да се заличи буква е) от същия член, тъй като същата информация трябва да се съдържа в доклада за усвояването на средствата от Фонда (член 8, параграф 3).

Изменение 10

В член 4 се създава нов параграф след параграф 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<p><u>За природните бедствия с по-голяма продължителност (като наводненията), предвиденият срок от десет седмици за подаване на заявленията, упоменат в параграф 1, започва да тече от деня, в който публичните власти на държавата, която отговаря на условията за подаване на заявление, обявят официално край на заплахата от природно бедствие (например, когато се прекрати извънредното положение, обявено от държавата членка или от органа на регионално самоуправление и др.).</u></p>

Изложение на мотивите

Подготвянето на заявлението се оказва твърде продължителна процедура за публичните власти, по-специално що се отнася до оценката на щетите и събирането на факти в подкрепа на заявлението — действия, които следва да бъдат извършени в момент, когато публичните власти трябва да предприемат необходимото за справянето с последствията от бедствията. Трудността нараства в случаите на наводнения, които понякога могат да продължат няколко седмици или дори месеца. Щетите могат да бъдат оценени едва след оттичането на водите. Следователно сериозността на природното бедствие може да бъде установена едва впоследствие. Въпреки че предложението за регламент отчита спецификите на природните бедствия, които са развиват през продължителен период от време, по отношение на останалите природни бедствия се запазват действащите разпоредби и не се разрешават проблемите, свързани с подготовката на заявлението в случай на продължителни наводнения.

Затова Комитетът предлага в случай на продължително наводнение да се даде възможност заявлението да се внесе в срок от десет седмици, считано от момента, в който приключи заплахата от природно бедствие (например, когато бъде преустановено извънредното положение, обявено от дадена държава членка или орган на регионално самоуправление и др.).

Изменение 11

Член 8, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Средствата от Фонда се усвояват в срок от една година, считано от датата, на която Комисията е изплатила пълния размер на помощта. Ако в този срок останат неусвоени средства или се установи, че са използвани средства за действия, които не отговарят на условията за финансиране, те се възстановяват на Комисията от държавата бенефициер.	Средствата от Фонда се усвояват в срок от ~~две години~~ две години , считано от датата, на която Комисията е изплатила пълния размер на помощта. Ако в този срок останат неусвоени средства или се установи, че са използвани средства за действия, които не отговарят на условията за финансиране, те се възстановяват на Комисията от държавата бенефициер.

Изложение на мотивите

Ускоряването на административната процедура за одобрение и интервенция на Фонда ще позволи на засегнатите региони да получат помощ по-бързо. Във връзка с това обаче трябва да се подчертае, че реалният срок за усвояване на средствата от Фонда е по-кратък. Затова Комитетът на регионите предлага да се удължи срокът за усвояването на средствата от Фонда на две години, по-специално поради времето, необходимо за възстановяването на основната инфраструктура поради задължението за осигуряване на необходимата документация и спазването на нормативната база, уреждаща обществените поръчки.

Брюксел, 28 ноември 2013 г.

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите — „Рамка относно бъдещата пристанищна политика на ЕС“

(2014/C 114/11)

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Политически препоръки

1. на фона на пряко или непряко заетите в пристанищата на ЕС, които наброяват понастоящем 3 милиона, и прогнозното нарастване с 50% до 2030 г. на обема на стоките, обработвани от пристанищата, Комитетът на регионите приветства факта, че Европейската комисия изгражда своя „пакет за пристанищата“ въз основа на следните приоритети:

- съсредоточаване на предложените мерки върху 319-те пристанища, които са част от трансевропейската мрежа, като на държавите членки се оставя свободата да прилагат проекта за регламент за други пристанища;
- модернизиране на пристанищните услуги и привличане на инвестиции към пристанищата като се гарантира свободен достъп до пазара и увеличаване на финансовата прозрачност, като същевременно се запазва значителна степен на автономност на пристанищните власти;
- съобразяване с постигнатото в рамките на Европейския социален диалог за пристанищния сектор, започнал на 19 юни 2013 г.;
- осигуряване на по-голяма последователност на управлението на околната среда в пристанищата;
- осигуряване на съгласуваност с пилотния проект на ЕС за „синия пояс“, който има за цел да допринесе за развитието на единен пазар на морския транспорт, за което се призовава в Акта за единния пазар II;

2. въпреки това изразява съмнения, че Европейската комисия следва цялостен подход спрямо пристанищната политика, като се има предвид, че в „пакета за пристанищата“ липсва позоваване както на стратегията „Европа 2020“, така и на инициативата „Син растеж“. Не се споменават и прегледът на изключително важните за пристанищата регламенти относно максимално допустимото съдържание на сяра в корабните горива или липсата на съгласуваност с прегледа на насоките за държавната помощ, които са приложими към пристанищния сектор;

Методология

3. отбелязва, че Европейската комисия е направила политически смелия избор да представи проект на регламент, за който известен брой законодателни параметри, като проектът на директива относно концесиите, проектът на регламент относно ТЕМ-Т или проектът на регламент относно достъпа на стоки и услуги от трети държави до вътрешния пазар на ЕС в областта на обществените поръчки (COM (2012) 124 final), все още не са приети и следователно остават „движещи се цели“;

4. констатира, че Европейската комисия проведе от 2011 г. насам интензивни консултации със заинтересованите страни. Изразява съжаление обаче, че в тях не участваха пряко нито Комитетът на регионите, нито сдружения, представляващи местни и регионални власти. Изразява също така разочарование по отношение на факта, че въпреки публикуването неотдавна на работен документ на службите на Комисията относно оценката на териториалното въздействие⁽¹⁾, териториалното измерение не е разгледано изрично в оценката на въздействието. Това е още по-жалко предвид предизвикателствата, с които ще трябва да се справи бъдещата европейска политика за пристанищата във връзка с териториалното сближаване. Тези предизвикателства понастоящем се утежняват от явлението „контейнеризация“ и заплахата от задръствания в хинтерланда на най-големите пристанища;

5. изтъква необходимостта да се вземе предвид разнообразието на пристанища в ЕС, дължащо се на различията в географското им положение, икономическата им дейност, регулаторните им режими и приложимите към тях национални рамки за пристанищната политика. Припомня в този контекст, че съгласно решение № 661/2010/ЕС относно насоките на Съюза за развитието на трансевропейската транспортна мрежа (член 12, параграф 2), пакетът за пристанищата ще се прилага за морски пристанища, които съответстват на една от категориите А, Б или В, определени по-долу:

- „А: международни морски пристанища: пристанища с общ обем на годишния трафик не по-малко от 1,5 милиона тона товаропоток или 200 000 души пътникопоток, които — освен ако това е невъзможно, са свързани с наземните части от трансевропейската транспортна мрежа и следователно са от важно значение за международния морски транспорт;

⁽¹⁾ SWD(2013) 3 final, http://ec.europa.eu/governance/impact/key_docs/docs/cswd_ati_en.pdf.

- Б: морски пристанища на Съюза, които не са включени в категория А: тези пристанища имат общ обем на годишния трафик не по-малко от 0,5 милиона тона товаропоток или между 100 000 и 199 999 души пътничопоток, които са свързани — освен ако това е невъзможно, с наземните части от трансевропейската транспортна мрежа и са снабдени с необходимите съоръжения за претоварване за морско плаване на къси разстояния;
- В: регионални пристанища: тези пристанища (...) са разположени в островни, периферни или най-отдалечени региони, като ги свързват по море и/или свързват такива региони с централните региони на Съюза“;

6. приветства факта, че социалните партньори в пристанищния сектор са създали комитет за социален диалог на равнището на ЕС и припомня колко е важно да се насърчава социалният диалог на национално и местно равнище като инструмент за подобряване на условията на живот и работа, както и за принос към конкурентоспособността на сектора;

Правно основание, субсидиарност, пропорционалност

7. подкрепя аргументите на Европейската комисия по отношение на избора на правното основание (член 100, параграф 2 от ДФЕС) и по отношение на спазването на принципа на субсидиарност, (параграф 3.3 от обяснителния меморандум на проекта на регламент). По отношение на принципа на пропорционалност Комитетът на регионите обаче остава неубеден относно избора на регламент вместо директива, като при предходните предложения на Европейската комисия или при свързаното с темата законодателство (в частност концесиите). Би било противоречиво да се избере правен инструмент като регламента, който е пряко обвързващ в своята цялост, като едновременно с това се признава главната роля на онези държави членки, регионални и местни власти, които участват в развитието на пристанищната инфраструктура. Освен това една директива би могла по-добре да отчете голямото разнообразие на пристанища в ЕС;

Структурни фондове и държавни помощи

8. подчертава, че от 2000 г. насам ЕС е предоставил около 6,2 милиарда евро посредством структурните и кохезионните фондове за съфинансиране на изграждането на пристанищни инфраструктури. Освен това между 2007 г. и 2012 г. 4% от средствата за ТЕМ-Т (равняващи се на 244,6 милиона евро), са предоставени на пристанища;

9. обръща внимание на Специалния доклад на Сметната палата № 4/2012 относно ефективността на използването на структурните и кохезионните фондове за съфинансиране на морската пристанищна инфраструктура ⁽²⁾. подчертава препоръката на Сметната палата да „обвърже бъдещата помощ по политиката на сближаване за всички пристанища в съответния регион със съществуването на изчерпателна дългосрочна стратегия за развитие (основана на оценка на нуждите)“;

10. приветства признанието на Европейската комисия ⁽³⁾, че държавната помощ за услуги от общ икономически интерес (УОИИ), включително средствата от ЕФРР, не би трябвало да бъде взимана предвид в изчисляването на таваните за интензивността на регионалната помощ, ако са изпълнени условията, определени в Решението от 20 декември 2011 г. ⁽⁴⁾;

11. припомня колко е важно да бъде изяснен въпросът за приложимостта на режима на държавната помощ спрямо инфраструктура, с оглед на проблемите при тълкуването на решението на Общия съд от 24 март 2011 г. по дела *Freistaat Sachsen u Land Sachsen-Anhalt (T-443/08)* и *Mitteldeutsche Flughafen AG u Flughafen Leipzig-Halle GmbH (T-455/08)* срещу Европейската комисия, които доведоха да значителни забавяния в предварителната проверка на около 200 инфраструктурни проекта, финансирани от структурните фондове;

12. изразява съжаление, че Европейската комисия не е включила пряко в пакета за пристанищата предложения за изясняване на идеята за помощ, що се отнася до финансирането на инфраструктура, включително в пристанищния сектор (Действие 5). Вместо това на 3 юли 2013 г. Европейската комисия публикува въпросник относно функционирането и данъчното облагане на пристанищата, който беше изпратен само на постоянните представителства на всички държави членки. Поради това отправя искане към Европейската комисия през следващите месеци да възприеме по-приобщаващ подход и посредством КР да включи местните и регионалните власти в преразглеждането на правилата, приложими за държавната помощ, отпускана за инфраструктурата като цяло и за пристанищата в частност, по-специално с оглед на правилата за изключване на категорията пристанищна инфраструктура, които вероятно ще бъдат изготвени до края на 2013 г.;

⁽²⁾ <http://eca.europa.eu/portal/pls/portal/docs/1/14018736.PDF>.

⁽³⁾ Наръчник за прилагане на правилата на ЕС относно държавната помощ, възлагането на обществени поръчки и вътрешния пазар на УОИИ, SWD(2013)53, 15.2.2013 г.

⁽⁴⁾ Съгласно Решение от 20 декември 2011 г. относно прилагането на член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз за държавната помощ под формата на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на услуги от общ икономически интерес.

Законодателно предложение

13. препоръчва драгажните работи, акостирането, пилотирането и тегленето на буксир да бъдат изключени от обхвата на регламента, тъй като тези услуги обслужват цели от общ интерес, а именно безопасност, сигурност и опазване на околната среда. По отношение на пристанищните приемни съоръжения призовава Комисията да бъдат отстранени несъответствията с вече съществуващите директиви или да бъдат изяснени ограниченията в това отношение. Необходимите условия и изисквания по отношение на пристанищните приемни съоръжения са вече регламентирани от Директива 2000/59/ЕО. По-конкретно, разпоредбите в член 8 противоречат на правото на свободен достъп до пазара за всички доставчици на услуги по отстраняване на отпадъци. Доколкото пристанищният оператор избира отделните пристанищни приемни съоръжения и ги включва в системата на таксуване, както се изисква съгласно споменатата директива, са приложими процедурите за възлагане на обществени поръчки от Директива 2004/17/ЕО;

14. изразява съжаление, че член 2 („определения“) не предоставя дефиниция за „компетентен орган“, въпреки че на него е отредена основна роля в член 8 и член 9;

15. изразява съжаление относно недостатъчното признание за ролята на местните и регионалните власти с оглед на приложимото законодателство или на създаването на минимални изисквания за предоставяне на пристанищни услуги (член 4, параграф 2, буква г; член 4, параграф 4; член 6, параграф 4);

16. предвижда допълнително разширяване на портфейла от задължения на публичните служби, дефинирани в член 8, за да бъдат включени специфични критерии, свързани с териториалното сближаване, като достъпността на отдалечените или островните и най-отдалечените региони;

17. пита се защо по отношение на процедурата за ограничаване на броя на доставчиците на пристанищни услуги, както се предвижда в член 7, Европейската комисия предвижда в член 10 единствено възможността, а не задължението да предостави на персонала, нает по-рано от досегашния доставчик на пристанищни услуги, правата, с които персоналът би се ползвал в случай на прехвърляне по смисъла на Директива 2001/23/ЕО;

18. изразява съмнения относно пропорционалността на изискванията, установени по-специално в член 12, относно това доколко подробна би трябвало да бъде информацията, предоставяна от пристанищните власти за полученото публично финансиране, и на задължението да се поддържат отделни сметки, в частност по отношение на твърде различните структури на разходите в зависимост от местоположението на пристанищата;

19. призовава Европейската комисия да уточни допълнително какво се има предвид в член 14, параграф 5 под „общи принципи на таксуване“, като се има предвид, че всяко оправомощаване на Европейската комисия да приема делегирани актове следва да бъде формулирано възможно най-точно;

20. поставя под въпрос добавената стойност на създаването на независим надзорен орган, който да отговаря за наблюдението и надзора върху прилагането на регламента (съображение 19 и член 17). Подобен орган може да породи допълнителна административна тежест за планирането на пристанищното развитие и да има отражение върху бюджетите на държавите членки;

21. също така изразява съмнение относно необходимостта от установяването на сътрудничество между независимите надзорни органи с цел улесняване на единното прилагане на регламент, който по дефиниция е пряко приложим (член 18).

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ**Изменение 1**

Заглавие

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Предложение за РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за създаване на рамка за достъп до пазара на пристанищни услуги и финансова прозрачност на пристанищата	Предложение за ДИРЕКТИВА РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за създаване на рамка за достъп до пазара на пристанищни услуги и финансова прозрачност на пристанищата

Изложение на мотивите

Комитетът на регионите не е убеден относно избора на регламент вместо директива, като в предходните предложения на Европейската комисия или в предложенията за свързано законодателство (в частност концесии). Освен това една директива би могла по-добре да отчете голямото разнообразие на пристанища в ЕС.

Изменение 2

Съображение 4

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Огромна част от морския трафик в Съюза преминава през морските пристанища на трансевропейската транспортна мрежа. За да се постигне целта на настоящия регламент по пропорционален начин, без налагането на ненужна тежест върху другите пристанища, настоящият регламент следва да се прилага за пристанищата от трансевропейската транспортна мрежа, всяко от които играе съществена роля в европейската транспортна система — или защото обслужва над 0,1 % от общия обем товарни превози в ЕС или от общия брой пътници, или защото подобрява достъпа до островни или периферни области — без това обаче да засяга възможността държавите членки да решат да прилагат настоящия регламент и спрямо други пристанища. Пилотските услуги, извършвани в открито море, не оказват пряко влияние върху ефективността на пристанищата, тъй като те не се използват за пряко влизане в пристанищата или излизане от тях и следователно не е необходимо да бъдат включени в настоящия регламент.</p>	<p>Огромна част от морския трафик в Съюза преминава през морските пристанища на трансевропейската транспортна мрежа. За да се постигне целта на ~~настоящия регламент~~ <u>настоящата директива</u> по пропорционален начин, без налагането на ненужна тежест върху другите пристанища, ~~настоящият регламент~~ <u>настоящата директива</u> следва да се прилага за пристанищата от трансевропейската транспортна мрежа, всяко от които играе съществена роля в европейската транспортна система — или защото обслужва над 0,1 % от общия обем товарни превози в ЕС или от общия брой пътници, или защото подобрява достъпа до островни, ~~или~~ <u>или най-отдалечени</u> периферни области — без това обаче да засяга възможността държавите членки да решат да прилагат ~~настоящия регламент~~ <u>настоящата директива</u> и спрямо други пристанища. ~~Пилотските~~ <u>Техническо-навигационните</u> услуги, <u>с които се изпълняват мисии/задачи от общ интерес, извършвани в открито море, не оказват пряко влияние върху ефективността на пристанищата, тъй като те не се използват за пряко влизане в пристанищата или излизане от тях и следователно не е необходимо да бъдат включени в настоящия регламент</u> <u>настоящата директива</u>.</p>

Изложение на мотивите

Изменението е свързано с изменението на член 1 (обхват).

Изменение 3

Съображение 19

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Държавите членки следва да запазят правото си да гарантират подходящо ниво на социална защита за персонала за предприятията, предоставящи пристанищни услуги. Настоящият регламент не засяга прилагането на социалното и трудовото законодателство на държавите членки. В случай на ограничаване на броя на доставчиците на пристанищни услуги, когато сключването на договор за пристанищна услуга може да води до смяна на оператора на пристанищни услуги, следва да е възможно компетентните органи да изискат от избрания оператор на услуги да прилага разпоредбите на Директива 2001/23/ЕО на Съвета относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности.</p>	<p>Държавите членки следва да запазят правото си да гарантират подходящо ниво на социална защита за персонала за предприятията, предоставящи пристанищни услуги. ~~Настоящият регламент~~ <u>Настоящата директива</u> не засяга прилагането на социалното и трудовото законодателство на държавите членки. В случай на ограничаване на броя на доставчиците на пристанищни услуги, когато сключването на договор за пристанищна услуга може да води до смяна на оператора на пристанищни услуги, ~~следва да е възможно компетентните органи да изискат от~~ <u>избраният</u> оператор на услуги ~~да~~ <u>прилага</u> разпоредбите на Директива 2001/23/ЕО на Съвета относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности.</p>

Изложение на мотивите

Изменението е свързано с изменението на член 10, параграф 2.

Изменение 4
Съображение 29

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>С цел да бъдат допълнени и изменени някои несъществени елементи от настоящия регламент, и по-специално за да се насърчи единното прилагане на екологични такси, да се постигне по-високо равнище на съгласуваност на екологичните такси в целия Европейски съюз и да се осигурят общи принципи за заплащане на такси във връзка с насърчаването на морските превози на къси разстояния, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на общи класификации на корабите, горивата и видовете операции, според които да се диференцират таксите за ползване на инфраструктурата, и общи принципи на таксуване за ползване на пристанищната инфраструктура. (...)</p>	<p>С цел да бъдат допълнени и изменени някои несъществени елементи от ~~настоящия регламент~~ <u>настоящата директива</u>, и по-специално за да се насърчи единното прилагане на екологични такси, да се постигне по-високо равнище на съгласуваност на екологичните такси в целия Европейски съюз и да се осигурят общи принципи за заплащане на такси във връзка с насърчаването на морските превози на къси разстояния, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на общи класификации на корабите, горивата и видовете операции, според които да се диференцират таксите за ползване на ~~инфраструктурата~~ и ~~общи принципи на таксуване за ползване на~~ пристанищната инфраструктура. (...)</p>

Изложение на мотивите

Изменението е свързано с изменението на член 14, параграф 5. Има съгласие по отношение на общата класификация на корабите, горивата и видовете операции. Само съответните пристанищни власти могат да вземат решения относно диференцирането на пристанищните такси.

Изменение 5

Член 1 — Предмет и обхват

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>1. Настоящият регламент установява:</p> <p>(а) ясна рамка за достъп до пазара на пристанищни услуги;</p> <p>(б) общи правила относно финансовата прозрачност и таксите, които да се прилагат от управителните органи или доставчиците на пристанищни услуги.</p> <p>2. Настоящият регламент се прилага за предоставянето на следните категории пристанищни услуги, независимо дали те се предоставят в зоната на пристанището или по водните пътища до и от пристанищата.</p> <p>(а) зареждане с гориво;</p> <p>(б) обработка на товари;</p> <p>(в) драгажни работи;</p> <p>(г) акостиране;</p> <p>(д) пътнически услуги;</p> <p>(е) пристанищни приемни съоръжения;</p> <p>(ж) пилотски услуги и</p> <p>(з) теглене на буксир.</p>	<p>1. ~~Настоящият регламент~~ <u>Настоящата директива</u> установява:</p> <p>(а) ясна рамка за достъп до пазара на пристанищни услуги;</p> <p>(б) общи правила относно финансовата прозрачност и таксите, които да се прилагат от управителните органи или доставчиците на пристанищни услуги.</p> <p>2. ~~Настоящият регламент~~ <u>Настоящата директива</u> се прилага за предоставянето на следните категории пристанищни услуги, независимо дали те се предоставят в зоната на пристанището или по водните пътища до и от пристанищата.</p> <p>(а) зареждане с гориво;</p> <p>(б) обработка на товари;</p> <p>~~(в) драгажни работи;~~</p> <p>~~(г) акостиране;~~</p> <p>~~(д) пътнически услуги;~~</p> <p>~~(е) пристанищни приемни съоръжения;~~</p> <p>~~(ж) пилотски услуги и~~</p> <p>~~(з) теглене на буксир.~~</p>

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>3. Настоящият регламент се прилага за всички морски пристанища от трансевропейската транспортна мрежа, както е определено в приложение I към Регламент XXX [Регламент относно насоките за TEN-T].</p> <p>4. Държавите членки могат да прилагат настоящия регламент и за други морски пристанища. В случай че държавите членки решат да прилагат настоящия регламент спрямо други морски пристанища, те уведомяват Комисията за своето решение.</p>	<p>3. ~~Настоящият регламент~~ <u>Настоящата директива</u> се прилага за всички морски пристанища от трансевропейската транспортна мрежа, както е определено в приложение I към Регламент XXX [Регламент относно насоките за TEN-T].</p> <p>4. Държавите членки могат да прилагат ~~настоящия регламент~~ <u>настоящата директива</u> и за други морски пристанища. В случай че държавите членки решат да прилагат ~~настоящия регламент~~ <u>настоящата директива</u> спрямо други морски пристанища, те уведомяват Комисията за своето решение.</p>

Изложение на мотивите

- Услугите, свързани с пилотаж, теглене на буксир и акостиране са пристанищни услуги от общ интерес (цел за поддържане на мореплавателната безопасност и за опазване на околната среда), които се регулират стриктно от държавите членки и не могат да бъдат обект на пазарен подход.
- Включването на драгажните услуги в регламента представлява намеса в правата на собственост на пристанищата, тъй като в повечето случаи те не биха могли да поддържат в изправност своите водни пътища и докове със собствени усилия. Освен това драгажните работи в съответните зони на пристанищата са сравними с мерките за поддържане на кейове и шлюзове, но не и с други пристанищни услуги, които са в пряка връзка с приставането на даден кораб и се изчисляват индивидуално за всяко приставане.

Изменение 6

В член 2 се добавя нов параграф 2 — Определения

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<p><u>„компетентен орган“ означава който и да е орган на публична власт или група от публични власти на държава членка или държави членки, които имат право да участват в обществения пътнически превоз в определен географски район или който и да е орган, на който е предоставено такова право;</u></p>

Изложение на мотивите

Терминът „компетентен орган“ се използва в Регламент (ЕО) 1370/2007 относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт, където той е дефиниран като „който и да е обществен орган или група от обществени органи на държава-членка или държави-членки, които имат право да участват в обществения пътнически превоз в определен географски район или който и да е орган, на който е предоставено такова право“ (член 2, буква (б)). Определението ще допринесе за съгласуваността на правните текстове на ЕС и за повишаването на правната прозрачност, свързана с разработването на хармонизирана дефиниция, която не е ограничена до пътническите услуги.

Изменение 7

Част 2, параграф 14 — Определения

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>„задължение за извършване на обществена услуга“ означава изискване, формулирано или определено с цел да се гарантира предоставянето на пристанищни услуги от общ интерес, които даден оператор, ако отчита само собствените си търговски интереси, не би поел или не би поел в същата степен или при същите условия;</p>	<p>„задължение за извършване на обществена услуга“ означава изискване, формулирано или определено <u>от компетентен орган</u>, с цел да се гарантира предоставянето на пристанищни услуги от общ интерес, които даден оператор, ако отчита само собствените си търговски интереси, не би поел или не би поел в същата степен или при същите условия <u>без компенсация;</u></p>

Изложение на мотивите

Настоящото изменение отразява в частност съображение 16, в което се посочва, че „настоящият регламент не изключва възможността компетентните органи да предоставят компенсация за изпълнението на задълженията за обществена услуга, при условие че тя е в съответствие с приложимите правила за държавна помощ“.

Изменение 8

Член 2, параграф 15 — Определения

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
„морски превози на къси разстояния“ означава придвижването на товари и пътници по море между пристанища, разположени в географската територия на Европа, или между такива пристанища и пристанища, намиращи се в държави извън Европа, които имат брегова линия със затворените морски басейни, граничещи с Европа;	„морски превози на къси разстояния“ означава придвижването на товари и пътници по море между пристанища, разположени в географската територия на Европа, или между такива пристанища и пристанища, намиращи се в държави извън Европа, които имат брегова линия със затворените морски басейни, граничещи с Европа <u>или — ако става въпрос за най-отдалечените региони — между пристанища, разположени в страни от същия географски регион</u> ;

Изложение на мотивите

Не е обосновано понятието „къси разстояния“ да се ограничава до ЕС. То трябва да обхваща цялата територия на ЕС, независимо от географското разположение, по-специално що се отнася до най-отдалечените региони, в които ЕК насърчава стратегия за укрепване на интеграцията в тяхната географска зона.

Изменение 9

Член 2, параграф 16 — Определения

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
„морско пристанище“ означава наземно и морско пространство, състоящо се от съоръжения и оборудване, позволяващи главно приемане, товарене и разтоварване на кораби, складиране, получаване и предаване на стоки, както и качване и слизане от борда на пътници; както и всяка друга инфраструктура, необходима за превозачите в рамките на пристанищната зона;	„морско пристанище“ означава наземно и морско пространство, състоящо се от съоръжения и оборудване, позволяващи главно приемане, товарене и разтоварване на кораби, складиране, получаване и предаване на стоки, както и качване и слизане от борда на пътници; ~~както и всяка друга инфраструктура, необходима за превозачите в рамките на пристанищната зона;~~

Изложение на мотивите

Предлага се да се заличи последната част от определението за морско пристанище. Тази част е нова спрямо предложеното преди определение, но понятието за „пристанищна зона“ не е дефинирано. Това би могло да доведе до объркване с транспортните инфраструктури, осигурявани от местните и регионалните власти между пристанището и неговия хинтерланд.

Изменение 10

В член 2, параграф 16 се добавя нов параграф — Определения

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<u>„Техническо-навигационни услуги“ означават пристанищни услуги от общ интерес, предоставяни с цел съхраняване на мореплавателната сигурност и опазване на околната среда, като акостиране, пилотиране и теглене на буксир.</u>

Изложение на мотивите

Произтича от измененията на член 2 и член 18.

Изменение 11

ГЛАВА II — Заглавие

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
ГЛАВА II — Достъп до пазара	~~ГЛАВА II — Достъп до пазара~~ Принципи, определящи предоставянето и достъпа до пристанищни услуги

Изложение на мотивите

Настоящото заглавие на главата навежда на мисълта, че Комисията се стреми към либерализация, докато в главата става въпрос, по-специално, за разпоредбите, които дават възможност за извършване на пристанищни услуги, които не са непременно пазарно отворени.

Изменение 12

Член 4 — Минимални изисквания за предоставянето на пристанищни услуги

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>1. Управителният орган на пристанището може да наложи на доставчиците на пристанищни услуги да спазват минималните изисквания за извършването на съответната пристанищна услуга.</p> <p>2. Минималните изисквания, предвидени в параграф 1, могат да се отнасят, където е приложимо, единствено до: (...)</p> <p>г) спазването на екологичните изисквания на местно и национално равнище, на равнището на Съюза и на международно равнище.</p> <p>(...)</p> <p>4. Ако минималните изисквания включват специфични местни знания или познаване на местните условия, управителният орган на пристанището гарантира, че съществува адекватен достъп до подходящо обучение, в условията на прозрачност и недискриминация, освен ако подходящ достъп до такова обучение е осигурен от държавата членка.</p>	<p>1. Управителният орган на пристанището <u>след консултация със съответните компетентни органи</u>, може да наложи на доставчиците на пристанищни услуги да спазват минималните изисквания за извършването на съответната пристанищна услуга.</p> <p>2. Минималните изисквания, предвидени в параграф 1, могат да се отнасят, където е приложимо, единствено до: (...)</p> <p>г) спазването на екологичните изисквания на местно, <u>регионално</u> и национално равнище, на равнището на Съюза и на международно равнище.</p> <p>(...)</p> <p>4. Ако минималните изисквания включват специфични местни знания или познаване на местните условия, управителният орган на пристанището гарантира, че съществува адекватен достъп до подходящо обучение, в условията на прозрачност и недискриминация, освен ако подходящ достъп до такова обучение е осигурен от ~~държавата членка~~ <u>съответния компетентен орган</u>.</p>

Изложение на мотивите

Настоящото изменение има за цел да засили признанието за ролята на местните и регионалните власти с оглед на приложимото законодателство или създаването на минимални изисквания за предоставянето на пристанищни услуги.

Изменение 13

Член 6, параграф 4 — Ограничения на броя на доставчиците на пристанищни услуги

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Когато самият управителен орган на дадено пристанище предоставя пристанищни услуги пряко или чрез юридическо обособено образувание, което пряко или косвено контролира, държавата членка може да повери приемането на решението, с което се ограничава броят на доставчиците на пристанищни услуги, на орган, който е независим от управителния орган на пристанището. Ако държавата членка не възложи на такъв орган приемането на решението, с което се ограничава броят на доставчиците на пристанищни услуги, броят на доставчиците не може да бъде по-малко от двама.</p>	<p>Когато самият управителен орган на дадено пристанище предоставя пристанищни услуги пряко или чрез юридическо обособено образувание, което пряко или косвено контролира, ~~държавата членка~~ <u>съответният компетентен орган</u> може да повери приемането на решението, с което се ограничава броят на доставчиците на пристанищни услуги, на орган, който е независим от управителния орган на пристанището. <u>Управителният орган на пристанището доказва, че пазарната ситуация прави ограничението възможно. Ограничението е временно.</u> ~~Ако държавата членка съответният компетентен орган не възложи на такъв орган приемането на решението, с което се ограничава броят на доставчиците на пристанищни услуги, броят на доставчиците не може да бъде по-малко от двама.~~</p>

Изменение 14

Член 7

Текст, предложен от Комисията

	Изменение на КР
<p>1. Всяко ограничаване на броя на доставчиците за пристанищни услуги в съответствие с член 6 се извършва, като се следва процедура на подбор, която е отворена за всички заинтересовани страни, недискриминационна и прозрачна.</p> <p>2. Ако прогнозната стойност на пристанищната услуга надхвърля прага, определен в параграф 3, се прилагат правилата относно процедурата за възлагане, процедурните гаранции и максималната продължителност на концесиите, посочени в Директива.../... [за концесията].</p> <p>3. Прагът и методът за определяне на стойността на пристанищни услуги са тези, посочени в съответните и приложими разпоредби на Директива.../... [за концесията].</p> <p>4. Избраният доставчик или доставчици и управителният орган на пристанището сключват договор за пристанищна услуга.</p> <p>5. За целите на настоящия регламент, съществено изменение по смисъла на Директива.../... [за концесията] на разпоредбите на договора за пристанищна услуга по време на срока на неговата валидност се счита за нов договор за пристанищна услуга и изисква нова процедура, както е посочено в параграф 2.</p>	<p>1. Всяко ограничаване на броя на доставчиците за пристанищни услуги в съответствие с член 6 се извършва, като се следва процедура на подбор, която е отворена за всички заинтересовани страни, недискриминационна и прозрачна.</p> <p>2. ~~Ако прогнозната стойност на пристанищната услуга надхвърля прага, определен в параграф 3, се прилагат правилата относно процедурата за възлагане, процедурните гаранции и максималната продължителност на концесиите, посочени в Директива.../... [за концесията].~~</p> <p>3. ~~Прагът и методът за определяне на стойността на пристанищни услуги са тези, посочени в съответните и приложими разпоредби на Директива.../... [за концесията].~~</p> <p>4. ~~2.~~ Избраният доставчик или доставчици и управителният орган на пристанището сключват договор за пристанищна услуга.</p> <p>5. ~~За целите на настоящия регламент, съществено изменение по смисъла на Директива.../... [за концесията] на разпоредбите на договора за пристанищна услуга по време на срока на неговата валидност се счита за нов договор за пристанищна услуга и изисква нова процедура, както е посочено в параграф 2.~~</p>

	Изменение на КР
6. Параграфи 1 — 5 от настоящия член не се прилагат в случаите, посочени в член 9.	~~6.3.~~ Параграфи 1 и ~~2~~ —5 от настоящия член не се прилагат в случаите, посочени в член 9.
7. Настоящият регламент се прилага, без да се засягат Директива.../... [за концесията][1], Директива.../...] [за обществените комунални услуги][2] и Директива.../... [за обществените поръчки][3].	~~7.4.~~ Настоящият регламент се прилага, без да се засягат Директива.../... [за концесията][1], Директива.../...] [за обществените комунални услуги][2] и Директива.../... [за обществените поръчки][3].
	<u>4а. Продължителността на договорите за пристанищни услуги е пропорционална на направените инвестиции.</u>

Изменение 15

Член 8 — Задължения за обществена услуга

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. Държавите членки могат да вземат решение да наложат на доставчиците задължения за обществена услуга, свързани с пристанищните услуги, за да гарантират следното: <ul style="list-style-type: none"> а) наличност на услугата без прекъсване през деня, нощта, седмицата и годината; б) наличност на услугата за всички ползватели; в) ценова достъпност на услугата за определени категории ползватели. 	1. ~~Държавите членки~~ <u>Компетентните органи</u> могат да вземат решение да наложат на доставчиците задължения за обществена услуга, свързани с пристанищните услуги, за да гарантират следното: <ul style="list-style-type: none"> а) наличност на услугата без прекъсване през деня, нощта, седмицата и годината; б) наличност на услугата за всички ползватели; в) ценова достъпност на услугата за определени категории ползватели; г) <u>критерии, свързани с териториалното сближаване, като достъпността на отдалечени или островни и най-отдалечени райони;</u> д) <u>спазване на специфичните изисквания по отношение на безопасността, околната среда и други, което доставчиците на пристанищни услуги не предоставят по икономически причини.</u>
2. Задълженията, посочени в параграф 1, следва да бъдат ясно определени, прозрачни, недискриминационни и проверими, както и да гарантират равни условия на достъп за всички доставчици на пристанищни услуги, установени в Съюза.	2. Задълженията, посочени в параграф 1, следва да бъдат ясно определени, прозрачни, недискриминационни и проверими, както и да гарантират равни условия на достъп за всички доставчици на пристанищни услуги, установени в Съюза.
3. Държавите членки определят кои са компетентните органи в рамките на тяхната територия, които следва да налагат такива задължения за обществена услуга. Управителният орган на пристанището може да бъде компетентният орган. (...)	3. Държавите членки определят кои са компетентните органи в рамките на тяхната територия, които следва да налагат такива задължения за обществена услуга. Управителният орган на пристанището може, <u>ако е публичен</u> , да бъде компетентният орган. (...)

Изложение на мотивите

— Предлага се обхватът на задълженията за обществените услуги да се разшири, като се включат критерии, свързани с териториалното сближаване, както се предлага в обяснителния меморандум на проекта за регламент (вж. края на част 1.4). Освен това би трябвало да се обърне внимание на критериите, които са от особено значение за сигурността на пристанищните дейности и за околната среда, но не са икономически обосновани.

— Тъй като управителният орган на пристанището може да бъде частен орган и да получава публични средства, възможността, която предоставя член 8, параграф 3 този орган да бъде компетентният орган за определяне на задълженията за обществени услуги, следва да бъде ограничена до публичните органи на управление.

Изменение 16

Член 9 — Вътрешен оператор

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>1. В случаите, предвидени в член 6, параграф 1, буква б), компетентният орган може да реши самият той да предоставя дадена пристанищна услуга при условията на задължения за обществена услуга или да наложи такива задължения пряко на юридически обособено образувание, над което упражнява контрол, сходен с този, който упражнява върху собствените си подразделения. В такъв случай доставчикът на пристанищни услуги се разглежда като вътрешен оператор за целите на настоящия регламент.</p> <p>(...)</p>	<p>1. В случаите, предвидени в член 6, параграф 1, буква б), компетентният орган може да реши ~~самият той да предоставя~~ дадена пристанищна услуга ~~да предоставя самият той при условията на задължения за обществена услуга~~ или да наложи такива задължения пряко на юридически обособено образувание, над което упражнява контрол, сходен с този, който упражнява върху собствените си подразделения. В такъв случай доставчикът на пристанищни услуги се разглежда като вътрешен оператор за целите на ~~настоящия регламент~~ <u>настоящата директива</u>.</p> <p>(...)</p>
<p>4. В случай че компетентен орган реши да приложи параграф 1 във всички обхванати от настоящия регламент морски пристанища в дадена държава членка, той информира Комисията.</p> <p>(...)</p>	<p>4. В случай че компетентен орган реши да приложи параграф 1 във всички обхванати от ~~настоящия регламент~~ <u>настоящата директива</u> морски пристанища в дадена държава членка, той информира Комисията.</p> <p>(...)</p>

Изложение на мотивите

Възниква въпрос дали ситуацията, в която доставчикът на пристанищни услуги следва да се разглежда като „вътрешен оператор“, е ограничена само за пристанищните услуги в рамките задълженията за публични услуги. Действително може да съществуват чисто комерсиални основания за това защо пристанищен управителен орган (който може да бъде и частен орган) може да реши да предоставя той самият услуга, без тази услуга да бъде конкретно дефинирана като публична услуга.

Изменение 17

Член 10, параграф 2 — Гарантиране на правата на работниците и служителите

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Без да се засягат разпоредбите на националното право и правото на Съюза, включително колективните споразумения между социалните партньори, управителните органи на пристанищата могат да изискват от избрания доставчик на пристанищни услуги, определен в съответствие с процедурата, установена в член 7, в случай че този доставчик е различен от досегашния доставчик на пристанищни услуги, да предостави на персонала, нает по-рано от досегашния доставчик на пристанищни услуги, правата, с които персонала би се ползвал в случай на прехвърляне по смисъла на Директива 2001/23/ЕО.</p>	<p>Без да се засягат разпоредбите на националното право и правото на Съюза, включително колективните споразумения между социалните партньори, управителните органи на пристанищата ~~могат да~~ изискват от избрания доставчик на пристанищни услуги, определен в съответствие с процедурата, установена в член 7, в случай че този доставчик е различен от досегашния доставчик на пристанищни услуги, да предостави на персонала, нает по-рано от досегашния доставчик на пристанищни услуги, правата, с които персонала би се ползвал в случай на прехвърляне по смисъла на Директива 2001/23/ЕО.</p>

Изложение на мотивите

Не се разбира защо Комисията предвижда единствено *възможността*, а не задължението да предостави на персонала, нает по-рано от досегашния доставчик на пристанищни услуги, правата, с които персонала би се ползвал в случай на прехвърляне по смисъла на Директива 2001/23/ЕО.

Изменение 18

Член 10, параграф 3 — Гарантиране на правата на работниците и служителите

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Когато управителните органи на пристанищата изискват от доставчиците на пристанищни услуги да спазват определени социални стандарти, що се отнася до предоставянето на съответните пристанищни услуги, в тръжните документи и в договорите за пристанищни услуги се изброява засегнатият персонал и се предоставят прозрачни подробности за договорните му права и условията, при които заетите лица се смятат за свързани с пристанищните услуги.</p>	<p>Когато управителните органи на пристанищата изискват от доставчиците на пристанищни услуги да спазват определени социални стандарти, що се отнася до предоставянето на съответните пристанищни услуги, в тръжните документи и в договорите за пристанищни услуги се изброява засегнатият персонал и се ~~предоставят прозрачни подробности за~~ <u>посочва статуса на</u> договорните му права и условията, при които заетите лица се смятат за свързани с пристанищните услуги.</p>

Изложение на мотивите

Публикуването на „прозрачни подробности за договорните права“ на персонала може да наруши правата относно личните данни.

Изменение 19

Член 12, параграф 2 — Прозрачност на финансовите отношения

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Когато самият управителен орган на пристанището, което получава публични средства, предоставя пристанищни услуги, той води отчетност за всяка пристанищна услуга отделно от счетоводството за останалите си дейности по такъв начин, че:</p> <p>а) всички разходи и приходи са обособени или са разпределени правилно на основата на последователно прилагани и обективно обосновани принципи за отчитане на разходите;</p> <p>б) принципите за осчетоводяване на разходите, на чиято основа се водят отделните сметки, са ясно установени.</p>	<p>Когато самият управителен орган на пристанището, което получава публични средства, предоставя пристанищни услуги, той води отчетност за всяка пристанищна услуга отделно от счетоводството за останалите си дейности по такъв начин, ~~че: който позволява мониторинг на забраната за прехвърляне на публични средства към една или друга сфера на дейност и мониторинг на използването на приходи от такси за ползване на инфраструктура и излишъци от други търговски дейности.~~</p> <p>~~а) всички разходи и приходи са обособени или са разпределени правилно на основата на последователно прилагани и обективно обосновани принципи за отчитане на разходите;~~</p> <p>~~б) принципите за осчетоводяване на разходите, на чиято основа се водят отделните сметки, са ясно установени.~~</p>

Изложение на мотивите

Предлага се опростяване на счетоводните изисквания, произтичащи от член 6 от Директива 2012/34/ЕС за създаване на единно европейско железопътно пространство.

Изменение 20

Член 14, параграф 4

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>4. Без да се засяга параграф 3, таксите за ползване на пристанищната инфраструктура могат да бъдат диференцирани в съответствие с търговските практики, свързани с редовни ползватели, или с цел насърчаване на по-ефективното използване на пристанищната инфраструктура или на морските превози на къси разстояния, или постигането на висока екологична, енергийна или въглеродна ефективност на транспортните операции. Критериите, използвани за това диференциране, трябва да са адекватни, обективни, прозрачни, недискриминационни и надлежно съобразени с правилата за конкуренция. Полученото по този начин диференциране по-специално следва да е на разположение на всички съответни ползватели на пристанищни услуги при еднакви условия.</p>	<p>4. Без да се засяга параграф 3, таксите за ползване на пристанищната инфраструктура могат да бъдат диференцирани в съответствие с търговските практики, свързани с редовни ползватели, или с цел насърчаване на по-ефективното използване на пристанищната инфраструктура или на морските превози на къси разстояния, или постигането на висока екологична, енергийна или въглеродна ефективност на транспортните операции, <u>или по съображения за териториално сближаване, като например достъпността на най-отдалечените региони.</u> Критериите, използвани за това диференциране, трябва да са адекватни, обективни, прозрачни, недискриминационни и надлежно съобразени с правилата за конкуренция. Полученото по този начин диференциране по-специално следва да е на разположение на всички съответни ползватели на пристанищни услуги при еднакви условия.</p>

Изложение на мотивите

Изменението има за цел регламентът да признае други критерии за определяне на таксите, при които да се отчита липсата на достъпност на най-отдалечените региони и необходимостта от компенсиране на допълнителните транспортни разходи, за да се гарантират равни условия за всички ползватели, в съответствие с член 349 от ДФЕС.

Изменение 21

Член 14 — Такси за ползване на пристанищната инфраструктура

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
(...)	(...)
<p>5. На Комисията се предоставя правомощието да приема, при необходимост, делегирани актове в съответствие с процедурата, посочена в член 21, относно общи класификации на корабите, горивата и видовете операции, според които таксите за ползване на инфраструктурата могат да бъдат диференцирани, и общите принципи на таксуване за ползване на пристанищната инфраструктура.</p>	<p>5. На Комисията се предоставя правомощието да приема, при необходимост, делегирани актове в съответствие с процедурата, посочена в член 21, относно общи класификации на корабите, горивата и видовете операции, според които таксите за ползване на инфраструктурата могат да бъдат диференцирани, <u>и общите принципи на таксуване за ползване на пристанищната инфраструктура.</u></p>
(...)	(...)
<p>7. Управителният орган на пристанището при поискване предоставя на компетентния независим надзорен орган, както и на Комисията информацията, посочена в параграф 4, и подробни данни за разходите и приходите, които да служат като основа за определяне на структурата и нивото на таксите за ползване на пристанищната инфраструктура, а също и методиката, използвана за определяне на таксите за ползване на пристанищната инфраструктура по отношение на съоръженията и услугите, за които се отнасят тези пристанищни такси.</p>	<p>~~7. Управителният орган на пристанището при поискване предоставя на компетентния независим надзорен орган, както и на Комисията информацията, посочена в параграф 4, и подробни данни за разходите и приходите, които да служат като основа за определяне на структурата и нивото на таксите за ползване на пристанищната инфраструктура, а също и методиката, използвана за определяне на таксите за ползване на пристанищната инфраструктура по отношение на съоръженията и услугите, за които се отнасят тези пристанищни такси.~~</p>

Изложение на мотивите

Търговската свобода на управителния орган на пристанището не може да бъде ограничавана с подобни принципи (таксуването/ценообразуването са от областта на конкуренцията). Освен това формулировката на всяко оправомощаване на Европейската комисия да приема делегирани актове следва да бъде възможно най-точна и ограничена.

Изменение 22

Член 17

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p style="text-align: center;">Независим надзорен орган</p> <p>1. Държавите членки гарантират, че независим надзорен орган следи и контролира прилагането на настоящия регламент във всички морски пристанища, обхванати от настоящия регламент, на територията на всяка държава членка.</p> <p>2. Независимият надзорен орган е юридически самостоятелен и функционално независим от който и да е управляващ орган на пристанище или доставчик на пристанищни услуги. Държавите членки, които запазват собствеността или контрола върху пристанищата или пристанищните управителни органи, гарантират ефективно структурно разделение между функциите, свързани с надзора и наблюдението за изпълнението на настоящия регламент, и дейностите, свързани с въпросната собственост или контрол. Независимият надзорен орган упражнява правомощията си безпристрастно и прозрачно и при надлежно зачитане на правото на свобода на стопанската инициатива.</p> <p>3. Независимият надзорен орган разглежда жалбите, подадени от която и да било страна със законен интерес, и споровете, по които е сезиран, възникващи във връзка с прилагането на настоящия регламент.</p> <p>4. В случай на спор между страни, установени в различни държави членки, компетентен за решаване на спора е независимият надзорен орган на държавата членка, в която се намира пристанището, където се приема, че е възникнал спорът.</p> <p>5. Независимият надзорен орган има право да изиска от управителните органи на пристанищата, доставчиците на пристанищни услуги и ползвателите на пристанищата да предоставят информацията, необходима за гарантиране на наблюдението и контрола за прилагането на настоящия регламент.</p> <p>6. Независимият надзорен орган може да издава становища по искане на компетентен орган в съответната държава членка по всички въпроси, свързани с прилагането на настоящия регламент.</p> <p>7. Независимият надзорен орган може да се консултира с консултативния комитет на ползвателите на съответното пристанище, когато разглежда жалби или спорове.</p> <p>8. Решенията на независимия надзорен орган са обвързващи, без да се засяга съдебният контрол.</p> <p>9. Държавите членки уведомяват Комисията кои са независимите надзорни органи най-късно до 1 юли 2015 г. и впоследствие за всякакви изменения във връзка с това. Комисията публикува и актуализира списъка на независимите надзорни органи на своя уебсайт.</p>	<p style="text-align: center;">Независим надзорен орган</p> <p>~~1. Държавите членки гарантират, че независим надзорен орган следи и контролира прилагането на настоящия регламент във всички морски пристанища, обхванати от настоящия регламент, на територията на всяка държава членка.~~</p> <p>~~2. Независимият надзорен орган е юридически самостоятелен и функционално независим от който и да е управляващ орган на пристанище или доставчик на пристанищни услуги. Държавите членки, които запазват собствеността или контрола върху пристанищата или пристанищните управителни органи, гарантират ефективно структурно разделение между функциите, свързани с надзора и наблюдението за изпълнението на настоящия регламент, и дейностите, свързани с въпросната собственост или контрол. Независимият надзорен орган упражнява правомощията си безпристрастно и прозрачно и при надлежно зачитане на правото на свобода на стопанската инициатива.~~</p> <p>~~3. Независимият надзорен орган разглежда жалбите, подадени от която и да било страна със законен интерес, и споровете, по които е сезиран, възникващи във връзка с прилагането на настоящия регламент.~~</p> <p>~~4. В случай на спор между страни, установени в различни държави членки, компетентен за решаване на спора е независимият надзорен орган на държавата членка, в която се намира пристанището, където се приема, че е възникнал спорът.~~</p> <p>~~5. Независимият надзорен орган има право да изиска от управителните органи на пристанищата, доставчиците на пристанищни услуги и ползвателите на пристанищата да предоставят информацията, необходима за гарантиране на наблюдението и контрола за прилагането на настоящия регламент.~~</p> <p>~~6. Независимият надзорен орган може да издава становища по искане на компетентен орган в съответната държава членка по всички въпроси, свързани с прилагането на настоящия регламент.~~</p> <p>~~7. Независимият надзорен орган може да се консултира с консултативния комитет на ползвателите на съответното пристанище, когато разглежда жалби или спорове.~~</p> <p>~~8. Решенията на независимия надзорен орган са обвързващи, без да се засяга съдебният контрол.~~</p> <p>~~9. Държавите членки уведомяват Комисията кои са независимите надзорни органи най-късно до 1 юли 2015 г. и впоследствие за всякакви изменения във връзка с това. Комисията публикува и актуализира списъка на независимите надзорни органи на своя уебсайт.~~</p>

Изложение на мотивите

Поставя се под въпрос добавената стойност на (създаването на) независим надзорен орган, който да отговаря за наблюдение и надзор върху прилагането на регламента. Съществуващите компетентни органи (включително на местно и регионално равнище) могат да поемат отговорността за подобно наблюдение. Освен това регламентът по дефиниция е „пръко обвързващ в своята цялост“ и затова не се необходими мерки за улесняване на еднаквото му прилагане. При всички случаи член 19 осигурява механизъм за обжалване.

Изменение 23

Член 18 — Сътрудничество между независимите надзорни органи

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Сътрудничество между независимите надзорни органи</p> <p>1. Независимите надзорни органи обменят информация помежду си относно своята работа и принципите и практиките на вземане на решение с цел да се улесни постигането на единно прилагане на настоящия регламент. За целта те участват и да работят заедно в мрежа, чиито членове се събират през равни интервали от време, но най-малко веднъж годишно. Комисията участва в работата на мрежата, координира я и я подпомага.</p> <p>2. Независимите надзорни органи си сътрудничат тясно за целите на взаимната помощ при изпълнението на своите задачи, включително при провеждането на разследванията, необходими за разглеждането на жалби и спорове в случаи, включващи пристанища, разположени в различни държави членки. За тази цел даден независим надзорен орган предоставя на друг такъв орган, след мотивирано искане, информацията, която е необходима, за да се даде възможност на този орган да изпълни задълженията си по настоящия регламент.</p> <p>3. Държавите членки гарантират, че независимите надзорни органи предоставят на Комисията, след мотивирано искане, информацията, необходима за изпълнение на нейните задачи. Информацията, изисквана от Комисията, трябва да е съобразно нуждите за изпълнението на тези задачи.</p> <p>4. Когато информацията се смята за поверителна от независимия надзорен орган в съответствие с разпоредбите на Съюза или с националните правила за търговската тайна, другият национален надзорен орган и Комисията гарантират запазването на поверителността. Тази информация може да се използва само за целите, за които е била поискана.</p> <p>5. Въз основа на опита на независимите надзорни органи и на дейността на мрежата, посочена в параграф 1, както и за да се гарантира ефикасно сътрудничество, Комисията може да приеме общи принципи относно подходящите механизми за обмен на информация между независими надзорни органи. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 22, параграф 2.</p>	<p>Сътрудничество между независимите надзорни органи</p> <p>1. ~~Независимите надзорни органи обменят информация помежду си относно своята работа и принципите и практиките на вземане на решение с цел да се улесни постигането на единно прилагане на настоящия регламент. За целта те участват и да работят заедно в мрежа, чиито членове се събират през равни интервали от време, но най-малко веднъж годишно. Комисията участва в работата на мрежата, координира я и я подпомага.~~</p> <p>2. Независимите надзорни органи си сътрудничат тясно за целите на взаимната помощ при изпълнението на своите задачи, включително при провеждането на разследванията, необходими за разглеждането на жалби и спорове в случаи, включващи пристанища, разположени в различни държави членки. За тази цел даден независим надзорен орган предоставя на друг такъв орган, след мотивирано искане, информацията, която е необходима, за да се даде възможност на този орган да изпълни задълженията си по настоящия регламент.</p> <p>3. Държавите членки гарантират, че независимите надзорни органи предоставят на Комисията, след мотивирано искане, информацията, необходима за изпълнение на нейните задачи. Информацията, изисквана от Комисията, трябва да е съобразно нуждите за изпълнението на тези задачи.</p> <p>4. Когато информацията се смята за поверителна от независимия надзорен орган в съответствие с разпоредбите на Съюза или с националните правила за търговската тайна, другият национален надзорен орган и Комисията гарантират запазването на поверителността. Тази информация може да се използва само за целите, за които е била поискана.</p> <p>5. Въз основа на опита на независимите надзорни органи и на дейността на мрежата, посочена в параграф 1, както и за да се гарантира ефикасно сътрудничество, Комисията може да приеме общи принципи относно подходящите механизми за обмен на информация между независими надзорни органи. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 22, параграф 2.</p>

Изложение на мотивите

Тук аргументационната линия е подобна на тази за изменението на член 17. Остава неясно защо е необходимо сътрудничество между независими надзорни органи. Нещата стават още по-неясни, ако проследим логиката на Комисията за избор на проект на регламент, който по дефиниция е „пряко обвързващ в своята цялост“ и би трябвало да избягва „допълнителна административна тежест за държавите членки и за Комисията“, от което следва, че не са необходими мерки за улесняване на неговото еднакво прилагане. При всички случаи член 19 осигурява механизъм за обжалване.

Изменение 24

Член 19 — Обжалване

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>1. Всяка страна с законен интерес има право да обжалва решения или отделни мерки, приети по силата на настоящия регламент от страна на компетентните органи, от управителен орган на пристанище или от независимия надзорен орган пред апелативен орган, който е независим от заинтересованите страни. Този апелативен орган може да бъде и съд.</p> <p>2. Когато апелативният орган, посочен в параграф 1, не е съдебен орган по своя характер, той се мотивира писмено за своите решения. Неговите решения подлежат на обжалване пред национален съд.</p>	<p>1. Всяка страна с законен интерес има право да обжалва решения или отделни мерки, приети по силата на настоящия регламент от страна на компетентните органи, <u>или</u> от управителен орган на пристанище ~~или от независимия надзорен орган~~ пред апелативен орган, който е независим от заинтересованите страни. Този апелативен орган може да бъде и съд.</p> <p>2. Когато апелативният орган, посочен в параграф 1, не е съдебен орган по своя характер, той се мотивира писмено за своите решения. Неговите решения подлежат на обжалване пред национален съд.</p>

Изложение на мотивите

Произтича от измененията на член 17 и член 18.

Брюксел, 28 ноември 2013 г.

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите — Стратегии за интегриране на ромите

(2014/C 114/12)

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи коментари: насърчаване на интеграцията и противодействие на дискриминацията

1. приветства Съобщението на Комисията като осезаемо свидетелство за ангажимента на ЕС за насърчаване на интеграцията на ромските общности⁽¹⁾ и борба с дискриминацията, с която те често се сблъскват, чрез национални стратегии за интеграция;
2. припомня, че при численост от 10-12 милиона в Европа (от които шест милиона живеят в ЕС), ромите са най-голямото етническо малцинство в Европа. Повечето роми са граждани на ЕС;
3. числеността и социално-икономическото положение на ромското население са различни във всеки регион и държава членка. Затова националният подход към приобщаването на ромите следва да е съобразен със специфичните обстоятелства и потребности на място, включително чрез приемането или по-нататъшното прилагане на политики, насочени към маргинализирани групи и групи в неравностойно положение, като например ромите, в по-широк контекст;
4. счита, че институциите на ЕС и държавите членки носят споделена отговорност за подобряване на социалното приобщаване и интеграцията на ромите. Припомня, че справянето с дискриминацията, предразсъдъците и социалната изолация, с която се сблъскват ромите, е задължение по Договора и правно изискване⁽²⁾ по отношение на борбата срещу дискриминацията, основана на раса или етническа принадлежност, религия или убеждения, увреждане, възраст, пол или сексуална ориентация. Ето защо категорично осъжда всяка форма на дискриминация спрямо ромските общности;
5. посочва, че в националните политики, правилно насочени към насърчаване и гарантиране на спазването на принципите на правната държава, не може в никакъв случай да се оспорва, нито да се отказва правото на европейско гражданство на ромското население в качеството им на граждани на държава членка (не на лица без гражданство); изразява съжаление във връзка с прилагането на неясни процедури за експулсиране, чрез които се отказва без основание приемане на роми, като по този начин се отхвърля всеки опит за интеграция; призовава ЕС да осигури яснота в това отношение.
6. категорично осъжда налагането на стереотипи и ограничения достъп до публични услуги поради възприятието за културни различия. Изтъква подкрепата си за усилията на Комисията да се справи с проблемите, на които се натъкват ромските общности, като бедност, препятствия на пазара на труда и достъпа до жилища и здравеопазване, като се обръща внимание на предпоставките за успешно изпълнение на стратегиите за интегриране; препоръчва тези усилия да се задълбочат поради все още незадоволителното решение на тези проблеми, включително посредством възлагането на по-голяма отговорност на местните и регионалните власти;
7. подчертава, че интеграцията е двустранен процес. Във връзка с това организациите, представляващи ромите, би трябвало да информират ромските общности за ползите от доброто интегриране в приемащата държава, както и за задълженията, които произтичат от пребиваването в дадена страна;
8. подкрепя поставения от Комисията приоритет върху няколко структурни предпоставки, които са важни за успешното изпълнение на стратегиите за интегриране, по-специално по-тясно сътрудничество с местните и регионалните власти и отпускане на съразмерни финансови ресурси;

Изпълнение на стратегията на ЕС

9. призовава Европейската комисия да определи ясни и измерими цели и показатели за държавите членки, в които има ромска общност, като следи напредъка по четирите стълба, включително сътрудничеството с местните и регионалните власти;

⁽¹⁾ В съответствие със Съобщението, понятието „роми“ в настоящия документ се използва за назоваване на редица различни групи (напр. Roma, Sinti, Kale, Gypsies, Romanichels, Boyash, Ashkali, Египтяни, Yenish, Dom, Lom) и включва и т.нар. Travellers (чергари).

⁽²⁾ Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 г. относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход.

10. изтъква отново колко е важно държавите членки да приемат всеобхватна, многосекторна и координирана стратегия за интеграция. Посочените в рамковата стратегия на ЕС основни области на политика действително са взаимосвързани. ЕС и държавите членки не могат да решават всеки проблем чрез низходящи стратегии, опитвайки се да подобрят „от горе“ положението на ромските общности, а би трябвало да разчитат на сътрудничество с всички участници на всички равнища;
11. призовава Европейската комисия да въведе по-солоиден механизъм за мониторинг с цел по-ефективна оценка на напредъка в постигането на поставените цели за държавите членки, в които има ромска общност, както и да отправи препоръки за практически мерки, които да бъдат предприети от тези държави членки;
12. изразява съжаление, че в документа на Комисията съвсем бегло се споменават усилията за интегриране на ромите в най-новите държави членки на ЕС, както и в страните кандидатки и потенциални кандидатки за членство в ЕС, някои от които имат значително ромско население с належаща нужда от подкрепа, а положението им е причинено или утежнено от изолация и дискриминация;
13. призовава страните кандидатки и потенциални кандидатки за членство в ЕС да продължат да приемат законодателство за борба с дискриминацията и да разработят/преразгледат собствените си национални стратегии за интегриране на ромите с участието на своите местни и регионални власти, както и да включат измерими цели и клауза за задължение за редовно публикуване на постигнатите резултати;
14. приветства идеята за изграждане на мрежа от Национални бюра за контакт по въпросите на интегрирането на ромите за улесняване на многостранния обмен на най-добри практики, взаимното обучение и сътрудничеството; призовава мрежата да бъдат включени представители на местните и регионалните власти, както и на организации на гражданското общество. Подобна платформа би трябвало да включва представители от страните кандидатки и потенциалните страни кандидатки за членство в ЕС;
15. отдава признание на работата на Конгреса на местните и регионалните власти (Съвета на Европа) и по-специално на неговата резолюция „Положението на ромите в Европа: предизвикателство за местните и регионалните власти“⁽³⁾. Призовава институциите на ЕС да работят по-тясно със Съвета на Европа за подобряване на положението на ромите, включително чрез подкрепа на създаденото неотдавна Европейско сдружение на градовете и регионите за приобщаване на ромите и подкрепа за много успешната кампания „Dosta!“;
16. призовава държавите членки да гарантират, че ромите се ползват със защита съгласно международното право и по-специално Рамковата конвенция за защита на националните малцинства⁽⁴⁾;
17. призовава в политиките, стратегиите и финансирането за ромите да се включват изрично ромите мигранти, които се местят от други държави членки и от трети страни, а не само вече съществуващото ромско население;
18. предлага Европейската комисия да призове държавите членки и местните и регионалните власти да установят схеми за наставничество, които да осигуряват връзки между ромите и публичните власти и да разширяват възможностите за заетост на ромите;
19. подчертава, че ролята на гражданското общество не трябва бъде само консултативна: то би следвало да участва активно в изпълнението и мониторинга на националните стратегии;
20. изтъква отново колко е важно представители на ромските общности да бъдат привлечени за участие на всички равнища на управление при определянето на политиките и стратегиите, свързани с интегрирането на ромите;
21. потвърждава, че жените роми са подложени на множествена дискриминация и призовава местните и регионалните власти да работят с националните правителствени структури и гражданското общество, за да решат този въпрос, включително като изготвят стратегии, които налагат активното им участие и им възлагат отговорности в програмите за превенция и интеграция;

Финансиране

22. горещо приветства препоръката на Комисията интегрирането на ромите да бъде изрично посочено в споразуменията за партньорство за програмния период 2014-2020 г.;

⁽³⁾ Резолюция № 333 на Конгреса, октомври 2011 г. (<https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1855297>).

⁽⁴⁾ Съвет на Европа, 1995 г. (www.coe.int/t/dghl/monitoring/minorities/).

23. призовава за „по-динамичен подход“ по отношение на отпускането на средства, за да се отговори по-добре на различните потребности в различните части на Европа, като се осигурява ефективна подкрепа за областите с ромско население, по-високо от средното, и/или тези със значителен приток на ромско население. Призовава също така за ясна, устойчива и динамична подкрепа за онези местни и регионални администрации, които вече изпълняват или са планирали изпълнението на конкретни планове за развитието и насърчаването на ромите;

24. подчертава отново необходимостта от осигуряване на подходящи средства за местните и регионалните власти, които играят стратегическа роля за осигуряване на приобщаването на ромските деца в системите за предучилищно и училищно образование чрез политиките си в областта на закрила на децата, услуги в ранна детска възраст и насърчаване на правото на образование;

25. счита, че организациите на гражданското общество, които представляват или се застъпват за роми, трябва да имат подобър достъп до публично финансиране (включително фондове на ЕС) за разработване и изпълнение на политики за интегриране;

26. предлага да се координират по-ефективно наличните ресурси за насърчаване на интегрирането на ромите от различните финансови потоци. Подобен тематичен подход би бил неимоверно полезен за местните и регионалните власти със значително ромско население, за да се справят ефективно с новите предизвикателства, да предоставят ранни възможности за предотвратяване на изолацията им и да насърчават връзките с местните общности;

27. подчертава, че прилагането на уеднаквен модел политики спрямо ромите може да се окаже контрапродуктивно. По-продуктивни биха били политики, основаващи се на индивидуален подход, които насърчават, стимулират и възнаграждават индивидуалните инициативи, особено в областта на заетостта и самостоятелната заетост. Подобни инициативи биха могли, например, да бъдат насочени към систематично профилиране и обучение на отделни лица и семейства, подпомагане на новосъздадените предприятия и на образованието, отделяне на специално внимание на талантиви ромски студенти;

Децата и образованието: ключов фактор за интеграцията

28. отчита факта, че ромското население е младо: 35,7 % са под 15-годишна възраст, спрямо 15,7 % от населението на ЕС, като средната възраст сред ромите е 24 години, спрямо 40 в целия ЕС. По-голямата част от ромското население в трудоспособна възраст не разполага с образователен ценз, необходим за намирането на устойчиви работни места; това показва колко е важно да се инвестира в образованието на ромските деца, за да им се даде възможност да навлязат успешно на пазара на труда и да се интегрират в обществото;

29. счита, че за да се увенчае с успех една програма за интеграция, акцентът върху целенасоченото образование на мнозинството е също толкова важен, колкото и върху образованието на малцинствата;

30. изтъква отново необходимостта от по-цялостен подход към интеграцията и предлага да се работи за изграждане на основни умения за четене, писане и смятане у родителите като ключов фактор за развиването на тези умения при образоването на ромските деца, както при другите деца;

31. призовава за преустановяване на практиката на сегрегация и поставяне на ромските деца в училища за деца с когнитивни нарушения, както и на сегрегацията в обикновените училища;

32. счита, че практики на позитивна дискриминация трябва да се въвеждат с изключително голямо внимание и в ограничен мащаб, за да не се подкопават принципите на равните права и възможности;

33. смята, че трябва да се предприемат действия, които да насърчат обучението на учители и студенти за повишаване на толерантността им към ромите;

34. подчертава, че в училищата сегрегацията трябва да се избягва, а интегрираното образование да бъде превърнато в норма, за да се предотврати изключване и сегрегация от мнозинството. Самите роми трябва да играят активна роля в разрушаването на бариерите на враждебност посредством включването на родителите в образованието както на ранен, така и на по-късен етап.

35. смята, че за да се предотвратява маргинализацията и изключването на ромските деца е необходимо да се действа още от най-ранна възраст, като се осигуряват обучение и грижи за децата в предучилищна възраст;

36. счита, че назначаването на повече учители и помощник-учители роми може реално да намали етническото напрежение в училищата;
37. споделя опасението, че ромските деца са изложени на по-голям риск от по-сериозна и крайна бедност, отколкото всяка друга малцинствена група в Европа;
38. призовава държавите членки да възприемат ефективни стратегии за борба с детския труд, срещу принуждаването на малолетните да просят, практиката на принудителните бракове и браковете с малолетни, и за по-ефективна борба с трафика на хора;
39. припомня предходните си становища, посветени на ромите⁽⁵⁾, в които беше подчертана необходимостта от пълноценно участие на местните и регионалните власти и ромските общности в работата по националните политики за интеграция и срещу социалната изолация;

Роля и участие на местните и регионалните власти

40. изтъква отново, че местните и регионалните власти са равнището на управление с най-много отговорности за интегрирането на ромското население;
41. подчертава, че единствено утвърдени работни партньорства между всички заинтересовани страни, включително организациите на гражданското общество и местните и регионалните власти, могат да доведат до изготвяне на ефективни стратегии за интегриране на ромите. Застъпва виждането, че настоящият низходящ подход не води до удовлетворителен резултат;
42. счита, че миграцията на ромите променя характеристиките на ромското население и неговия опит със социалната изолация на местна почва и изисква различни модели на намеса за постигане на интеграция, затова една универсална стратегия едва ли би била успешна. Ето защо смята, че възприемането на по-децентрализиран подход би било по-ефективен начин за справяне с проблема;
43. препоръчва стратегиите за интегриране на ромите да бъдат съгласувани със стратегиите на ЕС за намаляване на бедността и социалното и икономическото изключване, а на регионално и местно равнище да бъдат изготвяни и осъществявани специални програми и инициативи в тази насока въз основа на конкретни и измерими цели;
44. изразява загриженост, че едва 20 държави членки са включили местните и регионалните власти в структуриран диалог за изпълнението на националните стратегии за интегриране на ромите; едва 12 държави членки са насърчили обмена на опит и сътрудничество сред местните власти и едва 15 държави членки са отпуснали ресурси на местните и регионалните власти за интегриране на ромите. Ето защо призовава правителствата на държавите членки да привличат по-активно местните и регионалните власти за участие в разработването на националните стратегии за интегриране на ромите;
45. подчертава необходимостта да се засилва борбата с дискриминацията и расизма спрямо ромите, като се повишава осведомеността както на националните граждански общества относно социалните и икономическите ползи от приобщаването на ромите, така и на самите роми относно техните права и задължения;
46. предлага всяка една схема или инициатива, ползваща се от публични субсидии, да включва санкции, като например загуба на финансови помощи. Санкции би трябвало да се налагат само при нарушаване на договорените модели на поведение или при нарушение на закона. Трябва да се насърчават усилията за намаляване на дългосрочната зависимост от държавата, като се повишава заетостта сред ромите и същевременно се работи за това доходите от платения труд да надвишават доходите от обезщетенията за безработица;
47. призовава Европейската комисия да оповести по-конкретни данни за участието на местните и регионалните власти в изпълнението на националните стратегии за интегриране на ромите;
48. призовава за определяне на точка за контакт с местните и регионалните власти във всяка държава членка за укрепване на диалога и осигуряване на участие;
49. призовава държавните органи да подпомагат и улесняват образователните и обучителните програми за възрастни, за да дадат възможност на ромското население да придобие специфичните умения, за които има търсене. Частният сектор трябва да участва в подготовката и управлението на такива обучителни програми. Така например договорите за сезонна работа могат да бъдат ефективен законен начин за осигуряване на работни места за ромското малцинство на свободните пазари;

⁽⁵⁾ „Рамка на ЕС за национални стратегии за интегриране на ромите до 2020 г.“ (CdR 247/2011 fin); „Социалната и икономическата интеграция на ромите в Европа“ (CdR 178/2010 fin).

50. изтъква отново колко е важно заделянето на подходящи финансови и човешки ресурси за местните власти, за да могат те да участват ефективно във всички фази на изпълнението на стратегиите за интегриране на ромите;

Субсидиарност и пропорционалност

51. в свое предходно становище⁽⁶⁾ КР направи следната оценка на спазването на принципите на субсидиарност и пропорционалност, залегнали в член 5 от Договора за Европейския съюз:

- предложението на Комисията съответства на принципа на субсидиарност, тъй като трансграничният характер на европейската ромска общност и общите аспекти, свързани със социалното изключване, с които тази общност се сблъсква в различни части на Европа, означават, че предложените действия могат да се осъществят по-добре на европейско равнище;
- с приетите мерки не се въвеждат нови правни инструменти, тъй като от една страна те попадат в обхвата на отворения метод на координация, а от друга — голяма част от тях се основават на вече действащи нормативни рамки, което е в съответствие с принципа на пропорционалност;

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ НА ПРОЕКТА НА ПРЕПОРЪКА (COM(2013) 460 final)

Изменение 1

Параграф 4.2

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Те следва да ангажират регионите, местните органи и местното гражданско общество в прегледа, управлението, прилагането и наблюдението на своите национални стратегии. Съответните заинтересовани страни следва да играят роля по отношение на споразуменията за партньорство и оперативните програми, съфинансирани от европейските структурни и инвестиционни фондове. Централните и местните органи следва да си сътрудничат постоянно при прилагането на стратегиите. За тази цел държавите членки следва да предоставят на местните публични органи достатъчно финансиране, за да се улесни прилагането на набори от целенасочени политики на местно равнище.	Те следва да ангажират регионите, местните органи и местното гражданско общество в прегледа, управлението, прилагането и наблюдението на своите национални стратегии. Съответните заинтересовани страни следва да играят роля по отношение на <u>изготвянето и изпълнението на</u> споразуменията за партньорство и оперативните програми, съфинансирани от европейските структурни и инвестиционни фондове. <u>Централните, националните, регионалните</u> и местните органи следва да си сътрудничат постоянно при прилагането на стратегиите. За тази цел държавите членки следва да предоставят на <u>регионалните и/или</u> местните публични органи достатъчно финансиране, за да се улесни прилагането на набори от целенасочени политики на <u>регионално и/или</u> местно равнище.

Изложение на мотивите

Изменение 2

Параграф 4.7

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Държавите членки следва да дадат на националните точки за контакт по въпросите на интегрирането на ромите съответен мандат, както и финансови и човешки ресурси, така че те да могат ефективно да координират междусекторното изпълнение и наблюдение на политиките за интегриране на ромите на национално и местно равнище. Държавите членки следва да гарантират, че националните точки за контакт по въпросите на интегрирането на ромите са консултирани по време на процеса на вземане на решения относно определянето, финансирането и прилагането на съответните политики. Националните бюра за контакт по въпросите на интегрирането на ромите следва да улеснят участието и включването на ромското гражданско общество в прилагането на националните стратегии за интегриране на ромите и местните планове за действие.	Държавите членки следва да дадат на националните точки за контакт по въпросите на интегрирането на ромите съответен мандат, както и финансови и човешки ресурси, така че те да могат ефективно да координират междусекторното изпълнение и наблюдение на политиките за интегриране на ромите на национално, <u>регионално</u> и местно равнище. Държавите членки следва да гарантират, че националните точки за контакт по въпросите на интегрирането на ромите са консултирани по време на процеса на вземане на решения относно определянето, финансирането и прилагането на съответните политики. Националните бюра за контакт по въпросите на интегрирането на ромите следва да улеснят участието и включването на ромското гражданско общество в прилагането на националните стратегии за интегриране на ромите и <u>регионалните и</u> местните планове за действие. <u>Националните бюра за контакт по въпросите на интегрирането на ромите трябва да са лесни за намиране, включително в интернет.</u>

Изложение на мотивите

⁽⁶⁾ CdR 247/2011 fin.

Изменение 3

Параграф 5.4

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
На тази основа Комисията ще наблюдава отблизо положението и три години след приемането на настоящата препоръка ще оцени необходимостта от преработката и актуализирането ѝ.	На тази основа Комисията ще наблюдава отблизо положението и <u>30 месеца</u> ~~три години~~ след приемането на настоящата препоръка ще оцени необходимостта от преработката и актуализирането ѝ.

Изложение на мотивите

Ако Европейската комисия разполага с една година, т.е. до юни 2016 г., за да направи оценка на изпълнението на препоръката, съществува риск евентуалните заключения да не бъдат включени в средносрочния преглед на разпоредбите за структурните фондове.

Брюксел, 28 ноември 2013 г.

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите — „Директива относно електронното фактуриране и цялостен електронен цикъл на обществените поръчки“

(2014/C 114/13)

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки относно директивата

1. отбелязва, че със своето Предложение за директива относно електронното фактуриране при обществените поръчки Комисията преследва следните цели: Европейският комитет по стандартизация (CEN) да изработи нов европейски стандарт за електронно фактуриране; държавите членки да гарантират, че възлагащите органи и възложителите не могат да отказват да приемат електронни фактури, които отговарят на този стандарт. В съответствие с предложението на Комисията разпоредбите следва да бъдат въведени най-късно 48 месеца след влизането в сила на директивата. Комитетът на регионите обаче предлага разпоредбите да бъдат въведени 30 месеца след публикуването на референтния номер на европейския стандарт в съответствие с член 3, параграф 2 от Директивата;
2. смята, че предложението трябва да се разглежда като важна стъпка в прехода към публична администрация без хартиени носители. Широко признатите ползи от електронното фактуриране накараха няколко държави — членки на ЕС да въведат изискване за подаването на електронни фактури при обществените поръчки в целия или част от публичния сектор. Такива инициативи обаче често се основават на национални стандарти, които не са оперативно съвместими помежду си;
3. отбелязва, че през последните години редица заинтересовани страни настояха за действия на европейско равнище за развитие на електронното фактуриране и дори предложиха задължителното му въвеждане. Така например в своята резолюция от 20 април 2012 г. Европейският парламент обърна внимание на разпокъсаността на пазара в резултат от националните разпоредби за електронното фактуриране и подчерта необходимостта от оперативно съвместими решения за електронно фактуриране, основаващи се на общи законови изисквания и технически стандарти;
4. вече ⁽¹⁾ изрази подкрепата си за електронния обмен на данни и използването на електронни средства в рамките на различните процедури за възлагане на обществени поръчки, макар че предвид различните условия и особено с оглед на малките предприятия, е необходимо да се предвиди адекватна времева рамка за подготовка;
5. счита за уместно процесът на фактуриране като заключителна част от процедурата за възлагане на обществена поръчка също да се извършва по електронен път, за да се постигне по-голяма ефективност и да се намалят административните разходи;
6. е на мнение, че предложението за директива може да допринесе за създаването на по-добри условия за оперативната съвместимост и функционирането на вътрешния пазар. То улеснява дейността на възлагащите органи и на възложителите, както и на техните доставчици и спомага за запазване на ниско равнище на разходите. Същевременно трябва да се отбележи, че днес трансграничната търговия не е голяма и в този смисъл съществува риск директивата да има непропорционално голямо финансово въздействие;
7. посочва, че предложението на Комисията за директива дава право на съответния европейски орган по стандартизация да изработи семантичен модел на данните във връзка с електронното фактуриране. По този начин в разглежданото предложение се делегира значителна степен на прещенка относно съдържанието на този европейски стандарт на орган, който не е законодателен. Приложимостта на стандарта, който предстои да бъде изработен, и евентуалната необходимост от приспособяване, както и свързаните с това разходи, могат да бъде оценени в пълна степен едва когато стане известно конкретното съдържание. Ето защо понастоящем не може да се прецени дали предложението съответства на принципа на пропорционалност;

⁽¹⁾ Комитетът на регионите вече публикува становище относно „Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно възлагането на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги“ (COM(2011) 895 final), както и относно „Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно обществените поръчки“ (COM(2011) 896 final).

8. приветства факта, че се предвижда и след изработването на общ европейски стандарт възлагащите органи и възложителите да могат да приемат електронни фактури, които отговарят на различни от него стандарти, както и фактури на хартиен носител, освен ако не е предвидено друго в националното законодателство. Това предлага гъвкавост както за възлагащите органи и възложителите, така и за доставчиците, които се придържат към други стандарти. Необходимостта възлагащите органи и възложителите, които вече са въвели електронно фактуриране в съответствие с определен стандарт, да трябва сега да преминат към общ стандарт, е свързана с допълнителни разходи както за възлагащите органи и възложителите, така и за доставчиците. Затова, в съзвучие с предложението за директива, Комитетът на регионите е на мнение, че вече съществуващите форми би трябвало да могат да продължат да се използват, докато в рамките на постепенен преход започне все по-широко да се прилага общ европейски стандарт. Разработването на общ семантичен модел на данните ще улесни и конвертирането между различните технически форми. Що се отнася до съдържанието, което съгласно националните разпоредби евентуално следва да фигурира във фактурите освен основното съдържание, в определени отрасли фактури с такова съдържание би трябвало да са допустими и в използваните досега форми, които често отговарят на тези специални изисквания;

9. посочва обаче, че е важно предложеният европейски стандарт да не пречи и да не затруднява възлагащите органи и възложителите, както и техните доставчици; Ще бъде много скъпо, ако от възлагащите органи и възложителите се изисква да разполагат с капацитет за приемане на електронни фактури във всички технически форми, които съответстват на семантичните модели на данните;

10. затова предлага в предложението за директива да се поясни на какви изисквания следва да отговарят възлагащите органи и възложителите. Наред с другото, те би трябвало да са задължени да приемат не всички съществуващи национални и признати технически форми, а само ограничена част от тях. По-скоро от възлагащите органи би следвало да се изисква да не могат да отказват да приемат електронни фактури, които се основават на европейския стандарт за семантичния модел на данните и на технически форми, които от своя страна се основават на международни стандарти на организации за стандартизация, признати от законодателството на ЕС (като CEN, ISO, UN/CEFACT и OASIS). В този контекст директивата може да се разглежда като хармонизиране на международните стандарти, но е необходимо да се гарантира, че основното съдържание на фактурите отговаря на европейските изисквания в съответствие с общите разпоредби и т.н.;

11. е на мнение, че разработването на семантичния модел на данните въз основа на моделите, които вече са налице в международните организации за стандартизация, както и ограничаването на разрешените технически формати ще допринесе за повишаване на оперативната съвместимост и същевременно за намаляване на разходите. Това създава единни условия за търговските оператори, които разработват добри решения на базата на стандарта;

12. подчертава освен това, че е много важно Комисията да помисли за насърчване на електронното фактуриране и в рамките на Споразумението относно държавните поръчки. По този начин би се гарантирало, че правилата действат в повечето страни — членки на СТО, включително и всички държави — членки на ЕС. Това е още една причина международните стандарти да залегнат в основата на предвидения от Комисията стандарт. Така той ще се превърне не само в европейски, но и в международен стандарт, който отговаря на европейските изисквания и потребности и ги съдържа, основава се на общи законови разпоредби и т.н.;

13. подчертава също така, че е важно да се има предвид вече започналата в областта на стандартизацията работа и по-специално работата на CEN, който определя изискванията към информацията в бизнес документите в областта на обществените поръчки и процедурата за обмен на такава информация между партньорите. Редица държави членки вече участват в тази дейност ⁽²⁾. Резултатите от тази работа би следвало и занапред да намират отражение в иницирираните от Комисията проекти като например e-SENS ⁽³⁾ и OpenPEPPOL ⁽⁴⁾;

14. смята, че е важно при разработването на сегашния стандарт или при продължаването на вече започналата работа да се следи този стандарт да бъде лесен за прилагане и да се тества, преди да бъде препоръчан. Освен това би било целесъобразно да се предвиди някаква форма на сертифициране, за да се установи дали фактурите, за които се смята, че се основават на стандарта, действително са в съответствие с него. Опитът на държавите членки, в които вече са в сила определени стандарти, показва, че са необходими някакви насоки, за да не трябва всеки възлагач орган или всеки възложител да обосновава защо дадена електронна фактура не може да бъде приета. Такава процедура би могла вероятно да се разработи в посочените по-горе признати международни организации по стандартизация;

⁽²⁾ (вж. www.cenbii.eu).

⁽³⁾ (вж. www.esens.eu).

⁽⁴⁾ (вж. www.peppol.eu).

15. обръща освен това внимание, че включването на местните и регионалните власти в разработването на стандарта е изключително важно, също както и включването на други публични администрации и институции, които се финансират от държавния бюджет;

16. отбелязва, че в текущите преговори по предложението за нов регламент относно защитата на данните е необходимо да се гарантира, че разпоредбите на този регламент подкрепят използването на коректно електронно фактуриране;

17. подчертава, че съгласно разпоредбите относно електронното фактуриране в съответствие с Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност, условие за електронното фактуриране е то да бъде приемливо за получателя. Както вече е изтъкнато в предложението за директива, това следва да се има предвид и при настоящите разпоредби;

18. отбелязва, че повечето възлагачи органи и възложители в момента нямат възможност да приемат и обработват електронни фактури. Поради това е на мнение, че адекватното предварително планиране преди влизането в сила на директивата е от много съществено значение. Освен това влизането в сила на директивата би следвало за бъде съобразено с момента, от който влизат в сила останалите електронни процедури за възлагане на обществени поръчки, които са част от пакета мерки за обществените поръчки. Комитетът счита, че би било целесъобразно директивата да влезе в сила известно време — напр. 30 месеца — след публикуването на стандарта от Комисията. По този начин се осигурява време за прилагането на съответния стандарт по отношение на софтуера и се гарантира, че възлагачите органи и възложителите ще имат достатъчно време, за да набавят тези подкрепящи стандарта системи. Държавите членки би трябвало да предоставят на възлагачите органи мерки за обучение и подкрепа, за да могат залегналите в предложението за директива разпоредби да бъдат въведени в зададения срок;

19. посочва, че вследствие на въвеждането на електронното фактуриране много възлагачи органи и възложители трябва да си осигурят съответни ИТ решения, като и да разширят като цяло познанията си в областта на обработката на електронни фактури. Ето защо мерките, необходими в различните държави членки, следва да обхващат и подкрепа при осигуряването на ИТ решения за получаването на електронни фактури, например под формата на централизирано рамково споразумение, на което публичните органи да могат да се позовават при възлагането на обществени поръчки или подкрепа при определянето на изискванията за създаване на собствени решения в областта на електронното фактуриране;

20. е на мнение, че освен подкрепящи мерки за обучение и др. в помощ на възлагачите органи и възложителите, е необходимо също да се предприемат и мерки за разширяване на уменията на предприятията и по-специално на малките и средните предприятия;

21. предвид факта, че целта на предложението за директива за решаване на проблеми на оперативната съвместимост при трансграничната търговия не може да бъде постигната удовлетворително от страна на държавите членки, ако действат самостоятелно, и като се има предвид, че предложението за директива е подходящият инструмент, смята, че предложението съответства на принципите на субсидиарност и пропорционалност;

22. подчертава, че КР направи електронното фактуриране при обществените поръчки един от петте приоритета в своята Работна програма в областта на субсидиарността за 2013 г. В този контекст той проведе консултация във връзка със субсидиарността с партньорите от Мрежата за наблюдение на субсидиарността и неговата експертна група по субсидиарността;

23. призовава самата Европейска комисия да служи за пример и да гарантира приемането на електронни фактури при възлагането на обществени поръчки в рамките на програмите на ЕС за финансиране;

Общи бележки относно съобщението

24. предвид факта, че повечето възлагачи органи и възложители понастоящем не извършват електронно фактуриране, приветства посочените в параграф 5.3 на предложението на Комисията важни мерки, една от целите на които е разработването на национални стратегии и подробни планове за действие за въвеждането на електронно фактуриране;

25. подчертава, че предприятията и най-вече МСП също трябва да разширяват своите умения в областта на електронното фактуриране. Възможно е също така в много държави членки да бъдат необходими и мерки за изграждане на инфраструктура. Поради това разглежда предложението на Комисията държавите членки да проучат възможността за използване на структурните фондове за финансиране на обучения (най-вече за МСП), за укрепване на административния капацитет и за създаване на съответната инфраструктура като начин за разрешаване на тези проблеми;

26. счита, че инфраструктурните въпроси са от съществено значение при прилагането на електронното фактуриране и затова е на мнение, че предложеното от Комисията в параграф 5.2 (4) разработване на инфраструктура за цялостен електронен цикъл при обществените поръчки (вкл. електронното фактуриране) да бъде финансирано и подкрепено чрез предложения Механизъм за свързване на Европа, ще допринесе за доброто функциониране на инфраструктурата за тези процедури. Предполага, че ще бъдат необходими и други инфраструктурни мерки, тъй като условията в различните държави членки силно се различават помежду си;

27. приветства също така намерението на Комисията да финансира проекти, които насърчават развитието на оперативни съвместими решения за електронно фактуриране в ЕС (e-SENS);

28. подкрепя предложението на Комисията за продължаване на работата на Многострания европейски форум по електронното фактуриране, но същевременно я призовава да гарантира, че местното и регионалното равнище ще бъдат представени в този форум.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

COM(2013) 449 final

Съображение 7

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Европейският стандарт за семантичен модел на данните от основната електронна фактура следва да се основава на съществуващите спецификации, включително по-специално онези, разработени от европейски или международни организации като CEN (CWA 16356 и CWA 16562), ISO (финансова фактура въз основа на методология ISO 20022) и UN/CEFACT (СН V. 2.0). Стандартът следва да не налага използването на електронни подписи. Този европейски стандарт следва да определи семантични елементи на данните, отнасящи се в частност до допълнителни данни за продавача и купувача, идентификатори на процеса, елементи на фактурата, подробни данни за позициите във фактурата, информация за доставките, банкова информация и условия. Той също следва да е съвместим със съществуващите стандарти за плащания, за да може да се извършва автоматична обработка на плащанията.</p>	<p>Европейският стандарт за семантичен модел на данните от основната електронна фактура следва да се основава на съществуващите спецификации, включително по-специално онези, разработени от европейски или международни организации като CEN (~~CWA 16356 и CWA 16562~~), ISO, (~~финансова фактура въз основа на методология ISO 20022~~) и UN/CEFACT (~~СН V. 2.0~~) и OASIS. Стандартът следва да не налага използването на електронни подписи. Този европейски стандарт следва да определи семантични елементи на данните, отнасящи се в частност до допълнителни данни за продавача и купувача, идентификатори на процеса, елементи на фактурата, подробни данни за позициите във фактурата, информация за доставките, банкова информация и условия. Той също следва да е съвместим със съществуващите стандарти за плащания, за да може да се извършва автоматична обработка на плащанията.</p>

Изложение на мотивите

В предложението на Комисията се говори за някои спецификации. Стандартите за фактуриране от време на време се променят, а не всички посочени стандарти се прилагат. Освен това не се упоменават някои международни стандарти, които днес се използват в редица държави членки. Затова е по-целесъобразно да се посочат спецификации за стандартите за фактуриране, разработени от европейски или международни организации като CEN, ISO, UN/CEFACT и OASIS. Последната организация въобще не се споменава в предложението на Комисията, въпреки че се занимава с т.нар. фактически стандарти, които днес се прилагат от публичния сектор в няколко държави членки.

Изменение 2

Член 4

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p align="center">Електронни фактури, отговарящи на европейския стандарт</p> <p>Държавите членки гарантират, че възлагащите органи и възложителите не отказват да получават електронни фактури, които отговарят на европейския стандарт, чийто референтен номер е публикуван в съответствие с член 3, параграф 2.</p>	<p align="center">Електронни фактури, отговарящи на европейския стандарт</p> <p>Държавите членки гарантират, че възлагащите органи и възложителите не отказват да получават електронни фактури, които отговарят на европейския стандарт, чийто референтен номер е публикуван в съответствие с член 3, параграф 2, и се основават на <u>технически форми, разработени от международни организации по стандартизация, признати от законодателството на ЕС.</u></p>

Изложение на мотивите

Ще бъде много скъпо, ако от възлагащите органи и възложителите се изисква да приемат електронни фактури във всички технически форми, които съответстват на семантичния модел на данните. Една възможност за ограничаване на броя на формите може да бъде изискването електронните фактурирания да съответстват на европейския стандарт за семантичния модел на данните от основната електронна фактура и да се основават на техническа форма (синтактична), определена от признати от ЕС организации за стандартизация като CEN, UN/CEFACT, ISO и OASIS.

Изменение 3

Член 6

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p align="center">Транспониране</p> <p>Държавите членки въвеждат в сила закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за спазване на настоящата директива, най-късно 48 месеца след влизането ѝ в сила. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.</p> <p>Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.</p> <p>Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.</p>	<p align="center">Транспониране</p> <p><u>Държавите членки работят активно за това възлагащите органи и възложителите да бъдат в състояние да получават електронни фактури, които отговарят на европейския стандарт, чийто референтен номер е публикуван в съответствие с член 3, параграф 2 на настоящата директива и се основават на технически форми, основани на европейски и международни стандарти.</u></p> <p>Държавите членки въвеждат в сила законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива, в срок ~~до~~ <u>48</u> 30 месеца <u>след публикуването от страна на Комисията на референтния номер на европейския стандарт в съответствие с член 3, параграф 2 влизането ѝ в сила.</u> Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.</p> <p>Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.</p> <p>Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.</p>

Изложение на мотивите

По-целесъобразно е моментът на влизането в сила да бъде обвързан с известен период след публикуването на референтния номер на стандарта от страна на Комисията. Това би оставило време за прилагане на ИТ решения и за изпитване на стандарта и би позволило на възлагащите органи и възложителите да намерят решения, основаващи се на стандарта. 30 месеца след публикуването на стандарта от страна на Комисията, в съответствие с член 3, параграф 2, биха били подходящ срок. Важно е също така държавите членки да окажат на възлагащите органи и възложителите необходимото съдействие, за да подобрят уменията си във връзка с електронното фактуриране, а и евентуално да въведат ИТ решения за приемането и обработката на електронни фактури. Съответните действия би следвало да обхващат също и обучения за предприятия и по-специално за МСП. Предложеният текст създава по-добра основа за това приемането на електронни фактури да става в съответствие с определения стандарт и в рамките на предложените срокове.

Брюксел, 28 ноември 2013 г.

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите — Укрепване на сътрудничеството между публичните служби по заетостта

(2014/C 114/14)

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ**КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ**

1. подкрепя категорично предложението на Европейската комисия за укрепване и придаване на официална форма на сътрудничеството между публичните служби по заетостта (ПСЗ), което, като подобри ефективността на ПСЗ, би допринесло за постигането на заложената в член 3 от Договора от Лисабон цел за насърчаване на пълната заетост, за справяне с младежката безработица и за изпълнение на целите за заетостта, поставени в стратегията „Европа 2020“;
2. подчертава факта, че член 29 от Хартата на основните права гласи, че „всеки има право на достъп до безплатна услуга за намиране на работа“, и поради това изразява изненада от липсата на позоваване на тази разпоредба в представеното от Европейската комисия предложение за решение;
3. припомня, че публичните служби по заетостта предоставят услуга от общ икономически интерес и в този смисъл се уреждат съгласно член 14 от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и съгласно член 36 от Хартата за основните права;
4. подчертава, че ПСЗ в държавите членки са много разнообразни по отношение на структура, модел на работа, дейности и факта, че работят при различни условия на пазара на труда и имат различни по мащаб ресурси;
5. подкрепя ангажиментите, поети от участниците в конференцията за младежката заетост, проведена на 3 юли в Берлин, а именно поетия от представителите на европейските ПСЗ ангажимент да играят централна роля за насърчаване на младежката заетост в Европа, да повишават ефективността си и да подобряват сътрудничеството с другите заинтересовани участници;

Досегашна работа на трезтата от ПСЗ

6. отбелязва, че от 1997 г. съществува неформална консултативна мрежа на европейските ПСЗ с работни групи по теми като „Нови умения за нови работни места“ и „Ефективност на ПСЗ“, програма за взаимно обучение и диалог между публичните служби по заетостта;
7. потвърждава, че мрежата допринася значително за изготвянето на политиката на равнището на ЕС, като предоставя експертно мнение по въпроси като гъвкавата сигурност, ролята на ПСЗ за „извличане на ползи от преходите“ и гаранцията за младежта;
8. отбелязва, че тази мрежа е много полезен, разходоэффективен форум за обмяна на най-добри практики между ПСЗ и е източник на значителни възможности за взаимно обучение и иновации по широк кръг от въпроси като цифрови услуги и създаване на потребителски профили;
9. признава, че наученото от мрежата подобрява работата и услугите по места в някои от държавите членки;

Необходимост от укрепване на трезтата чрез правно основание

10. подчертава, че с това законодателно предложение се създава мрежа от ПСЗ с цел разширяване, укрепване и консолидиране на текущите инициативи, за да се повиши още повече ефективността на ПСЗ и работата им на пазара на труда;
11. подчертава, че предложението за решение, представено от Комисията, е в рамките на правомощията за координация и оказване на подкрепа, така както са дефинирани в член 149 от Договора за функционирането на Европейския съюз, и поради това е в съответствие с принципа на субсидиарност;
12. смята, че с предложението се осигурява на мрежата по-видимо присъствие, легитимност и политически мандат, но според него тя би трябвало и занапред да има само консултативна роля;
13. смята, че този законодателен акт ще осигури на ПСЗ по-голяма ангажираност с мрежата и повече възможности да действат в унисон, когато е необходимо;

14. обръща внимание на факта, че не всички ПСЗ участват в мрежата в еднаква степен, което вреди на качеството на крайния резултат от дейността ѝ и отслабва политическата реакция на мрежата;
15. смята, че даването на официална форма на мрежата ще гарантира участието на всички държави членки в нея и ще наложи систематичното предоставяне на данни за това как те осъществяват промени в съзвучие с решенията на ЕС, като по този начин ще позволи да се установят незадоволителните резултати и свързаните с тях структурни проблеми;
16. подчертава, че за осъществяването на схемата „Гаранции за младежта“ е изключително важно да има ефективни ПСЗ, както и всички ПСЗ да разполагат със задълбочени познания за структурата на младежката безработица, силните и слабите страни на младежите, възможностите за работа и конкретните изисквания за работните места;
17. заявява, че ресорът на мрежата трябва да бъде много ясно определен, за да се избегне дублиране на нейната работа, например с тази на Комитета по заетостта (EMCO) и неговите подгрупи, а също и с други групи като Европейската мрежа за разработване на политики за професионално ориентиране през целия живот и Европейските служби по заетостта (EURES), но също така смята, че подобрената мрежа би трябвало да се стреми да постига синергии с тези групи, когато е подходящо;
18. подчертава, че резултатите от работата на укрепената мрежа би трябвало да се използват при изготвянето на политиката по заетостта на равнището на ЕС, особено от EMCO и от Съвета по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси (EPSCO);
19. признава, че нарастващата сложност на ситуацията на пазарите на труда изисква укрепената мрежа да отразява по-тясно сътрудничество и партньорство със социалните партньори и други публични, частни и нестопански заинтересовани участници;

Сравнителен анализ/възприемане на добрия опит

20. изразява съгласие, че съществува възможност за провеждане на повече сравнителни анализи, които са необходимо условие за възприемане на добрия опит, но смята, че това трябва да се прави внимателно, като се отчитат изцяло националните и регионалните различия;
21. отбелязва, че предложението на Комисията в съответствие с член 8 ще даде правомощия на Комисията да приема делегирани актове за изпълнение на инициативи за сравнителен анализ и обмен на знания. Във връзка с това Комитетът на регионите посочва, че на местните и регионалните власти не бива да се налага значителна административна тежест чрез делегирани актове;
22. смята, че целта не би трябвало да бъде създаването на класация или предварително зададени цели, а да се улеснява ученето въз основа на споделена методология. Съгласно член 14 от ДФЕС националните и/или регионалните и местните публични власти единствено носят отговорността за оценяване на своите ПСЗ въз основа на набор от количествени и качествени показатели;
23. подчертава, че в работата по изготвяне на сравнителни анализи/възприемане на добрия опит ударението би трябвало да се поставя върху качеството, а не върху количеството;
24. призовава резултатите от работата на мрежата да се опират на строги независими научни изследвания с помощта на най-добрите налични данни;
25. предлага новото законодателство да предоставя възможност за по-нататъшно разработване на присъствието на мрежата в интернет, за да може да се разшири информацията за дейността ѝ и да се привлекат заинтересовани участници;
26. заявява, че един от резултатите от работата на укрепената мрежа ще бъде по-големият капацитет за работа по холистичен начин, обхващащ основните компетенции на ПСЗ и тясно свързаните области като стажове, обучение за създаване на предприятия и предприемачество. Би трябвало да се подчертае значението и ефективността на финансирането от ЕС в тези области;

Местно и регионално измерение

27. подчертава, че в някои държави членки местните и регионалните власти отговарят за ПСЗ с децентрализирани структури и вземане на решения, а в много други отговарят за дейности като схеми за стажуване, съчетаване и предвиждане на търсенето на умения, обучения, субсидиране на заетостта, които са много тясно свързани с основната работа на ПСЗ или в някои държави членки са част от ресора на ПСЗ;

28. заявява, че добрите и най-добрите практики често се срещат на местно и регионално равнище, затова е наложително да се признае значението на работата, която се извършва на това равнище. Мрежата би трябвало да отчита най-добрите практики и да ги разпространява;

29. отбелязва, че често местното и регионалното равнище е най-близо до търсещите работа и до повечето работодатели и че пазарът на труда е предимно местен пазар;

30. призовава представителите на държавите членки да положат максимални усилия мнението и опитът на местните и регионалните ПСЗ да се използват в дейностите на мрежата, а местните и регионалните ПСЗ да бъдат напълно информирани за работата ѝ. Важно е да не се забравя, че представителите на държавите членки имат и задачата да осигурят възможност за изразяване в мрежата на становищата и опита на местните и регионалните участници, които работят с търсещите работа, и да предвидят съответна структура в рамките на диалога с местните и регионалните ПСЗ;

31. настоява в мрежата да бъде включен като наблюдател представител, определен от КР, за да се гарантира, че мрежата отразява мнението, опита и практиките на местното и регионалното равнище.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Преамбюл

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 149 от него,	като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално членове 149 и 14 от него, <u>като взеха предвид Хартата на основните права и по-специално членове 29 и 36 от нея.</u>

Изложение на мотивите

Това изменение произтича от параграфи 2 и 3.

Изменение 2

Съображение 8

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Мрежата на ПСЗ следва да задълбочи сътрудничеството между нейните членове, да разработи съвместни инициативи, насочени към обмена на информация и най-добри практики във всички области на компетентност на ПСЗ, да извършва сравнителен анализ и да провежда консултации, както и да насърчава новаторските подходи при предоставянето на услуги в областта на заетостта. Благодарение на създаването на тази мрежа ще стане възможно извършването на ориентирано към ефективността подробно сравнение на всички ПСЗ на базата на конкретни факти, което ще доведе до идентифицирането на най-добрите практики. На базата на тези резултати членовете на мрежата следва да са в състояние да повлияят на процеса на проектиране и предоставяне на услуги в областта на заетостта в рамките на техните специфични отговорности. Инициативите, осъществявани в рамките на мрежата, следва да подобрят ефективността на ПСЗ и да дадат възможност за по-ефективно изразходване на обществените средства.	Мрежата на ПСЗ следва да задълбочи сътрудничеството между нейните членове, да разработи съвместни инициативи, насочени към обмена на информация и най-добри практики във всички области на компетентност на ПСЗ, да извършва сравнителен анализ и да провежда консултации, както и да насърчава новаторските подходи при предоставянето на услуги в областта на заетостта. ~~Благодарение на създаването на тази мрежа ще стане възможно извършването на ориентирано към ефективността подробно сравнение на всички ПСЗ на базата на конкретни факти, което ще доведе до идентифицирането на най-добрите практики. На базата на тези резултати членовете на мрежата следва да са в състояние да повлияят на процеса на проектиране и предоставяне на услуги в областта на заетостта в рамките на техните специфични отговорности. Инициативите, осъществявани в рамките на мрежата, следва да подобрят ефективността на ПСЗ и да дадат възможност за~~ <u>гарантират</u> по-ефективно изразходване на обществените средства.

Изложение на мотивите

Текстът, предложен от Комисията в съображение 8, в голямата си част е ненужен, тъй като повтаря текста на съображение 4. Първото и последното изречение обаче изразяват стегнато каква би трябвало да бъде целта на мрежата и как да работи тя.

Изменение 3

Член 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>На равнището на ЕС се създава мрежа на публичните служби по заетостта (ПСЗ), наричана по-долу „мрежата“, за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г.</p> <p>Мрежата ще осъществява инициативите, определени в член 3.</p> <p>Мрежата включва:</p> <p>(а) публичните служби по заетостта, определени от държавите членки, и</p> <p>(б) Комисията.</p> <p>Държавите членки с регионални автономни публични служби по заетостта гарантират, че те са адекватно представени в специфичните инициативи на мрежата.</p>	<p>На равнището на ЕС се създава мрежа на публичните служби по заетостта (ПСЗ), наричана по-долу „мрежата“, за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г.</p> <p>Мрежата ще осъществява инициативите, определени в член 3.</p> <p>Мрежата включва:</p> <p>(а) публичните служби по заетостта, определени от държавите членки, и</p> <p>(б) Комисията.</p> <p>Държавите членки с регионални автономни <u>и децентрализирани или местни</u> публични служби по заетостта <u>са длъжни да</u> гарантират, че тези <u>служби</u> са адекватно представени в специфичните инициативи на мрежата.</p>

Изложение на мотивите

Целта на изменението е да се гарантира, че там, където ПСЗ са отчасти или изцяло децентрализирани, мрежата има правното задължение да гарантира адекватното отразяване на тези услуги в своите инициативи.

Изменение 4

Член 2

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Цели	Цели
<p>Предвидената с тази мрежа насърчителна мярка допринася за:</p> <p>а) изпълнението на стратегията „Европа 2020“ за работни места и интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж, и на нейните водещи цели, особено тези, свързани със заетостта;</p> <p>б) по-доброто функциониране на пазарите на труда в ЕС;</p> <p>в) по-добрата интеграция на пазарите на труда;</p> <p>г) повишаването на географската и професионалната мобилност;</p> <p>д) борбата със социалното изключване и интегрирането на лицата, изключени от пазара на труда.</p>	<p>Предвидената с тази мрежа насърчителна мярка допринася за:</p> <p>а) изпълнението на стратегията „Европа 2020“ за работни места и интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж, и на нейните водещи цели, особено тези, свързани със заетостта;</p> <p>б) <u>насърчаване на качествена и устойчива заетост;</u></p> <p>в) по-доброто функциониране на пазарите на труда в ЕС;</p> <p>г) по-добрата интеграция на пазарите на труда;</p> <p>д) повишаването на географската и професионалната мобилност <u>без нелоялна конкуренция между работниците, при спазване на съответното законодателство на Съюза;</u></p> <p>д) борбата със социалното изключване и интегрирането на лицата, изключени от пазара на труда.</p>

Изложение на мотивите

Предложеното изменение не се нуждае от обяснение.

Изменение 5

Член 4

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Сътрудничество	Сътрудничество
1. Мрежата си сътрудничи със заинтересованите страни на пазара на труда, включително с останалите доставчици на услуги в областта на заетостта, като ги включва в съответните дейности и срещи на мрежата и обмена с тях информация и данни.	1. Мрежата си сътрудничи със заинтересованите страни на пазара на труда, включително с останалите доставчици на услуги в областта на заетостта, като ги включва в съответните дейности и срещи на мрежата и обмена с тях информация и данни. 2. <u>Мрежата ще осигури статут на наблюдател на представител, определен от Комитета на регионите.</u>

Изложение на мотивите

Както и при предишното изменение, добавянето на този текст е важно, тъй като отразява факта, че в много държави членки местните и регионалните власти отговарят изцяло за ПСЗ или за дейности като обучения, насочване, консултации, субсидиране на заетостта, предвиждане на търсенето на умения и др., които са много тясно свързани с работата на ПСЗ (или в ресора на ПСЗ в някои държави членки);

Изменение 6

Член 7

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 8 във връзка с обща рамка за изпълнение на инициативите за сравнителен анализ и обмен на знания, определени в член 3, параграф 1, включително методологията, основните количествени и качествени показатели за оценка на ефективността на ПСЗ, инструментите за учене на интегрираната програма за обмен на знания и условията за участие в тези инициативи.	На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 8 във връзка с обща рамка за изпълнение на инициативите за сравнителен анализ и обмен на знания, определени в член 3, параграф 1, включително методологията, основните количествени и качествени показатели за оценка на <u>ефективността работата</u> на ПСЗ, инструментите за учене на интегрираната програма за обмен на знания и условията за участие в тези инициативи.

Изложение на мотивите

Терминологична поправка в съответствие с параграф 21.

Брюксел, 28 ноември 2013 г.

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите — Пакет „Интелигентни граници“

(2014/С 114/15)

I. ОБЩИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки

1. приветства неотдавнашното приемане на пакета „Управление на Шенгенското пространство“, съставен от новия механизъм за оценка на прилагането на достиженията на правото от Шенген ⁽¹⁾ и от общите правила за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници при извънредни обстоятелства ⁽²⁾;
2. признава, че гладкото функциониране на Шенгенското пространство зависи от взаимното доверие и способността на държавите членки да контролират външните граници в съответствие с общите правила;
3. счита за положителна стъпка въвеждането на обща отговорност на държавите членки и на Комисията в контекста на новия механизъм за оценка на Шенген, като по този начин го отдалечава от един изцяло междуправителствен режим, което може да спомогне за преодоляване на недостатъците и засилване на взаимното доверие, както и за покриване на всички аспекти на достиженията на правото от Шенген, в това число и на липсата на контрол по вътрешните граници, така че да се избегне нелегален контрол, който е в ущърб на принципа на свободно движение на хората;
4. подчертава, че всяко повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници трябва да бъде координирано на равнището на ЕС, за да се избегнат едностранни решения, които застрашават пълната свобода на движение на хора в пространство без вътрешни граници;
5. счита, че наличието на миграционни потоци на външните граници не представлява само по себе си заплаха за вътрешната сигурност или обществения ред, която да оправдава повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници;
6. припомня, че принципът на европейска солидарност изисква, при натиск по външните граници на която и да е държава членка, да бъдат мобилизирани всички национални и европейски мерки за техническа и финансова помощ, както и подкрепата от страна на органите на ЕС като Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите членки на Европейския съюз (Frontex) и Европейската служба за подкрепа в областта на убежището (EASO);
7. приветства мерките, които осигуряват по-строг граничен контрол и по-добро правоприлагане, допринасят за борбата срещу терористичните актове и други тежки престъпления и намаляват незаконната миграция;
8. поради това смята, че временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници в отговор на сериозни и трайни слабости при контрола на външните граници трябва да бъде обект на обективна оценка и да бъде разрешавано само като крайна мярка;
9. призовава да се осигури пълното участие на местните и регионалните власти при идентифицирането и оценката на сериозните и трайните слабости при контрола на външните граници, за да се гарантира, че всяка промяна на контрола по вътрешните граници ще бъде резултат от правилна оценка на ситуацията на място, основаваща се на различни източници на информация и на приноса на различни заинтересовани страни;
10. признава значението на контрола по външните граници на ЕС като форма за гарантиране не само на сигурността, но и на мобилността в рамките на ЕС ⁽³⁾;
11. приветства неотдавнашното приемане на Европейската система за наблюдение на границите (EUROSUR), която представлява механизъм за засилване на контрола по външните граници чрез обмен на оперативна информация и сътрудничество между националните власти за контрол на външните морски и сухоземни граници и сътрудничество с Frontex; подчертава, че предотвратяването на загубата на човешки живот в морето трябва да бъде основната цел на този механизъм, в допълнение към ролята му за откриване на нелегални имигранти и засилване на вътрешната сигурност чрез превенция на трансграничната престъпност като трафик на хора и наркотици;

⁽¹⁾ COM(2011) 559 final.

⁽²⁾ COM(2011) 560 final.

⁽³⁾ Вж. Становище на Комитета на регионите относно „Програмата от Стокхолм“, докладчик Anna Terrón i Cusi, ОВ С 79, 27.3.2010 г., параграф 52.

12. въпреки това предупреждава, че тази система не бива да накърнява защитата на човешките права, нито да има предимство пред правото на търсене на убежище или на закрила срещу връщането, гарантирани в член 18 и член 19, параграф 2 от Хартата на основните права ⁽⁴⁾;

13. изразява безпокойство от тенденциите за връщане на дискреционните правомощия във вече „европеизирани“ сфери като свободното движение и по-специално от неотдавнашното предложение на някои държави членки за въвеждане на големи възможности за ограничаване на правото на свободно движение, което е основен елемент на гражданството в Съюза;

14. заявява отново, че свободното движение на хора в пространство без вътрешни граници е един от основните принципи на ЕС и едно от неговите най-осезаеми и значителни предимства за гражданите, което не трябва да се поставя под въпрос;

15. счита, че пакетът „Интелигентни граници“, включващ предложения за регламент за създаване на „Система за влизане/излизане“ (EES) за регистриране на влизането и излизането на граждани на трети страни на територията на Европейския съюз ⁽⁵⁾, създаване на Програма за регистрирани пътници (RTP) ⁽⁶⁾, както и изменение на Кодекса на шенгенските граници с цел прилагане на двете системи ⁽⁷⁾, трябва да бъде оценен в общия контекст на функционирането на пространството на свобода, сигурност и правосъдие;

II. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

Конкретни бележки относно пакета „Интелигентни граници“

16. признава важността на новите технологии за гарантиране на ефикасното управление на границите и за справяне със значителното увеличаване на броя на пътниците по външните граници, като в същото време се гарантира сигурността на техния контрол, както вече се случва в редица държави членки;

17. отбелязва, че с EES се цели настоящата система за ръчно поставяне на печати в паспорта при влизане и излизане да се замени с електронен регистър с датите и местата на влизане и излизане на граждани на трети страни, допуснати за кратък престой в Шенгенското пространство (до три месеца), който позволява автоматично изчисляване на разрешения престой;

18. приветства изключително позитивната цел на RTP да се улесни преминаването на външните граници на граждани на трети страни, които пътуват често и които са били обект на предварителен контрол по отношение на сигурността и документите, посредством преминаването към автоматизирани системи за граничен контрол, улесняващи влизането в европейското пространство на често пътуващи добросъвестни граждани;

Бележки относно въздействието на пакета „Интелигентни граници“ върху основните права

19. припомня своето безпокойство относно въвеждането на EES и възможното отражение върху основните права, особено в областта на защитата на личните данни ⁽⁸⁾;

20. признава, че събирането на значително количество лични данни, в това число биометрични, създава особено напрежение между тези системи и основните права и по-специално по отношение на неприкосновеността на личния живот и защитата на личните данни, което налага стриктно ограничаване на тяхната цел и специален контрол на необходимостта и пропорционалността на тяхната употреба;

⁽⁴⁾ В този смисъл вж. Становище на Комитета на регионите относно „Глобалният подход към миграцията и мобилността“, докладчик г-н Nichi Vendola.

⁽⁵⁾ COM(2013) 95 final.

⁽⁶⁾ COM(2013) 97 final.

⁽⁷⁾ COM(2013) 96 final.

⁽⁸⁾ Становище на Комитета на регионите относно „Стокхолмската програма: предизвикателства и възможности за една нова многогодишна програма за пространството на свобода, сигурност и правосъдие на Европейския съюз“, ОВ С 79, 27.3.2010 г. параграф 56.

21. припомня своята подкрепа за високо ниво на защита на личните данни и безпокойството си относно експоненциалния ръст на цифровата информация за гражданите вследствие на развитието на информационните и комуникационните технологии⁽⁹⁾;

22. предупреждава, че от гледна точка на принципа на недискриминация и защита на личните данни предлаганите системи дават основание за сериозни безпокойства, дължащи се на тяхното въздействие върху основните права и по-специално върху тези на гражданите на трети страни и на търсещите убежище, които се опитват да влязат на територията на ЕС;

Бележки относно добавената стойност, необходимостта и пропорционалността на пакета „Интелигентни граници“

23. счита, че фактът, че и двете системи на пакета „Интелигентни граници“ ще наложат събиране на голям обем от данни, в това число и на биометрични, налага изчерпателно демонстриране на необходимостта от тези данни, тяхната законност и пропорционалност, както и че целите на системите не могат да се достигнат с по-евтини и по-малко засягащи личния живот системи;

24. отбелязва становището на Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД), който критикува и поставя под въпрос нуждата от пакета „Интелигентни граници“ и неговата пропорционалност, тъй като не съществуват достоверни факти, които да оправдават необходимостта от нови системи. По-конкретно ЕНОЗД счита, че EES е вмешателство в правото на неприкосновеност на личния живот, а и че е под въпрос ефективността на разходите както във финансов аспект, така и по отношение на основните права⁽¹⁰⁾;

25. отбелязва, че Европейският парламент, работната група по член 29 и по-голямата част от представителите на гражданското общество също изразяват съмнение относно необходимостта от EES и нейната добавена стойност⁽¹¹⁾;

26. признава, че въпросите за необходимостта и пропорционалността при създаването по-специално на EES са спорни, тъй като не съществуват необорими доказателства за нейната ефективност за постигането на предложените цели за ефикасен контрол на границите, борба с нелегалната имиграция и засилване на борбата с тежките форми на организирана престъпност;

27. отбелязва, че основната цел на EES е да идентифицира гражданите на трети държави, които влизат законно в Шенгенското пространство със или без виза за краткосрочен престой и превишават разрешен срок на престой. За целта системата изчислява електронно разрешен срок на престой и сигнализира на националните власти за лицата, които са го превишили, като по този начин допринася за задържането и връщането на имигранти с нелегален статут;

28. смята, че добавената стойност на EES за постигането на тази цел не е очевидна, тъй като предупреждението за нелегалния престой се основава на предположението, че лицата, които влизат с виза за краткосрочен престой или без виза, се оказват безусловно задължени да напуснат територията на ЕС в срок от максимум три месеца, без да се отчетат някои специални обстоятелства като подадена молба за предоставяне на убежище или узаконяване на престоя в съответствие с националното законодателство;

29. отбелязва, че е дори още по-наложително да се анализира необходимостта и пропорционалността на EES, защото, при положение че не съществува задържане за незаконно пребиваване, системата ще позволява единствено да се задържат незаконните имигранти при напускането им на Шенгенското пространство, което ще превърне EES в „изключително скъп механизъм за събиране на статистически данни за миграцията“⁽¹²⁾;

30. отбелязва, че EES не може да открива онези имигранти, които узаконяват престоя си съгласно законодателството за предоставяне на убежище или националните норми относно имиграцията. Тези лица са изложени на риск от незаконно задържане вследствие на сигнал на EES, основан на автоматично изчисление на периода на пребиваване, който не може да отчита този вид обстоятелства;

⁽⁹⁾ Становище на Комитета на регионите относно „Стокхолмската програма: предизвикателства и възможности за една нова многогодишна програма за пространството на свобода, сигурност и правосъдие на Европейския съюз“, ОВ С 79, 27.3.2010 г., стр. 37.

⁽¹⁰⁾ Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните от 18 юли 2013 г., публикувано в https://secure.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2013/13-07-18_Smart_borders_EN.pdf. Вж. също Европейски надзорен орган по защита на данните (2008 г.), Предварителни бележки относно предложението за пакет „Интелигентни граници“, 3 март 2008 г., стр. 4, публикувани в <http://www.edps.europa.eu>. Вж. също становище на ЕНОЗД относно Програмата от Стокхолм, ОВ С 276 от 17.11.2009 г., параграф 71.

⁽¹¹⁾ Работен документ на Комисията „Оценка на въздействието от предложението за регламента за създаване на Система за влизане/излизане (EES)“, SWD(2013) 47 final, Брюксел, 28.2.2013 г.

⁽¹²⁾ Bigo, Didier, Carrera, Sergio et al (2012 г.), „Evaluating current and forthcoming proposals on JHA data bases and a smart borders system at EU external borders“ („Оценка на настоящите и бъдещите предложения относно базата данни по въпросите, свързани с правосъдие и вътрешни работи (ПВР), и системата за интелигентни граници по външните граници на ЕС“), изследване, подготвено за Европейския парламент, стр. 37.

31. счита също така, че към EES могат да се отправят и възражения по отношение на бързината на контрола, тъй като системата налага събирането на голям брой буквено-цифрови и биометрични данни. По този начин ще се увеличи времето за чакане на пътниците на контролно-пропускателните пунктове и това ще окаже отрицателен ефект върху трансграничната мобилност, като този проблем няма да може да се компенсира ефективно от RTP. Може да се постави също въпросът дали свързаните с RTP разходи са пропорционални на малкия брой лица, които според Комисията ще се възползват от нея всяка година (5 милиона или 0,7% от общия брой лица, които се очаква да пресекат външните граници в рамките на една година — приблизително 700 милиона) ⁽¹³⁾. Съществуването в някои държави на програми за често пътуващи пътници — доказва, че програмата може да се реализира и без EES. Различни държави членки вече разработват автоматизирани системи за контрол на граждани на ЕС, притежаващи паспорти с биометрични данни;

32. отбелязва, че въпросите, свързани с пропорционалността и законността на тези системи, трябва да се разгледат също така и във връзка с високите им разходи, оценени на 1,1 милиарда евро, които ще бъдат покрити от фонда за „Вътрешна сигурност“, за който за периода 2014–2020 г. са предвидени 4,6 милиарда евро. Припомня, че тази сума е много по-висока от предвидената от Комисията през 2008 г. и освен това може да се окаже недостатъчна, както отбеляза ЕНОЗД ⁽¹⁴⁾;

33. още веднъж изразява съмнения дали значителните инвестиции в контрола на границите са най-удачната форма за успешна борба с нелегалната имиграция в дългосрочен план ⁽¹⁵⁾;

34. отбелязва, че в анализа на съотношението разходи — полза трябва да се отчетат и високите разходи и административната тежест, които тези системи могат да имат за държавите членки, предвид намаления брой пътници, преминаващи през външните граници;

Ролята на регионите и на органите на местната власт при постепенното въвеждане на интегрирана система за управление на границите

35. счита, че съгласуваността на един европейски подход към контрола на външните граници предполага участието на различните равнища и представлява поредица от предизвикателства пред отговорните за границите национални власти, които работят в сътрудничество с различни местни и регионални заинтересовани страни;

36. изразява съжаление, че многостепенното управление не е отчетено в достатъчна степен в политическите дебати в ЕС относно Шенгенското пространство, тъй като правилното прилагане на принципа на субсидиарност налага участниците на местно и регионално равнище да бъдат по-систематично интегрирани;

37. настоява за по-голямо участие на местните и регионалните власти, както и на Комитета на регионите, с цел да се гарантира използването на подход „отдолу-нагоре“ в тази сфера, който да спомогне за това да се осигури отчитане на опита и проблемите на местните и регионалните власти по време на различните етапи на процеса на вземане на решения в ЕС, и по-специално във връзка с повторното въвеждане на контрол по вътрешните граници, ефективността и добавената стойност на финансирането на ЕС и многостепенното управление в рамките на пакета „Интелигентни граници“;

38. призовава лицата, които отговарят за прилагането на Кодекса на шенгенските граници на местно равнище, да насърчават провеждането на обучителни дейности и информационни кампании във връзка с европейското законодателство в областта на правата на гражданите и контрола на границите с цел ангажиране на местните и регионалните власти и на основните заинтересовани страни, работещи по места, насърчаване на взаимното доверие и избягване на отрицателните въздействия върху пространството на свободно движение и основните права;

39. припомня, че местните и регионалните власти могат да изпълняват важна роля за насърчаване на защитата на основните права на различни равнища ⁽¹⁶⁾, в това число по външните и вътрешните граници на ЕС;

40. отбелязва, че средствата на ЕС, предназначени за управлението на външните граници, се насочват предимно към сигурността, като се пренебрегва въпросът за основните права, и затова призовава да се повиши ролята на органите на местните и регионалните власти при определянето на бюджетните приоритети на ЕС в областта на управлението на границите и финансирането на политиките по предоставяне на убежище и имиграцията, като по този начин се гарантира, че финансовите средства ще се насочват към инфраструктурите и услугите в тези сфери, които най-много се нуждаят от финансова подкрепа;

41. предлага също така на националните правителства да бъде наложено по-строго задължение за консултации с органите на местните и регионалните власти относно планирането на финансирането от ЕС в тези сфери;

⁽¹³⁾ Работен документ на Комисията „Оценка на въздействието от предложението за регламента за създаване на Система за влизане/излизане (EES)“, SWD(2013) 50 final, Брюксел, 28.2.2013 г.

⁽¹⁴⁾ Европейски надзорен орган по защита на данните (2008 г.), Предварителни бележки относно предложението за пакет „Интелигентни граници“, 3 март 2008 г., стр. 4, публикувани на <http://www.edps.europa.eu>.

⁽¹⁵⁾ Становище относно „Финансови инструменти на ЕС в областта на вътрешните работи“, докладчик г-н Samuel Azzopardi, CdR12/2012, параграф 47.

⁽¹⁶⁾ Вж. Становище на Комитета на регионите относно „Стратегия за ефективно прилагане на Хартата на основните права от Европейския съюз“, ОВ С 9 от 11.1.2012 г.

42. отправя отново призива си за по-голяма консолидация на местните и регионалните власти в сферата на имиграцията и предоставянето на убежище „в съответствие с техните компетенции в националния контекст, посредством инструменти, които да им предоставят финансиране от ЕС, без намесата на централните правителствени органи“⁽¹⁷⁾;

43. смята, че системите на EES и RTP предполагат постепенен трансфер на правомощия за контрол и използване на събраните данни от страна на националните власти към органите на ЕС, което засяга принципа на субсидиарност;

44. затова настоява с местните и регионалните власти, както и с Комитета на регионите, да се провеждат по-широки консултации относно разработването на тези системи поради отражението им върху трансграничните региони и поради факта, че разбирането за управление на границите на местно равнище може да се различава от интересите, които движат националните или централните власти, които са по-загрижени за националната сигурност, отколкото за улесняването на трансграничния трафик, който е важен за трансграничните региони;

Препоръки относно законодателния пакет „Интелигентни граници“

45. настоява Европейският парламент и Съветът да направят сериозен и изчерпателен анализ на съотношението между разходите и ползите от EES и RTP — анализ, който е наложителен в контекста на икономическа рецесия и значително съкращаване на бюджетните разходи, както и да направят анализ на необходимостта от тези системи, на тяхната пропорционалност и ефективност, преди да се пристъпи към тяхното договаряне;

46. призовава Европейския парламент и Съвета, в случай че вземат решение за въвеждането на EES, да предоставят гаранции, с които ще се избегнат сигнали, водещи до незаконно задържане на лица, които системата определя като нелегално пребиваващи, когато в действителност те са получили разрешение за пребиваване в някоя държава членка и следователно се ползват от правото на свободно движение в европейското пространство без вътрешни граници;

47. обръща внимание на необходимостта в настоящия момент на съкращаване на бюджетни разходи да се гарантира, че всяка система, която ще се внедрява, ще бъде оперативно съвместима със съществуващите национални системи, за да не се нарушава тяхната работа и за да се запазят вече направените инвестиции на национално равнище;

48. препоръчва в тези системи да се включат стабилни гаранции за недискриминация и достатъчно предпазни мерки за защита на личните данни, неприкосновеността на личния живот и достъпа до ефективно съдебно производство за граждани на трети страни, за да се предотврати по-специално неправомерното репатриране поради фалшив сигнал, подаден от EES;

49. препоръчва, в случай на въвеждане на тези системи, да се проведат обучения относно правата на гражданите и информационни кампании, насочени към специалистите на национално, регионално и местно равнище, с цел запознаване с рисковете и с правилното/неправилното прилагане на системите, като по този начин се допринесе за избягването на незаконни и дискриминационни практики.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

COM(2013) 95 final

Член 8

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Всеки компетентен орган, който има право на достъп до Системата за влизане/излизане съгласно настоящия регламент, гарантира, че използването на системата е необходимо, целесъобразно и пропорционално за изпълнението на задачите на компетентния орган.	Всеки компетентен орган, който има право на достъп до Системата за влизане/излизане съгласно настоящия регламент, гарантира, че използването на системата е необходимо, целесъобразно и пропорционално за изпълнението на задачите на компетентния орган <u>и че се спазват всички съответни европейски и национални разпоредби за защита на личните данни.</u>

⁽¹⁷⁾ Становище на Комитета на регионите относно „Глобален подход към миграцията и мобилността“, 96-а пленарна сесия, 18 и 19 юли 2012 г.

Изложение на мотивите

Важно е спазването на съответното законодателство за защита на личните данни от страна на „компетентните органи“ да бъде провъзгласено за „основен принцип“ на този регламент.

Брюксел, 28 ноември 2013 г.

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите — Регламент относно официалния контрол

(2014/С 114/16)

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ**КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ****Общи бележки**

1. отбелязва предложението на Комисията за регламент за официалния контрол и други официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, както и на правилата относно здравето на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и растителния репродуктивен материал, продуктите за растителна защита, с оглед на основните цели на регламента — осигуряване на висока степен на опазване на човешкото здраве и гарантиране на гладкото функциониране на вътрешния пазар;

2. приветства факта, че Комисията признава необходимостта от укрепване на инструментите, които са на разположение на компетентните власти в държавите членки за целите, свързани с проверка на спазването на законодателството на ЕС (проверки, инспекции и тестове);

Упоменавания на общата селскостопанска политика

3. потвърждава, че качеството на селскостопанските продукти на ЕС е един от основните фактори, определящи добавената стойност на общата селскостопанска политика и представлява едно от нейните най-големи предимства на световния пазар. Ефективният мониторинг на спазването на правилата в областта на храните и фуражите, както и на другите правила относно здравето на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията, растителния репродуктивен материал и продуктите за растителна защита служи за изграждането на стабилен пазар, основаващ се на общественото доверие в тези продукти.

4. осигуряването на конкурентоспособност на местно и световно равнище е възможно само чрез постоянно подобряване на европейския пазар на селскостопански и хранителни продукти. Поради това приветства тази инициатива, която ще допринесе за гарантиране на качеството на селскостопанските продукти посредством различни форми на официален контрол и други официални дейности;

5. смята, че регламентът отговаря на потребността от осигуряване на конкурентоспособност по множество показатели на предприятията по веригата за производство на хранителни продукти, които са обект на официален контрол, извършван от компетентните власти;

Субсидиарност, пропорционалност и по-добро законотворчество

6. отбелязва, че в предложението за регламент се предвижда Комисията да бъде оправомощена да приема делегирани актове на практика за всички обхванати от него области (вж. членове 15 до 24). Комитетът отхвърля по-специално основанията за оправомощаване за приемане на делегирани актове със специални правила относно извършването на официален контрол, предвидени в членове от 15 до 25, както и в членове 110, 132 и 133 от законодателното предложение. Счита за абсолютно наложително всички разпоредби, които имат съществени последици за дейностите по надзор и бюджетите в държавите членки, да бъдат изрично включени в регламента. Освен това във връзка с приемането на делегирани актове в съответствие с член 139 отправя искане към Комисията да уточни как възнамерява да приложи описания в съображение 81 подход, според който при подготвителната работа Комисията трябва да провежда подходящи консултации, включително на експертно равнище. Смята, че е необходимо участието на експерти от държавите членки да залегне изрично в член 139;

7. потвърждава, че е полезно и важно да се хармонизира законодателството за официалния контрол, за да се осигури достатъчно равнище на безопасност на храните и фуражите, да се гарантира свободното движение на стоки на вътрешния пазар, този пазар, свободната конкуренция и интересите на потребителите и правото им на информация да се защитят ефективно от измами и приток на стоки, които не отговарят на европейските изисквания, и да се запази доверието в стоките, които се изнасят от територията на ЕС или се транспортират (транзитно) през нея;

8. приветства факта, че в регламента е включена поредица от мерки за официален контрол на веригата за производство на селскостопански и хранителни продукти, включваща и мерки срещу вредителите по растенията, правила, уреждащи производството на растителен репродуктивен материал с оглед на пускането му на пазара, и правила относно страничните животински продукти;

9. потвърждава, че най-добрият начин за осигуряване на ефективна защита за продуктите на хранително-вкусовата промишленост на ЕС е да се гарантира, че за всички продукти, които се продават в ЕС, независимо от техния произход, важат едни и същи или равностойни изисквания по отношение на хигиената, безопасността и качеството на храните. Счита, че в конкретни случаи регламентът не ограничава правото на държавите членки да предприемат мерки за осигуряване на висока степен на защита на потребителите посредством официален контрол;

10. приветства опростяването на правилата, отнасящи се до въвеждането на гранични контролни пунктове, които се подчиняват на общ набор от правила, до въвеждането на единен здравен документ за въвеждане (ЕЗДВ), който заменя настоящата система, при която във всеки контролиран сектор се използват различни документи, до стандартизацията на документите и предоставянето на гаранции за тяхната автентичност, до въвеждането на система на ЕС за надзор на европейския официален контрол и неговата цифровизация;

11. отбелязва, че приложимите понастоящем правила относно контрола на остатъците от ветеринарномедицински продукти се заменят от правила, основаващи се в по-голяма степен на оценка на рисковете, но все така насочени към поддържането на подходящи условия за опазване на здравето;

По-строг контрол на продуктите от трети страни

12. приветства предложението на Комисията, което наред с другото включва правила, насочени към установяване на по-строг контрол върху продуктите от трети страни, с оглед на справянето с предизвикателствата, възникващи във веригата за производство на селскостопански и хранителни продукти и свързаните с тях рискове за безопасността на гражданите на ЕС;

13. приветства опростяването на правилата, включващи замяната на граничните инспекционни пунктове (за животни и странични животински продукти), определените входни пунктове (за храните и фуражите от растителен произход) и входните пунктове (за растения и растителни продукти) с гранични контролни пунктове, които се подчиняват на общи правила. Този подход би улеснил защитата на европейския пазар от притока на неотговарящи на изискванията продукти на хранително-вкусовата промишленост;

14. приветства създаването на механизми в областта на „административната помощ“, които ще дадат възможност на националните органи за контрол да си сътрудничат в трансграничното прилагане на правилата по хармонизиран и последователен начин. Обръща внимание на факта, че нарушаването на правилата на ЕС ще се преследва не само в държавата членка, в която това нарушаване е било регистрирано, но и в държавата членка, в която е било извършено;

Въздействие на местно и регионално равнище

15. посочва, че новият подход към контрола, основаващ се на оценка на рисковете, дава възможност за вземане на бързи мерки и решения спрямо различните категории продукти, които да съответстват на нивото на знанията към момента;

16. установява, че задължението да се изготвя доклад за всяко извършено мероприятие по официален контрол, който да бъде предоставян на подложения на официален контрол оператор, представлява значителна допълнителна тежест за компетентните органи. Това е неприемливо с оглед на бюрократичната тежест, както и възможността — която в никакъв случай не може да се изключи — за използването на средства за правна защита.

Ако Комисията не оттегли това изискване, трябва да се изготви точна оценка на въздействието, за да може да се изчисли допълнителната административна и финансова тежест. Освен това по тази причина в член 34 от предложението на Комисията следва да се уточни, че споменатото допълнително експертно становище се отнася до вече утвърдена процедура на насрещна/втора проба със заключителен контрол на оператора, а не се въвежда нова процедура;

17. по принцип споделя схващането на Комисията да се вземат предвид интересите на малките предприятия при изчисляването на таксите. Предвиденото в законодателното предложение общо освобождаване от плащания на такси за предприятия, в които са заети по-малко от десет души и чиито годишен оборот или баланс отчет не надвишава 2 милиона EUR, обаче противоречи на принципите на член 76, които целят да се осигури подходяща обезпеченост с персонал и финансови средства. Предлага се в новата уредба на разходите да се възприеме разпоредба в съответствие с член 27, параграф 6 на Регламент (ЕО) № 882/2004, като по този начин държавите членки ще могат сами да определят вида и обхвата на изключенията;

18. Член 80 предвижда предоставянето на по-благоприятни условия на операторите, систематично осигуряващи съответствие с изискванията, когато таксите за контрол се определят на базата на фиксирани ставки в съответствие с член 79, параграф 1, буква а). Вместо това в новата уредба на разходите би трябвало да се включи разпоредба в съответствие с член 27, параграф 6 на Регламент (ЕО) № 882/2004, която позволява на държавите членки сами да определят вида и обхвата на изключенията, включително по отношение на микропредприятията;

19. обръща внимание на необходимостта от осигуряване на ефективно (и подходящо) равнище на защита на данните и информацията в рамките на системата, създадени с цел прилагане на правилата за дублиране на информацията и неотризиран достъп, като същевременно отчита необходимостта и задължението на компетентните органи да уведомяват обществеността за значимите събития във веригата за производство на селскостопански и хранителни продукти. Тъй като в някои държави членки компетенциите в областта на контрола на веригата за производство на хранителни продукти са поделени между различни органи, е абсолютно необходимо при разработването на информационните системи да се изготви един единствен документ, в който да се представят различните начини за прилагане на официалния контрол, успоредно със създаването и развитието на интегрирана система за управление на информацията от официалния контрол;

20. успоредно с разширяването на обхвата на съществуващите дисциплинарни мерки, Комитетът приветства и въвеждането на минимални периоди за изпълнение на мерките, включващи използването на стимули под формата на освобождаване от задължения и намаляване на официалните такси за операторите, които достигат или поддържат необходимото равнище на спазване на правилата в законите за храните и фуражите и другите правила, свързани с веригата за производство на хранителни продукти, решението относно задължителните такси при рутинни проверки обаче следва да остане в правомощията на държавите членки;

21. отбелязва, че многобройните оправомощавания за приемане на делегирани актове намаляват възможността за участие на държавите членки и поради това регионите не могат да предвидят дали ще се налага по-голяма персонална и финансова обезпеченост.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Член 1, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>1. С настоящия регламент се установяват правила относно:</p> <p>б) финансирането на официалния контрол;</p> <p>в) административната помощ и сътрудничество между държавите членки с оглед на правилното прилагане на правилата, посочени в параграф 2;</p> <p>г) извършването на контрол от Комисията в държавите членки и в трети държави;</p> <p>д) приемането на условията, на които трябва да отговарят животните и стоките, въвеждани в Съюза от трета държава;</p> <p>е) изграждането на компютърна информационна система за управление на информацията и данните във връзка с официалния контрол.</p> <p>1. С настоящия регламент се установяват правила относно:</p>	<p>а) извършването на официален контрол и другите официални дейности, осъществявани от компетентните органи на държавите членки;</p> <p>а) извършването на официален контрол и другите официални дейности, осъществявани от компетентните органи на държавите членки;</p> <p>б) финансирането на официалния контрол;</p> <p>в) административната помощ и сътрудничество между държавите членки с оглед на правилното прилагане на правилата, посочени в параграф 2;</p> <p>г) извършването на контрол от Комисията в държавите членки и в трети държави;</p> <p>д) приемането на условията, на които трябва да отговарят животните и стоките, въвеждани в Съюза от трета държава;</p> <p>е) изграждането на компютърна информационна система за управление на информацията и данните във връзка с официалния контрол, включително механизми за защита на данните в съответствие с приложимите правила, по-конкретно Директива 95/46/ЕО и с предложението за регламент COM(2012)11 final и предложението за директива COM(2012)10 final.</p>

Изложение на мотивите

Защитата на данните би следвало да бъде един от въпросите, на които трябва да се обърне внимание, тъй като системата е изградена на равнището на ЕС и една от основните ѝ функции е обмен на данни за извършения официален контрол.

Изменение 2

Член 13, параграф 2, буква г)

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
оценка на процедурите за добри производствени практики (ДПП), добри хигиенни практики (ДХП), добри селскостопански практики и анализ на опасностите и контрол на критичните точки (НАССР);	оценка на процедурите за добри производствени практики (ДПП), добри хигиенни практики (ДХП), добри селскостопански практики (ДСП), и анализ на опасностите и контрол на критичните точки (НАССР) и други съпоставими системи, чието използване се изисква съгласно правилата, посочени в член 1, параграф 2;

Изложение на мотивите

Важно е да се разшири кръгът на правилата (системите), които биха могли да станат задължителни.

Изменение 3

Член 82

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Възстановяване на събрани такси и освобождаване на микропредприятията</p> <p>1. Таксите, предвидени в член 77, не се възстановяват пряко или косвено, освен когато са недължимо събрани.</p> <p>2. Предприятия с брой на персонала под 10 души и с годишен оборот или общо балансово число не повече от 2 милиона евро се освобождават от плащането на таксите, предвидени в член 77.</p> <p>3. Разходите, посочени в членове 77, 78 и 79, не включват разходите за извършения официален контрол на предприятията, посочени в параграф 2.</p>	<p>Възстановяване на събрани такси и освобождаване на микропредприятията</p> <p>1. Таксите, предвидени в член 77, не се възстановяват пряко или косвено, освен когато са недължимо събрани.</p> <p>2. Предприятия с брой на персонала под 10 души и с годишен оборот или общо балансово число не повече от 2 милиона евро могат да бъдат освободени се освобождават от плащането на таксите, предвидени в член 77.</p> <p>3. Държавите членки могат да приемат отделни правила за изчислението на Разходите, посочени в членове 77, 78 и 79, не включват разходите за извършения официален контрол на предприятията, посочени в параграф 2, доколкото това съответства на принципите на политиката на Европейския съюз в областта на конкуренцията, изложени в членове 101-109 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).</p>

Изложение на мотивите

Държавите членки би следвало да могат да приемат отделни правила в тази област, като се имат предвид сериозните различия в баланса между предприятията от различен мащаб в страните от ЕС. Това се отнася в частност за страните с разпокъсани икономики (с голям брой микропредприятия).

Изменение 4

Член 131

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>IMSOC:</p> <p>а) дава възможност за компютърна обработка и обмен на информация, данни и документи, необходими за извършването на официален контрол или са получени в резултат на извършения официален контрол или регистрирането на извършения официален контрол или резултатите от него, във всички случаи, когато в съответствие с правилата, посочени в член 1, параграф 2, и делегираните актове, посочени в членове 15 — 24, се предвижда обмен на такава информация, данни и документи между компетентните органи, между компетентните органи и Комисията и — когато е целесъобразно — с други органи и операторите;</p> <p>б) осигурява механизъм за обмен на данни и информация в съответствие с разпоредбите на дял IV;</p> <p>в) предоставя инструмент за събиране и управление на докладите относно официалния контрол, представени от държавите членки на Комисията;</p> <p>г) дава възможност за съставяне, обработка и предаване, включително в електронен вид, на дневника за пътуване, посочен в член 5, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2005, на записите, получени от навигационните системи, посочени в член 6, параграф 9 от Регламент (ЕО) № 1/2005, на официалните сертификати и на единния здравен документ за въвеждане, посочен в член 54 от настоящия регламент.</p>	<p>IMSOC:</p> <p>а) дава възможност за компютърна обработка и обмен на информация, данни и документи, необходими за извършването на официален контрол или са получени в резултат на извършения официален контрол или регистрирането на извършения официален контрол или резултатите от него, във всички случаи, когато в съответствие с правилата, посочени в член 1, параграф 2, и делегираните актове, посочени в членове 15 — 24, се предвижда обмен на такава информация, данни и документи между компетентните органи, между компетентните органи и Комисията и — когато е целесъобразно — с други органи и операторите;</p> <p>б) осигурява механизъм за обмен на данни и информация в съответствие с разпоредбите на дял IV;</p> <p>в) предоставя инструмент за събиране и управление на докладите относно официалния контрол, представени от държавите членки на Комисията;</p> <p>г) дава възможност за съставяне, обработка и предаване, включително в електронен вид, на дневника за пътуване, посочен в член 5, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2005, на записите, получени от навигационните системи, посочени в член 6, параграф 9 от Регламент (ЕО) № 1/2005, на официалните сертификати и на единния здравен документ за въвеждане, посочен в член 54 от настоящия регламент.</p> <p>д) съдържа механизми за защита на данните в съответствие с приложимите правила, по-конкретно директива 95/46/ЕО, предложението за регламент COM(2012)11 final и предложението за директива COM(2012)10 final.</p>

Изложение на мотивите

Защитата на данните би следвало да бъде един от въпросите, на които трябва да се обърне внимание, тъй като системата е изградена на равнището на ЕС и една от основните ѝ функции е обмен на данни за извършения официален контрол.

Брюксел, 29 ноември 2013 г.

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG